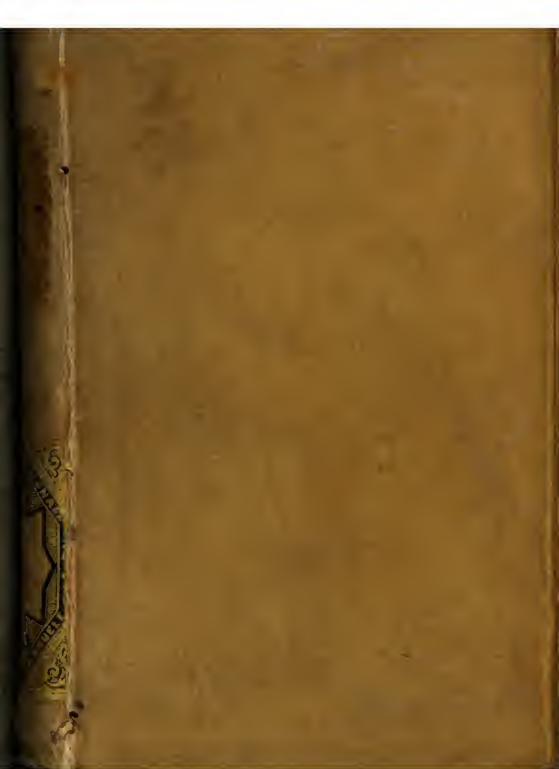

6
14-d
56

~~9.56~~
Bibliotheca
oll. Rom.
Jesu

~~14-2-46~~
~~d. 56~~

15.2
7.51

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ

Θεολόγου, Συνοψ.

ἢ Κλήμεντος ἐκτε-

κτα' μέλη.

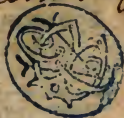
ANACREONTIS

S. Gregorij Theologi Synopsi

& Clementis carmina

selecta

Bibliotheca Coll. Rom. Soc. J.

ROMAE,

Apud Aloysium Zannettum. 1599.

SVPERIORVM PERMISSV.

Viderunt hæc selecta carmin
S. Gregorio Theologo & Clemen
Marcus Sauarus sacerdos Græcus, &
Anacreonte Georgius Tromba Græ
cæ linguæ professores, eaq. digna
censuerunt, quæ ad vtilitatem stu
diosorum linguæ Græcæ adolesce
tium edantur in lucem: vt eorum
testimonijs, sua vtriusque manu sub
scripto archetypis ipsis apparet.

Ego idem Marcus Sauarus Sacerdos
Græcus affirmo vt supra.

Ego idem Georgius Tromba affirmo
vt supra.

Imprimatur

P. Episcop. Rau. Vicesg.

Imprimatur

F. Angelus Brixius de Cæsena,
Reu. P. Mag. Sac. Palatij Socius.

HIERONYMVS BRVNELLVS

E' Societate IESV studiosis
Græcæ linguæ adolescen-
tibus S.

*Q*UOD ante annos, nisi
fallor, duodecim, insti-
tueramus; non modo è
sanctorum patrum, ve-
rum etiam ex ethnicorum scri-
ptorum fontibus haurire pergi-
mus ea, quæ & vestris potissi-
mum studijs utilia, & salubria
moribus fore putamus. Ergo iam
pauca quædam ex Lyrico Ana-
creonte seligimus: quibus Gre-
gorij Nazianzeni, viri sanctissi-
mi, pariq. doctrinæ atque eloquen-
tiæ laude clarissimi odas Ana-
creontio metro constantes qua-

tuor, Synesij Cyrenaei Ptolemaei
dis Episcopi hymnos decem, &
vnum Clementis adiungimus.

Ac de Gregorio quidem & Syne-
sio non est, opinor, quod hic plu-
ra persequi conemur. primum
quia de utriusque laudibus non-
nihil superioribus annis attigi-
mus: quum iidem hi Synesij hym-
ni elegantissimi primum Romae
sunt vobis ita propositi; ut ma-
gna illos approbatione excipere
videremini. quibus multo plura
tum erant Gregorij carmina il-
ligata: quae nunc exceptis odis,
quas diximus, certis de causis,
praetermittenda censuimus. dein-
de vero, quia non id patiuntur
vnius leges epistola: ut eius vi-
delicet angustijs tantorum viro-
rum laudationes concludantur:
quas ne singillatim quidem ela-
boratae.

boratæ orationes pro dignitate
complecti posse vidcantur. quum
præsertim & Gregorij Theologi
laudibus, qui unus secundum
apostolum Ioannem à diuinita-
te loquendi cognomen inuenit, re-
spersa sint grauissimorum viro-
rum volumina: & Synesij admi-
rabilem sapientiam cum eximia
dicendi facultate coniunctam,
non modo Nicephorus atque alij
locupletes autores, sed ipsius e-
tiam scripta præclara tum solu-
ta tum vincta numeris oratione
testentur. Iam vero Anacreon-
tis festiuitatem et sales malo vos
ex eius versiculis lepidissimis
quam ex mea commendatione co-
gnoscere. Illud tamen hoc loco vos
admonendos existimo, id vnum
nobis in huius poetæ versibus deli-
gendis esse propositum, ut ea dum

taxat in scholis exponantur, quæ
digna vestris & studijs et auri-
bus iudicentur. Nam propterea
quoque in eundem libellum sum-
morum virorum carmina conie-
cimus: quibus illi quamuis Chri-
stiani Theologi Anacreontem ac
cæteros lyricos non grauantur
imitari; ut vel hinc facile quivis
intelligat, quod alicubi Basilius
Magnus copiose grauitaque, ut
solet, ostendit, licere Christianis
hominibus, licere pijs adolescen-
tibus, licere religiosis viris ex
prophanis etiam scriptoribus il-
la decerpere, quæ ad mores com-
ponendos, quæque ad res no-
stras, hoc est, Christianæ re-
ligionis celebrandas exornan-
dasq. traducantur. Valete.
Romæ, pridie Kal. Iunij. 1599.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

τῆς μέλι ἐκλεκτά.

A N A C R E O N T I S

Teij carmina selecta.

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ α.

Τρασμὴν πέλεια
πόθεν πόθεν πέτασαι,
πόθεν μύρων το-
σάτων,
ἐπ' ἡέρος θέουσα,
πνέεις τε καὶ ψαλάσσεις

τίς ὅσι· σοὶ μέλει δέ;
Ἄνακρέων μ' ἔπεμψε
πρὸς ἄνδρα, πρὸς φίλυμνον.
ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
Διακονῶ τοσαῦτα·
καὶ γυνὼ οἷας ἐκείνη

ὅπως οὐκ ἀς κομίζω·
 καὶ φησὶν δίδως με
 ἐλδ' ἑρέην ποιήσιν·
 ἐγὼ δ' ἤ κ' ἦν ἀφ' ἡ με,
 δούλη μὲν ὦ παρ' αὐτῷ·
 τί γὰρ με δεῖ πέτεσθαι
 ὄρη τε καὶ κατ' ἀγροὺς,
 καὶ δένδρεσιν καθεύδην,
 φαρυῦσαν ἀγρίον τι·
 τανυῷ ἔδω μὲν ἄρτον
 ἀφαρπάσσα χειρῶν
 Ἀνακρέοντος αὐτῆ·
 πῆν δὲ μοι δίδωσι
 τὸν οἶνον ὃν πορίνη·
 πῆσα δ' αὖ χορεύσω,
 καὶ δεπότινι Ἀνακρέοντα
 πηροῖσι συγκαλύψω·
 κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
 τῷ βαρβίτῳ καθεύδω·
 ἔχεις ἅπαντ', ἀπελθε·
 λαλίσεραν μ' ἔδηκας
 ἀνδρῶπε καὶ κορώνης·

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ. β.

Τί σοι δέλεις ποιήσω,
 τί σοι λάλη χελιδών·
 τὰ ταρσά σου τὰ κοῦφα
 δέλεις λαβὼν ψαλίξω;
 ἢ μᾶλλον ἔνδοθεν σου.
 τί μὲν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
 ἐκείνος, ἐκτερείξω;
 τί μεν χαλῶν ὀνείρων,
 ὑπορδρίασι φωνῶς,
 ἀφήρπασας τὸν ὄλβον;

ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ. γ.

Οὐ μοι μέλει Γύγας
 τῶ σάρδεων ἀνακτορ,
 ἔδ' αἰρέει με χευστὸς,
 ἔδ' ἐφθονῶ περὶ γέννοισ;
 ἐμοὶ μέλει μύροισι
 καταβρέχειν ὑπὸ νύκτι·
 ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
 καταστέφειν κάρλῳα.

τὸ σήμερον μέλε μοι,
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
ὥς οὖν ἔτ' εἰδὶ ὅτι,
καὶ πῖνε καὶ κύβδε,
καὶ σπένδε τὰ λυαία.
μὴ νῦν σοι λύπης ἔλθῃ,
λέγῃ, σε μὴ δεῖ πίνειν.

ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΥΝ. Δ.

Τὸν ἀργυρον πορεύσας
Ἡφαιστέ μοι ποιήσων,
πανοπλίαν μὲν ἔχοντα
τί γὰρ μάχαι καί μοι.
ποτήριον δ' κοῖλον
ὅσον δυνὴ βάθυνον.
ποιεῖ δέ μοι κατ' αὐτὸ
μήτ' ἄσρα, μήδ' ἀμάξας,
μὴ συγνὸν ὠείωνα.
τί πληράδεσσι καί μοι;
τί δ' ἄσρασι βρώτῳ;
ποιήσων ἀμπέλους μοι,
καὶ βότρυας κατ' αὐτό,

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ. ε.

Καλὴ τέχνη τέρῳσιν
 ἔαρος κύπελλον ἦδ' ὕμνον
 τὰ πρῶτα τερπνὰ ἡμῖν
 ῥόδα φέρουσιν ὥρῳ.
 ἀργύριον δ' ἀπλάσας,
 ποτὸν πόλιν μοι τερπνόν·
 ἥν' τελετῶν παραινῶ,
 μή μοι ξένον τέρῳσης,
 μὴ φάκτον ἰσόρημα,
 μάλλον πόλιν Διὸς γόνον,
 Βάκχρον δ' ἴον ἡμῖν.

ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΙΝ ΠΙΝΕΙΝ. ς.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνης,
 πίνης δὲ δένδρε' αὐτῷ,
 πίνης θάλασσα δ' αὔρας,
 ὃ δ' ἥλιος θάλασσαν,
 ἃ δ' ἥλιον σελιῶν.
 τί μοι μάχεσθ' ἐπ' αἶροι,
 κ' αὐτῷ δέλοντι πίνην;

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΖΙ.

Ο πλεῖστος εἰ γὰρ χρυσοῦ ἐστὶ λαὸς
 τὸ ζῶν παρῆγε διηγοῖς, καὶ πλεῖστον ἀνδρῶν
 ἐκαρτέρουσι φυλάττων, τοῖς τε νόμοις καὶ
 ἴν', αὐτὸν δανεῖν ἐπέλθῃ, καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ. καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 εἰ δ' ἐστὶ τὸ πρῶτον αὐτῷ καὶ ἴσως ἔστι
 τὸ ζῶν ἐνεσι διηγοῖς, καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 τί καὶ μάτῳ σενάζωσι, καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 τί καὶ γροῖς προπέμπωσι, καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 δανεῖν γὰρ εἰ πέτρωνται, καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 τί χρυσὸς ὠφελεῖ με, καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 ἐμοὶ γινώσκω πᾶν, καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 πόσις δ' ἴσιν οὐκ ἔστιν, καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι.

ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

Επειδὴ βροτὸς ἐτέχθην, καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 βιότου τρίτον ὀδεύειν, καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 χρόνον ἔγνω ὅν παρῆλθον, καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 ὃν ἔχω δραμεῖς, καὶ πλεῖστον οὐδὲν
 μέδω.

μέθετε δέ με φροντίδες,
 μηδέν μοι καὶ ὑμῶν ἔστω·
 ὅρῳ ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
 παίξω, γελᾶσω, χορδίσσω,
 καὶ τὸ καλοῦ λυαίε.

ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ. 9.

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
 δίδουσιν αἱ μέμνηται.

τί μοι πόνων; τί μοι γράν;

τί μοι μέλη μεμνηνῶν;

θανεῖν με δεῖ, καὶ μὴ θέλω.

τί ὃ τὸν βίον πλανῶμαι;

πίωμεν οἶνον τὸν οἶνον

τὸν τὸ καλοῦ λυαίε.

Ὡὐὐ τὰ ὃ πίνην ἡμᾶς

δίδουσιν αἱ μέμνηται.

ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ. 10.

Ὅταν ὁ βάνχος εἰσέλθῃ,

δίδουσιν αἱ μέμνηται,

δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,

θέλω χαλῶς ἀείδην.
 κακοσεφής ὃ κῆμαι,
 πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.
 ὅπλις, ἐγὼ δὲ πίνω.
 φέρε μοι κύπελλον ὃ πῦν
 μεθύοντα γδ' με κῆιδει
 πολὺ κρείσσον, ἢ ὕανόντα.

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ. ια.

Αφες με τοῖς θεοῖς σοι,
 πῖν πῖν ἀμυσί.
 θέλω θέλω μανῶμαι.
 ἐμαίνειτ' Αλκμαίωντε
 χ' ὁ λακόποις Ορέσσης,
 τὰς μητέρας κτανόντες.
 ἐγὼ ὃ μηδέναι καὶς,
 πῶν δ' ἐρυθρόν οἶνον,
 θέλω θέλω μανῶμαι.
 ἐμαίνειθ' Ηρακλῆς τῶριν,
 δένει κλονῶν φαρέτρεω,
 καὶ τόξον ἰοίπειον.
 ἐμαίνειτο τῶριν Αἴας,
 μετ' ἀσπίδος κραδαίνων

τὴν Ἐκτορος μάχαιραν.
 ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
 καὶ σέμμα τῷτο χαίταις,
 ἔ' τόξον, ἔ' μάχαιραν,
 θέλω θέλω μανῶναι.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΙΜΕΝΩΣ ΖΗΝ. 1β.

Τί με τοῖς νόμοις διδάσκεις,
 καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
 τί δέ μοι λόγων τοσούτων
 ἔρ' μηδὲν ὠφελουμένων;
 μάλλον δίδασκε πίνεῖν
 ἀπαλὸν πόμα λυαῖε.
 μάλλον δίδασκε παίζειν.
 πολισαὶ σέφουσι χάραν.
 δὸς ὕδαρ, βάλ' οἶνον ὦ πᾶι,
 τὴν ψυχὴν μου κάρωσον,
 βροχὴν μὲ * ζῶντα καλύπτεις.
 ὁ θανὼν ἐκ ὀπιδυμῆι.

* βρ. μὴ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ. 15.

Ιδε πῶς ἔαρος φανέντος
 χάειτε ρόδα βρύουσι.

ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
 ἀπαλιώνειται γαλιῶν.
 ἴδε πῶς κολουμβᾶ νῆστα·
 ἴδε πῶς γέρανος ὁδ' αἶψ'.
 ἀφελῶν δ' ἔλαμψε πτάν.
 νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται.
 τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.
 καρποῖσι γαῖα περικύπῃ.
 καρπὸς ἐλαίας περικύπῃ.
 βρομίσιό σέφεται νᾶμα.
 καὶ φύλλα, καὶ καὶ κλῶνας
 καρπῶν λῦθῃσι καρπός.

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ. / 18.

Εγὼ γέρον μὲν εἶμι,
 νέων πλέον ὃ πίνω.
 καὶν δέησιν με χορδαίην,
 σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν.
 ὁ νάρθηξ δ' ἐδέν βεῖν.
 ὁ μὲν δέλων μάχεσθαι,
 πάρεστι γὰρ, μαχέσθω.
 ἐμοὶ κύπελλον ὦ πᾶν,
 μελιχρὸν οἶνον ἡδυν.

ἐγκερύσας, φόρησον.

ἐγὼ γέρον μὲν εἰμι, ΜΥΖ ΣΙΗ

Σφίλωδον ἐν μέσοισι

μιμούμενος χρυσῶν.

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ. 18.

ΟΤ' ἐγὼ πῶ τὸν οἶνον,

τότε μευ ἦτορ ἰανδέν, ὅλ' ἔπειτ' ἢ γό

μούσας λιγαίνην ἀρχαί, ὅλ' ἔπειτ' ἢ γό

ὅτ' ἐγὼ πῶ τὸν οἶνον, ὅλ' ἔπειτ' ἢ γό

ὑποείπονται μέειμναι, ὅλ' ἔπειτ' ἢ γό

πολυφρόντιδες τε βυλαί, ὅλ' ἔπειτ' ἢ γό

ἐς ἀλικτύποις ἀήτας, ὅλ' ἔπειτ' ἢ γό

ὅτ' ἐγὼ πῶ τὸν οἶνον, ὅλ' ἔπειτ' ἢ γό

τότε λυσιπαίγμων Βάκχος

πολυανδέσιν μ' ἐν αὔραις

δυνέει μέθη γανώσας.

ὅτ' ἐγὼ πῶ τὸν οἶνον, ὅλ' ἔπειτ' ἢ γό

σεφάνοις ἀνδρῶσι πλέξας,

ὅππιδες ὃ πρὸ χερσίν, ὅλ' ἔπειτ' ἢ γό

βιότῃ μέλπω γαλήνῃ.

τόδε μοι μόνω πρὸ κέρους,

τόδ' ἐγὼ λαβὼν ὑπὸ πύλαις

τὸ δανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
 ἀναμέλφομεν ὃ Βάκχον,
 τὸν ἐφάρετ' ἀν' χορείας,
 τὸν ἔλας ποδουῦντα μολπὰς.
 δι' ὃν ἡ μέθη λοχέυθη,
 δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
 δι' ὃν ἀμπαύεται λύπη,
 δι' ὃν ἀνάζετ' ἀνία.
 τὸ μὲν οὖν πόμα κερσάδην
 ἀπαλοὶ φέρει πᾶνδες.
 τὸ δ' αἶψα πέφραγε μυχθὲν
 ἀνέμοβόπῳ θυέλλῃ.
 τὸ μὲν οὖν πόμα λάβωμεν,
 τὰς δ' ὃ φροντίδας μετῶμεν.
 τί σοι γὰρ ὄσι κέρδος
 ὀδυρωμένῳ μερίμναις.
 πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;
 ὀβίος βροτοῖς ἄσπετος
 μεθύων δέλω χορδ' ἔνι
 μεμ्वεισμένος ὃ παίζην.
 μελέτω δὲ τοῖς δέλεσθαι.

ὅσον ὄξιν ἐν μερίμναις.
 ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
 ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ. 12.

Φθόνον ἐκ οἷδ' ἐμὸν ἦτορ,
 φθόνον ἐκ οἷδα δαίκτον.
 φιλολοιδόροιο γλώττης
 φάγω βέλεμνα κοῦφα.
 συγέω μάχας παροίνες
 πολυκώμης χ' ἑταῖρας.
 ὑπὸ βαρβίτῳ χορδαίων.
 βίον ἥσυχον φέρωμεν.

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ. 13.

Μαχθεῖζομέν σε τέπιξ,
 ὅπ' δενδρέων ἐπ' ἄκρων
 ὀλίγῳ δρόσον πεπωκώς,
 βασιλῆς ὅπως, αἰείδης.
 σὺ γάρ ὄξι κῆνα πάντα
 ὅποσα βλέπεις ἐν ἀχροῖς,
 χ' ὅποσα φέρουσιν ὥραι.

οὐ δὲ φιλία γεωργῶν,
 ἀπὸ μηδενός τι βλάβηων,
 οὐ ὅ τιμιος βροτοῖσι,
 δέρεος γλυκὺς παρφήτης.
 φιλέεσσι μὲν σε μοῦσαι,
 φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτός,
 λιγυρὴ δ' ἔδωκεν οἴμῳ.
 τὸ δὲ γῆρας ἔσε τείρης,
 ῥοφὲ, γηγρυῆς, φίλυμνε,
 ἀπαθὴς, ἀναιμόσαρκε,
 χεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

Α Λ Α Ο. χ.

Δότε μοι λύρην Ομήρου,
 φονίης ἀνδρὸς χορδῆς,
 φέρε μοι κύπελλα δεσμῶν,
 φέρε μοι νόμους κερύσσω,
 μεθύων ὅπως χορδάσω,
 ὑπὸ σάφρονος δὲ λύσσης,
 μὲν βαρβίτων ἀείδων
 τὸ παροίνιον βοήσω.

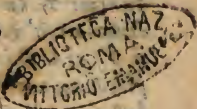
ΑΛΛΟ.

Α Λ Λ Ο . κα .

Αγε ζωγράφων ἄεισε,
 λυεικῆς ἄκουε μούσης·
 φιλοπαίγμονες, ὃ βάκχε
 ἑτεροπνόοις ἐναύλοισ·
 γράφε τὰς πέλεις τὸ φρῶτον
 ἱλαρῆς τε καὶ γελώσας·
 ὁ δὲ κηρὸς αὖ δυνάιτο,
 γράφε καὶ νόμοις φιλουύτων·

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ. καβ.

Ο τὸν ἐν πότοις ἀτειρῇ,
 νέον ἐν πότοις ἀταρβῇ,
 χαλὸν ἐν πότοις χορδατῷ,
 τελέων θεὸς κατῆλθεν·
 ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
 πότον ἄσπονον κομίζων,
 γόνον ἀμπέλα τὸν οἶνον,
 πεπεδημένον ὀπώρας·
 ὅπῃ κλυμάτων φύλατῆν
 ἴν' ὅταν τέμωσι βότρυι·

ἄνοσοι μένωσι πάντες,
 ἄνοσοι δέμας θεητὸν,
 ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν,
 ἔς ἔτοισ φανέντος ἄλλε.

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ. κλ.

Στεφανηφόρε μετ' ἦρος,
 μέλπομαι ῥόδον θερινόν.
 συνεταρῆι αὔξει μέλπειν·
 τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
 τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάρμα·
 τίς τε καὶ μέλημα μύθοις,
 χαίειν φυτὸν τε μουσῶν.
 γλυκὺ καὶ ποιοῦντα πῆραν
 ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς,
 γλυκὺ δ' αὖ λαβόντα δάλπειν
 μαλακῆσι χερσὶ κούφαις
 ὠσοφῶν τὸ δ' αὐτὸ τερπνόν,
 θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,
 διονυσίαις δ' ἑορταῖς.
 τί δ' αἶψά ῥόδου χύοιτ' αἶς;
 ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἥως,
 ῥοδοπῆχες δ' οὐ νύμφαι,

τόδε καὶ νοσῶσιν ἀρκεῖ,
 τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
 τόδε καὶ χρόνον διαῖται.
 χαεῖεν ῥόδων δὲ γῆρας
 νεότητος ἔχεν ὁδμή.
 φέρε δὴ φυλὴ λέγωμεν,
 χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης
 δεδρωσμέλει Κυθήριον
 ἐλόχευε πόντος ἀφρῶ,
 πολεμόκλονόν τ' Αἰθιώλιον
 κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς,
 τότε καὶ ῥόδων ἀγνητῶ
 νέον ἔρνος λῦθισε χθών,
 πολυδαίδαλον λόγευμα.
 μαχάρων θεῶν δ' ὁμίλος,
 ῥόδον ὡς γήσοιτο, νέκταρ
 ὀπιτέγξας, ἀνέτειλεν
 ἀγέρωχρον ἔξ ἀκάνθης
 φυτὸν ἀμβροτον λυαίης.

Εἰς ΑΠΟΛΛΩΝΑ. κδ.

Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω.
 ἄεθλος μὲν ἐ' ὡρέκεται,

μελέτη δ' ἔπειτα πάντῃ
 Λοφίης λαχόντ' αἶωτον
 ἐλεφαντίνῳ ὃ πλήκτεσσι
 λιγυρὸν μέλος κροαίνων,
 φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
 ἃ τε πῖς κύκνος Καῦσρε
 πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων
 ἄνεμ' Ἰωάυλλον ἠχλύ.
 σὺ δὲ μῦσαι συγχόρθε
 ἱερὸν γὰρ ἔστι Φοῖβε
 κιθάρη, δάφνη, τρίποις τε
 ἄγε θυμὲ πῇ μέμνωας,
 μανίῳ μανείς ἀρίστην
 τὸ βέλος φέρε κρατυῶν,
 σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθης
 ἢ Ανακρέοντα μιμῶ
 τὸν αἰοίδιμον μελισσὴν
 φιάλῃ πρέπει ποταμῷ
 φιάλῃ λόγων ἑρμηνεύ,
 ὑπὸ νέκταρος ποτοῖο
 ᾧ δαμύδιον λαβόντες
 φλογερὸν φυζόντες, ἄστρον

ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΡ. Τ. κε.

Τί καλόν ὅτι βαδίζῃν
 ὅπε λημῶνες κομῶσιν,
 ὅπε λεπλὴν ἡδυτάτῃ
 ἀναπνῆι ζέφυρος αὔρει,
 κλῆμα τὸ βάκχειον ἰδεῖν,
 χ' ὑπὸ τὰ πέταλα δαῦναι.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ. κς.

Πολλοὶ μὲ ἡμῖν ἦδη
 κρόταφοι, χάρα ὃ λακόν.
 χαιρείασα δ' ἐκ ἑῶ' ἦδη
 πάρα, γηγελέοι δ' ὀδόντες.
 γλυκερῶ δ' ἐκέτι πολλὸς
 βίότα χρόνος λελήπται.
 διὰ τούτ' ἀνασταλὺζω
 δαμά, τάρταρον δεδδικῶς.
 αἶψα γὰρ ἔστι θένος
 μυχρὸς, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
 χάδος· καὶ γὰρ ἔτοιμον
 καταδάνηι μὴ ἀναβλῦναι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. κζ.

Γουῦμαί σ' ἐλαφιβόλε
 Ξανθὴ παῖ Διὸς, ἀγρίων
 δέσποιν' Ἀρτεμι θηρῶν,
 ἴκου νῦν ὅτι ληθαίῃς
 δίνῃ· θρεοκαρδίῳν,
 ἀνδρῶν ἐγκατόρθ. πόλιν
 χαίρεσ'· ἔ γ' ἀνημέροις
 πειρμαίνης πολιήτας.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. κη.

Πῶλε θρηϊκίη, τί δὴ με
 λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα
 νηλεῶς φάγεις, δοκέεις ἢ
 μηδὲν εἰδέναι σοφόν.
 ἴδαι τοι καλῶς μὲν αἶτοι
 τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
 ἡνίας δ' ἔχων, σρέφοιμι
 ἀμφὶ τέρματα δρόμου.
 νῦν ἢ λημῶνάς τε βόσκεαι,
 κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις.

Δεξιὸν γ' ἱπποπείρω
 ἔκ ἔχεις ἐπεμβάτω.

Α Λ Λ Ο.

κθ.

Ἀδμήτου λόγον ὦ τῷρε μαδῶν, τὲς
 ἀγαδοὺς σέβας,
 τῶ δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅπ' ἀφλοῖς
 ὀλίγη χάεις.

Α Λ Λ Ο.

λ.

Ἐκ γῆς χεὶ καπδεῖν πλόον,
 εἴ τις δυνάσται καὶ παλάμῳ ἔχοι·
 ἐπεὶ δ' ἂν πόντῳ γήνηται,
 τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

πνά.

λα.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος
 ὅ τ' ὅδε σῆμα.

Ἀρης δ' ἔκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλ' ἂν
 κακῶν.

ΑΛΛΟ.

Α Λ Λ Ο. λβ.

Αβδήρων περθανόντα τὸν αἰνοδίῳ
 Αγάθωνα

πᾶς ὅπῃ πυρκαϊῆς ἦδ' ἐβόησε πύλιν·
 ἔπειτα γὰρ τοιόνδε νέον ὁ φιλαίματος Ἀρης
 ἠγάειτε συρρῆς ἐν σφοδάλιγχι μάχης.

Α Λ Λ Ο. λγ.

Καίσε Κλειωοίδῃ πόθος ὤλεκε πα-
 τρίδος αἰῆς,

δαρσύναντα νότε λαίλαπι χειμερίῃ.
 ὦρῃ γὰρ σε πέδησεν ἀνέγχνος· ὕρξαι δὲ
 ἔστην

κύματ' ἐφ' ἱμερτῶ ἔκλυσιν ἡλιόλυ.

Α Λ Λ Ο. λδ.

Ἡ τὸν δῦρον ἔχουσ', Ελικωνιάς· ἡ δ'
 παρ' αὐτῶν

Ξανδίππη· Γλαύκη δ' ἡ χερδὸν ἐρ-
 χομένη.

ὅς ὄρεος χαιρεῦσι, Διωνύσω δὲ φέρουσι
κιστὸν καὶ σαφυλὴν, πῖνα καὶ χίμαρον.

ΑΛΛΟ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΥΡΩΝΟΣ
ΒΟΥΝ. Λε.

Βεκόλε τὴν ἀγέλαν πόρρῳ νέμε, μὴ τὸ
Μύρωνος
βοῖδιον ὡς ἔμποῦν βυσι Γυνεξελάσης.

ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. Λς.

Βοῖδιον ἔχον χάροις τετυπωμένον, ἀλλ'
ὑπὸ γήρας
χαλκῶδεν σφετέρῃ ψεύσατο χεῖρ
Μύρων.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. Λς.

Οὐ φίλος ὅς κράττει πρὸς πλεῶν
οἰνοποτάζων,
νείκεια καὶ πόλεμον διακρυόεντα λέγει.
ἀλλ' ὅς τις μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶκε
λόγιο
συμμίσγων, ἐρῆ τῆς μνήσεται εὐφροσύνης.
ΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
τῆς Θεολογίας.

Ω Δ Η.

Σ Ε' τὸν ἄφθιτον μονάρχῃ
Δὸς ἀνυμνεῖν, δὸς αἰεθεῖν
Τὸν ἀνακτα, τὸν δεσπότῃ,
Δι' ὃν ὕμνος, δι' ὃν αἶνος,
Δι' ὃν ἀγγέλων χορεῖται,
Δι' ὃν αἰῶνες ἀπαυσοί,
Δι' ὃν ἥλιος περιλάμπει,
Δι' ὃν ὁ δρόμος σελύνης,
Δι' ὃν ἄστρον μέγα κλέος,
Δι' ὃν ἀνθρώπος ὁ σεμνὸς.

Ελαχεν νοεῖν τὸ θεῖον,
Λογικὸν ζῶον ὑπάρχον.
Σὺ γὰρ ἐκ πᾶς τὰ πάντα,
Παρέχων τάξιν ἐκάσῳ,
Σωέχωντε τῇ προνοίᾳ.
Λόγον εἶπας, πέλεν ἔργον.
Ο λόγος σου, θεὸς υἱός,
Ομοῖστος γὰρ ὄντι,

Ομο-

Ομόπνομος τῷ τεκόντι .
 Ὃς ἐφῆρμεν τὰ πάντα ,
 ἵνα πάντων βασιλεύσῃ .
 Πειλαμβάνον δὲ πάντα
 ἄγιον πνεῦμα τὸ δεῖον ,
 Προνοούμενον φυλάσσει .
 Τειάδα ζῶσαν ἐρῶ σέ ,
 Ἐνα καὶ μόνον μονάρχην ,
 Φύσιν ἄτρεπτον , ἀναρχόν ,
 Φύσιν οὐσίας ἀφρέστου
 Σοφίας νοῦ ἀνεσθικτον ,
 Κράτος ἐργῶν ἀπαυστον ,
 Ἀτερ ἀρχῆς , ἀπέραντον ,
 Ἀκατασκόπητον ἀνγλόν ,
 Εφορῶσαν δὲ τὰ πάντα ,
 Βάθος ἐξ ἐν ἀγνοῦσαν
 Ἀπὸ γῆς μέχρ' ἀβύσσου .
 Πάτερ ἱλεως ἦν μοι ,
 Διὰ παντὸς δεσποδέν .
 Τὸ σέβασμα τίπο δός μοι ,
 Τὰ δ' ἁμαρτήματα ῥύπον ,
 Τὸ σιωπῆς ἐκκαθαίρων
 Ἀπὸ πάσης κακονοίας .
 ἵνα δοξάσω τὸ δεῖον ,

Οσίας

Οσίας χεῖρας ἐπαίρων .
 Ἰνα Χειρὸν ἀλογήσω,
 Τόνου καμπήων, ἰκετεύσω,
 Τότε προσλαβεῖν με δεῦλον,
 Οταν ἔλθῃ βασιλεύσων .
 Πάτερ ἰλεως χυῖ μοι,
 Ελεον καὶ χάριν ἄρω,
 Οπ δόξα καὶ χάρις σοι,
 Ἀχρὶς αἰῶνος ἀμέτρη .

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΜΝΟΥΣ

ἑσπερινός .

ΣΕ καὶ νῦν ἀλογουῦμεν
 Χειρὲς με, λόγε θεῶν,
 Φῶς ἐκ φωτὸς ἀνάρχου,
 Τεῖτε φωτὸς εἰς μίαν
 Δόξαν ἀθροιζομένε .
 Ὃς ἔλυσας τὸ σκότος,
 Ὃς ὑπέσπασας τὸ φῶς
 Ἰν' ἐν φωτὶ κτίσῃς πᾶντα,
 Καὶ πλὴν ἄσατον ὕψιν
 Στήσῃς, μορφῶν εἰς κόσμον
 Καὶ πλὴν νῦν εὐκραμίαν

Ος νοῦν ἐφώτισας ἀνδράν τε
 Λόγῳ τε καὶ σοφίᾳ
 Λαμπρότητος τῆς αἰῶν,
 Καὶ χεῖρ δαίς εἰκόνα,
 ἵνα φωτὶ βλέπῃ τὸ φῶς
 Καὶ γλῆται φῶς ὅλον.
 Σὺ φασῆρσιν ἔσθνοις
 Κατήυγας ποιχίλοις.
 Σὺ νύκτα καὶ ἡμέραν
 Ἀλλήλους εἰκεν ἡπίως
 Ἐταξας, νόμον τιμῆς
 Ἀδελφότητος καὶ φιλίας,
 Καὶ τῇ μὲν ἔπαυσας κόπιν
 Τῆς πολυμέχθου σαρκὸς,
 Τῇ δ' ἤγειρας εἰς ἔργα
 Καὶ φράξεις τὰς σοὶ φίλας.
 Ἀτελής.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΩΔΗ.

Ἡ πολλὰ πολλὰ γίνεται
 Μακρῷ χρόνῳ βροτοῖς
 Τλητὸν δ' αἴπαν ὅκην φέρῃ
 Βίον σφύρων θεός.

34

Εγὼ γὰρ αὖ μὲν ἔχον ἐν
 Ξένη πύλει πάδας,
 Λόγῳ πεσόντι σύμμαχον
 Γλῶσσαν φέρων ἐμὴν,
 Ἄλλοις λέγοντας αἰνέσω.

Πολλοὶ λέγουσι δὲ
 Ξένοι φίλοι τε πίστεως
 Εμοὶ σεβασμίας.

Οὐδὲν γὰρ ἔτις ἔποτε

Ὅλως ἔσεισε γλῶ

ῶς πνέματος παρρησία.

Θεῖς βρωμένε.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τί σοι θέλεις χυέσθαι;

Ψυχλὴ ἐμὴ ἐρωτῶ.

Τί σοι μέγ' ἢ π' μικρόν;

Τῶν πρῶτων βροτοῖσιν;

Ζήτη μόνον π' λαμπρόν,

Καὶ δώσωμεν τροφύμῳ.

Θέλεις τὰ Γυγῶ σοι

Τῷ Λυδῷ χυέσθαι;

Καὶ δακτύλῳ τυραννῆν;

Τὴν

Τὼ σφενδόνῳ ἐλίσσων;
 Κρύπτεσθαι, εἰ κρύπτοιτο,
 Φαίνεσθαι, εἰ φαίνοιτο;
 Θέλεις τὰ Μίδεά σοι
 Τῷ πλεσίως θανόντος;
 ὦ χρυσὸν ἢ τὰ πάντα
 Χρυσοῦ φέροντα λιμὸν,
 Εὐχῆς δίκῃ ἀμέβη.
 Θέλεις λίδοις διαυχεῖς,
 Πλάτῃ τε γῆς λιπώσης,
 Καὶ ποιμνίων ἀριθμοῖς,
 Βοῶν τε καὶ καμήλων;
 Οὐ ταῦτα δώτομέν σοι.
 Λαβεῖν γὰρ ἔδδ' ἁλῶν,
 Ἀλλ' οὐτ' ἔμοι γ' ἀνυσθόν.
 Ἐρρίφα γ' οὐ μεείμνας,
 Ἀφ' ἧς θεῶ προσῆλθον.
 Θέλεις θρόνοις τε κ' ἀρχαῖς,
 Καὶ ῥύαγμα πίπτον;
 Ἴν' αὔριον καθεσθῆς
 Κάτω βλέπων ταπεινόν,
 Ἀλλὰ τραχιλιῶντος,
 Ὃς ἢ ὄψατάτης σοι,
 Τυχὸν δὲ καὶ κακῶν πε.

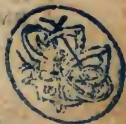
μελέτη δ' ἔπειτα πάντῃ
 σοφίης λαχόντ' αἰῶτον.
 ἐλεφαντίνῳ ἢ πλήκτρῳ
 λιγυρὸν μέλος κροαίνων,
 φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
 ἃ τε πῖς κύκνος Καῦσρε
 πολλοῖσι περὶοισι μέλπων.
 ἄνεμ' Ὀυῖανλον ἠχλῷ.
 οὐ δὲ μᾶσα συγχόρδ' ἔστι.
 ἱερὸν γὰρ ὅτι Φοῖβ' ἔστι.
 κιθάρη, δάφνη, τρίποις τε.
 ἄγε θυμὸν πῇ μέμνωας,
 μανίῳ μανεῖς ἀρίστην.
 τὸ βέλος φέρε κρατιῶν,
 σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθης.
 ἢ Ἀνακρέοντα μιμῶ.
 τὸν αἰοίδιμον μελισσὴν.
 φιάλῃ πρέπινε πομπήν.
 φιάλῃ λόγων ἐραυνλῶ.
 ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
 ὀδραμύδιον λαβόντες.
 φλογερὸν φυζόντες, ἄσπον·

ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΡ. κς

Τί χαλόν ὅτι βαδίξεν
 ὅπε λημῶνες κομῶσιν,
 ὅπε λεπλὴν ἡδυτάτῳ
 ἀναπνῆι ζέφυρος αὔρου,
 κλῆμα τὸ βακχειον ἰδεῖν,
 χ' ὑπὸ τὰ πέταλα δῦναι.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ. κς.

Πολιοὶ μὲ ἡμῖν ἦδη
 κρόταφοι, κῆρα δ' ἰλακόν.
 χαίρεσα δ' ἔκ ἔδ' ἦθη
 πάρα, γηγαστέροι δ' ὀδόντες.
 γλυκερῶ δ' ἔκτε πολλὸς
 βίωτα χρόνος λελήπῃαι.
 διὰ τούτ' ἀνασταλὺζω
 δαμά, τάρταρον δεδοικώς.
 αἴττω γὰρ ἔστι δένος
 μυχρὸς, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
 χάδος· καὶ γὰρ ἔτοιμον
 κατὰβάντι μὴ ἀναβλῦναι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. κζ.

Γουῦμαι σ' ἐλαφιβόλε
 Ξανθὴ παῖ Διὸς, ἀγρίων
 δέσποιν' Ἀρτεμι θηρῶν,
 ἴκου νῦν ὅπῃ ληθαίης
 δίνῃ· θρησκαρδίῳ
 ἀνδρῶν ἐγκαθόρε· πόλιν
 χαίρεσ'· ἔ γ' ἀνημέροις
 περιμαίνης πολιήτας.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. κη.

Πῶλε θρηϊκίη, τί δὴ με
 λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα
 νηλεῶς φάγεις, δοκέεις ὃ
 μηδὲν εἶδέναι σοφόν.
 ἴδῃ τοι καλῶς μὲν αὐτοὶ
 τὸν χαλινὸν ἐμβάλοισι,
 ἥνίας δ' ἔχων, σρέφοιμι
 ἀμφὶ τέρματα δρόμου.
 νῦν ὃ λημῶνάς τε βόσκεαι,
 κοῦφά τε σκιρτῶσα· παίζεις·

δεξιῶν

δεξιὸν γὰρ ἱπποπείρω
 ἔκ ἔχεις ἐπιμβάτιν.

Α Λ Λ Ο.

κθ.

Ἀδμήτου λόγον ὦ τῷρε μαθὼν, τὸς
 ἀγαθοὺς σέβου,
 οὐδ' ἀειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δαλῶς
 ὀλίγη χάεις.

Α Λ Λ Ο.

λ.

Ἐκ γῆς χεὶρ καπδεῖν πλόον,
 εἴ τις δυνάιτο καὶ παλάμῳ ἔχει·
 ἐπεὶ ὅ καὶν πόντῳ γήνηται,
 τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

πνά.

λα.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος
 ἔ τὸδε σῆμα.
 Ἀρις δ' ἔκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ
 κακῶν.

ΑΛΛΟ.

Α Λ Λ Ο .

λβ.

Αβδήρων περθανόντα τὸν αἰνοβίω
 Αγάθωνα

πᾶς ὅπῃ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πύλιν·
 πῖνα γὰρ τοιόνδε νέον ὁ φιλαίματος Ἀρης
 ἠγάειτε συρῆς ἐν σφοδάλιγι μάχῃ.

Α Λ Λ Ο .

λγ.

Καίσε Κλειμοείδη πόθος ὤλεκε πα-
 τρίδος αἰῆς,

δαρρήσαντα νότῃ λαίλαπι χειμερίῃ.
 ὦρῃ γὰρ σὲ πέδησεν ἀνέγχνος· ὕρξά δὲ
 τ' σὴν.

κύματ' ἐφ' ἡμερτὶν ἐκλυσιν ἡλιόλυ.

Α Λ Λ Ο .

λδ.

Ἡ τὸν θύρον ἔχουσ', Εὐκωνιάς· ἡ δ'
 παρ' αὐτῇ

Ξανδίππη· Γλαύκη δ' ἡ χερδὸν ἐρ-
 χομένη.

ὅς ὄρεος χαρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσι
κιστὸν καὶ σαφυλὴν, πίονα καὶ χίμαρον.

ΑΛΛΟ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΥΡΩΝΟΣ

Βουν. λς.

Βεκόλε τὴν ἀγέλαν πόρρῳ νέμε, μὴ τὸ
Μύρωνος

βοίδιον ὡς ἔμπνοον βροσι βυβεξελάσης.

ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. λς.

Βοίδιον ἔ· χρόνοις τετυπωμένον, ἀλλ'
ὑπὸ γήρῳ

χαλκῷ δὲν σφετέρῃ ψεύσατο χεὶρ
Μύρων.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. λς.

Οὐ φίλος ὅς κρατῇαι ὄρεα πλέω
οἶνοποτάζων,

νείκεα καὶ πύλεμον δακρυόεντα λέγει.

ἀλλ' ὅς τις μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρε
λόγιο

συμμίσγων, ἐρῇ τῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
τῷ Θεολόγῳ.

Ω Δ Η.

Σ Ε' τὸν ἄφθιτον μονάρχῃ
Δὸς ἀνυμνεῖν, δὸς αἰεθεῖν

Τὸν ἀνακτα, τὸν δεσπότῃ,

Διὸν ὕμνος, διὸν αἶνος,

Διὸν ἀγγέλων χορεῖται,

Διὸν αἰῶνες ἀπαυσοι,

Διὸν ἥλιος περιλάμπει,

Διὸν ὁ δρόμος σελύνης,

Διὸν ἄστρον μέγα κλέος,

Διὸν ἀνθρώπος ὁ σεμνὸς.

Ελαχεν νοεῖν τὸ θεῖον,

Λογικὸν ζῶον ὑπάρχον.

Σὺ γὰρ ἐκπῆσας τὰ πάντα,

Πιπρέχων τάξιν ἐκάσῳ,

Συνέχων τε τῇ περινοίᾳ.

Λόγον εἶπας, πέλεν ἔργον.

Ὁ λόγος σου, θεὸς υἱός,

Ὁμοῖστος γὰρ ὅστις

Ὁμο-

Ομότιμος τῷ τεκόντι .
 Ὃς ἐφήρμοσεν τὰ πάντα ,
 Ἰνα πάντων βασιλεύσῃ .
 Πειλαμβάνον δὲ πάντα
 Ἁγιον πνεῦμα τὸ δεῖον ,
 Προνοούμενον φυλάσσει .
 Τειάδα ζῶσαν ἐρῶ σέ ,
 Ἐνα καὶ μόνον μονάρχην ,
 Φύσιν ἄτρεπτον , ἀναρχον ,
 Φύσιν οὐσίας ἀφρότου
 Σοφίας νοῦν ἀνεφικτον ,
 Κράτος ἐρῶν ἄπαυσον ,
 Ἀτερ ἀρχῆς , ἀπέρηντον ,
 Ἀκατασκόπητον ἀνυλῶ ,
 Εφορῶσαν δὲ τὰ πάντα ,
 Βάθος ἐλὲν ἀγνοῦσαν
 Ἀπὸ γῆς μέχρ' αἰθέρα .
 Πάτερ ἱλεως ἦνέ μοι ,
 Διὰ παντὸς δεσπάζειν ,
 Τὸ σέβασμα τῆς δόξης μοι ,
 Τὰ δ' αἰμαρτήματα ῥύπον ,
 Τὸ συνήδους ἐκκαθαίρων
 Ἀπὸ πάσης κακονοίας :
 Ἰνα δοξάσω τὸ δεῖον ,

Οσίας χεῖρας ἐπαίρων .
 Ἰνα Χειρὸν δ' λογιήσω ,
 Τόνυ κάμπηων , ἱκετ' ἴδω ,
 Τότε προσλαβεῖν με δ' ἔλον ,
 Οταν ἔλθῃ βασιλεύσων .
 Πάτερ ἱλεως χυῖ μοι ,
 Ελεον καὶ χάριν δ' ἴδω ,
 Οπ' δόξα καὶ χάρις σοι ,
 Αἰεὶ αἰῶνος ἀμέτρη .

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΜΝΟΣ .

ἑσπερινός .

ΣΕ' καὶ νῦν δ' λογιῶμεν
 Χειρὲς με , λόγε θεῷ ,
 Φῶς ἐν φωτὸς ἀνάχου ,
 Τείτῃ φωτὸς εἰς μίαν
 Δόξαν ἀθροίζομένε .
 Ὃς ἔλυσας τὸ σκότος ,
 Ὃς ὑπέσθης τὸ φῶς ,
 Ἰν' ἐν φωτὶ κτίσῃς πᾶντα ,
 Καὶ πλὴν ἄσατον ὕψις
 Στήσῃς , μορφῶν εἰς κόσμον
 Καὶ πλὴν νῦν εὐκοσμίαν .

Ος νοῦν ἐφώτισας ἀνδρώτε
 Λόγῳ τε καὶ σοφίᾳ
 Λαμπρότητος τῆς αἰῶς,
 Καὶ κατὰ θεὸς εἰκόνα,
 Ἰνα φωτὶ βλέπῃ τὸ φῶς
 Καὶ γλήπται φῶς ὅλον.
 Σὺ φωστῆρσιν ἔργοις
 Κατήυγας ποικίλοις.
 Σὺ νίκητα καὶ ἡμέραν
 Αλλήλους εἰκεν ἡπίως
 Εταξας, νόμον τιμῆς
 Αδελφότητος καὶ φιλίας,
 Καὶ τῇ μὲν ἔπαυσας κόπῃς
 Τῆς πολυμάχου σαρκὸς,
 Τῇ δ' ἤγειρας εἰς ἔργα
 Καὶ φράξεις τὰς σοὶ φίλας.
 Ἀτελής.

ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ ΩΔΗ.

Ἡ πολλὰ πολλὰ γίνεταί
 Μακρῷ χρόνῳ βροτοῖς
 Τλητὸν δ' αἶπαν ὅκην φέρῃ
 Βίον σφύρων θεός.

Εγὼ γὰρ αἶ μὲν ἔχον ἐν
 Ξένη πόλει πάδας,
 Λόγῳ πεσόντι σύμμαχον
 Γλῶσσαν φέρων ἐμὴν,
 Ἄλλοις λέγοντας αἰνέσω.
 Πολλοὶ λέγουσι δὲ
 Ξένοι φίλοι τε πίστεως
 Ἐμοὶ σεβασμίας.
 Οὐδὲν γὰρ ἔτις ἔποτε
 Οὐλῶ ἔσεισε γλῶ
 Ως πνέματος παρρησία.
 Θεῶν βοωμένε.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τί σοι δέλεις χυέσθαι;
 Ψυχὴν ἐμὴν ἔρωτῶ.
 Τί σοι μέγ' ἢ π' μικρὸν
 Τῶν πρῶτων βροτοῖσιν;
 Ζήτη μόνον π' λαμπρὸν,
 Καὶ δώσωμεν φροδύμως.
 Θέλεις τὰ Γύκῳ σοι
 Τῷ Λυδίου χυέσθαι;
 Καὶ δακτύλῳ πυραγγεῖν;

Τὴν σφενδόνην ἐλίσσων;
 Κρύπτεσθαι, εἰ κρύπτοιτο;
 Φαίνεσθαι, εἰ φαίνοιτο;
 Θέλεις τὰ Μίδεώ σοι
 Τῷ πλεπῶς θανόντος;
 ὦ χρυσὸν ἢ τὰ πάντα
 Χρυσουῖ φέροντα λιμὸν,
 Εὐχῆς δίκην ἀμέδου.
 Θέλεις λίθοις διαυγεῖς,
 Πλάτῃ τε γῆς λιπώσης,
 Καὶ ποιμνίαν ἀφιδμοῖς,
 Βοῶν τε καὶ χαμῆλων;
 Οὐ ταῦτα δώσομέν σοι.
 Λαβεῖν γὰρ ἔδδ' ἄλῳον,
 Ἀλλ' οὐτ' ἔμοι γ' ἀνυστίν.
 Ἐρρίψα γ' μείμνας,
 Ἀφ' ἧς θεῶ προσῆλθον.
 Θέλεις θρόνους τε κ' ἀρχαῖς,
 Καὶ ἔφρυαγμα πίπλον;
 Ἴν' αὖτις καὶ θεῶν
 Κάτω βλέπων ταπείνῳ,
 Ἀλλε τραχιλιῶντος,
 Ὅς ἢ ὡς σάτης σοι,
 Τυχὸν δὲ καὶ χακῶν πε.

Θέλεις γὰρ μὴ δεδιῶαι
 Βλακείμασιν ἀνάγκοις,
 Καιροῖς δὲ συσφραγιῶαι;
 Θέλεις νόσον γλυκεῖαν,
 Εὐτεκνίας μείριμναι;
 Εὐτεκνίαν δ' αὖ εἴπω
 Δυσεκνίαν, τί φήσεις;
 Θέλεις λόγους βοᾶσθαι,
 Καὶ συλλέγειν δέατρα;
 Ποθεῖς νόμοις παράσκειν
 Οὐκ ἐνδίοις παλαισμοῖς;
 Φέρειν τε καὶ φέρεσθαι
 Πρὸ βημάτων ἀδισμῶν;
 Λίχμιν δέλεις πινάσσειν,
 Πνέων Ἀρήϊόν πε;
 Καὶ σέμματ' ἔξ ἀγώνων,
 Θηροκτόνον τε καρπός;
 Ποθεῖς κρότους ἐν ᾧ σφαι;
 Καὶ χάλκας τυπυῦσθαι;
 Σκιὰν δέλεις ὀνείρων,
 Μετογρέυσθαι αἴθερα;
 Ροῖζον βέλοισι ἀνιχνύει;
 Ψόφον χειρὸς κροτούσης;
 Τί γὰρ μέγ' αὖ φρονῶσι

Τῶν σήμερον μὲν ὄντων,
 Ες αὔριον δ' ὑπόντων;
 Ὡν καὶ κακοῖς μέτεστιν;
 Ὡν ἔσσωέρχεται π
 Εντεῦθεν ἔξις;
 Τί ἔν; (εἰπὲ τὰ δ' ἔχῃ)
 Τί σοι θέλεις γλυέαι;
 Θέλεις θεὸς γλυέαι,
 Θεὸς δὲ μεγίστ
 Παρθένῃ φαίδος,
 Σὺ ἀγγέλοις χρῶμαι;
 Ἰδι πρόβαινε, ταρσοῖς.
 Οξυτέρῃ μενοινῇς
 Κυκλαμένη πρὸς ὕψος.
 Εγὼ πῆρὸν καὶ δαίρω,
 Εγὼ λόγῳ ἐπαίρω,
 Ὡς δ' πῆρὸν πν' ὄρνιθ
 Ες αἰθέρα περὶ πέμψω.
 Σὺ δ' εἰπέ μοι χάρισον
 Ὡς παρ' ἰόν δὲ πῶδες,
 Εἰπὲ σὺ μεζύγλιον σοι
 Ἡ διαπότις μαγείρω,
 Τί σοι θέλεις γλυέαι;
 Πρὸς τὸ πῶδες κρατῆρας;

Οὐ γὰρ πλέον χρεώσῃ,
 Καὶ πολλ' ἔχειν βιάζη·
 Θέλεις τράπεζαν δ' ἔπνοιον
 Μύρων τε καὶ μαγείρων
 Σοφίσμασιν περὶ αἰσῶν;
 Καὶ βαρβίτων χερῶν τε
 Κροτήματ' ἐκ αἰσῶν;
 Αβρῶν κλάσεις τε παίδων
 Κινεμένων ἀνάνδρων,
 Καὶ παρδένων ἐλιγμοῖς
 Γυμνεμένων ἀδέσμων;
 Ἀ τοῖς πότοις τυποῦσιν
 Ὅσοι φιλοῦσιν ὕβριν,
 Τὸν μονόβλιον ἐτοίμως
 Ὑποφλέγγοντες οἶνον.
 Ταῦτ' εἰ θέλεις παρ' ἡμῶν,
 Ἐχοις μὲν, ἀγχόνῳ δέ.
 Τοιαῦτα τοῖς ἀπλήστοις
 Ἐγὼ φίλοις πορίζω.
 Οἶκός σε περὶ νόστις
 Αὐτῷ σοφὸς καλύπτῃς,
 Ἡ μικρὸν ἔργον ὥρεται,
 Εἰ δ' εἴ τι καὶ ποιῆσαι.
 Τὸ δ' ἔσθως, ἢ χαμῆλων

Τείχεσ (νόμῳ δικαίων
 Ἡ καὶ δέρος, παλαιᾶς
 Γυμνώτεωσ καλύμματα.
 Σπιβὰς μὲν ἢ πυχυῖσα
 Πόαι, κλάδοι τε δάμνων,
 Απλωμα πορφυροῦ π,
 Καὶ συμπόταις ἀταρβές.
 Τρέπεζα δ' αὐτόθεν σοι
 Γλυκὺ πνέουσ' ἀνείδω
 Ἀγῇ φίλη δίδωσιν
 Ατεχνα δῶρα πᾶσιν
 Ἐπεὶ δ' ἐδήξαμέν σε
 Καὶ θρέψμεν τροφύμῳ.
 Θέλεις φαγεῖν; ἔχ' ἄρτον,
 Ἐχ' ἄλφιτ' ἢ παρήνιδο
 Ἀλες δέ σοι τὸ πέμμα
 Θῦμός δ' ὃν εἰ μεβύμεν
 Απρασμάτ' ὅσον
 Ἐνδεια δ' ἄλλο μῆζον.
 Θέλεις πῖν; βρύει σοι
 Τῶρος, κρατὴρ αἰετῶν
 Ποτὸν μέθης ἀποῖον
 Ακλήματον γάνυσμα
 Ζητεῖς δέ καὶ πρυφᾶντι;

Μὴ δ' ὀξύνῃς φθονείδω.
 Ἀλλ' ἔτι δ' ἀρκέσει σοί,
 Τετρημένω ποδῆς δέ
 Πίθω χακῶς ἐπαντλήν
 Τὰς ἡδονὰς ἀπλήδως;
 Ἄλλον πόη ποιεῖς.
 Ἐμοὶ γὰρ ἔχολή σε
 Θάλασπιν σιώνικον ἐχθρόν,
 Ἰν' ὡς ὄφρις κρυμαθεῖς,
 Θέρμη δ' ἔπειτ' ἀλυαθεῖς,
 Εὐκόλπος με τρώτης.
 Θέλεις δόμοις ἀμέτροις
 Χρυπαρόφοις, γραφῆς τε
 Καὶ ψηφίδος, σπορίσμοις
 Κινεμένων χερδὸν πῖ
 Πλακὸς τε λάμψιν ἀβεῖς
 Ἀντίχρον πολύχρουσι
 Θέλεις περὶ ῥέεσαν
 Εὐθῆτα τῆς ἀδίκτων;
 Ἐν σακτύλοις τε πλῆτον;
 Γελώμενόν τε χάλλος
 Τοῖς σωφρονεῖν μάδοῦσιν,
 Ἐμοὶ δὲ καὶ μάλιστα
 Ω χάλλος ἐν τῇ εἰσῷ.

Τοῖς μὲν χάτω δὴ ταῦτα
 Τμὴν λέγω βροτοῖσιν,
 Οἱ ζῆτε τὸ πρὸς ὦραν,
 Μηδὲν πλέον βλέποντες.
 Τοῖς δ' ἀγχοῦς βίβιν,
 Ἐπαξίως τε μοίρας
 Τῆς ἐκ θεῶ δοθείσης
 Τῷ πιλίνῳ πάχει μου
 Σκόπῃ πένητος ὄγκον.
 Οἴαν' τροφῇ χορηγῶ.
 Διελθέ μοι φλογώδη
 Ρομφαίαν ὦ θεόφρον.
 Θείων γὰρ γεωργός
 Φυτῶν, λόγων θαλλόντων,
 Ὡν μ' ἐσέφησεν ἐχθρὸς
 Δι' ἡδονῆς συλήσας.
 Εὖλα πάλιν πρόσσελθε
 Ζωῆς αἰὲ μενέσης.
 Ἡδ' ἔστιν, ὡς ἀνεῦρον,
 Γνώσις θεῶ μεγίστου,
 Φάοις ἐνὸς στριγαμπύς
 Πρὸς ὃν τὰ πάντα τέλει.
 Οὕτω μὲν αὐτὸς αὐτῷ
 Πᾶς τις σοφὸς λαλήσει.

Ὅς δ' ἔθέλει λαλῆσαι,
Μάτιν βίον παῖλθεν.
Εἵπερ μάτιν παῖλθεν,
Μὴ σὺ κακῶ μέγιστο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΥΝΕΣΙΟΝ

Ἰωάννης Λεοντόνυχος.

Πινδαεικὴν φόρμιγγα λαβὼν συνετώτα-
τος ἀνδρῶν.

Συνέσιος, μεχάλῳ λῖνον ἄφσε θεῷ.

Πάλῳ ἀλλ' αὐτὸς ἐπεὶ λίπεν ἀνὰ γαῖαν ἡελίοιο

Πᾶσα μελῶν ἐργῶν δίδυς ὅλα κε
χάεις.

Νῦν δ' ἄρα Συνέσιόν δ' ἄμα καὶ μελίη-
δέας ὕμνοισι

Καντῆρος ζῶης εἰς φάος αὖτις ἄγει.

Ἰς' οὐδ' ἀνδρὶ σοφῷ χάειν, ὅ μιν οὖν θε-
εργόντες,

Τρῖνοι τ' ἀαχέες, καὶ σὺ γε Συνέσιε.

ΣΤΥΝΕ-

ΣΥΝΕΣΙΟΥ

ΤΜΝΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΓΕ μοι ψυχὰς
 ἱεροῖς ὕμνοις
 ὀπιβαλλομένας
 ὕλην ἁγνέας

Ἄνασον οἷσροισ,
 θώρησσε δὲ νόκ
 ζαμενεῖς ὀρμάς.
 βασιλῆι θεῶν
 πλέκομεν σέφανον,
 θυμ' ἀνείμακτον,
 ἐπέων λοιβάς.
 σὲ μὲν ἐν πελάγει,
 κὲ δ' ὑδρὶ νάσων,
 σὲ δ' ἐν ἀπείροις,
 ὅτι τε πολλίων,
 κραναῶν τ' ὀρέων,

καὶ χῆτι κληνῶν
 ὁπόταν πεδίῳ
 εἴσω διδύμης
 γήων ταρσὺς,
 σὲ μάκαρ μέλποι
 γήμετα κόσμου.
 τοὶ νύξ με φέρει
 τὸν ἀοιδὸν ἀναξ;
 * ἄλ.σολι * τοὶ δ' ἀμείβεις,
 τοὶ δ' ἄνεις,
 τοὶ δ' ἐσπεεῖς
 ὕμνης ἀνάγω.
 ἴσορες αὐλαὶ
 πολιῶν ἄσρων,
 μάνας τε, δρόμοι,
 καὶ μέγας ἴσως
 ἄλιος, ἀγνῶν
 ἄσρων φρύττανες.
 ὅπῃων ψυχᾶν
 ἄγμος ταμίας,
 ὅπῃ σὺς αὐλὰς,
 ὅπῃ σὺς κόλπας,
 τὸν ὑπόστροφον
 ταγαᾶς ὕλας

ταρσὸν ἔλαφρίζόντων,
 χείρων ἵνα σὺ
 παρμολαὸν ἰκόμαν;
 νῦν ὅπῃ σεμνάς
 τελετηφρείας
 σηκὺς ἀγίης
 ἰκέτας ἔμολον.
 νῦν ὅπῃ κληνῶν
 κορυφὰν ὀρέων
 ἰκέτας ἔμολον.
 νῦν ἐς ἐρήμας
 αὐλῶνα μέσαν
 λιθύας ἔμολον,
 πέζαν νοτίαν,
 ταν ἔτ' ἄθεον
 πνεῦμα μολυῖς,
 ἔτε χαράσῃ
 ἰχθὺς ἀνθρώπων
 ἀσυμείμνων.
 ἵνα σοι ψυχὰ
 χαδαργ. παδέων
 λύσασα πύθης,
 λήξασα πόνων,
 λήξασα γέων,

ἔλα-
 φρίζων

θυμῷ, εἰδὼν,
 ὅσα κηεῖβεφῇ
 ὑποσεισάμενα,
 καθαρά γλώσσα
 γνώμη θ' ὅσια
 τὸν ὀφειλόμενον
 ὕμνον ὑπόιση.
 εὖ φραμείτω
 αἰθῆρ καὶ γᾶ.
 σάτω πόντος,
 σάτω δ' αἴηρ.
 λήγετε πνοαὶ
 βαλίων ἀνέμων.
 λήγετε ῥιπαὶ
 γυρῶν ῥοδίων,
 ποταμῶν ποροχοαὶ
 κρανααὶ λιβάδες.
 ἐχέτω σιγαὶ
 κόσμος λαγόνας,
 ἱερδομένων
 ἀγίων ὕμνων.
 δύτω χεῖρ γᾶς
 ὀφίων συρμὸς.
 δύτω χεῖρ γᾶς

καὶ πλανὸς ὄφεις,
 δαίμων ὕλας,
 νεφέλα ψυχᾶς,
 εἰδωλοχαρὴς,
 δ' ἡχῆς σκύλακας
 ὀπιθούσων.
 σὺ πάτερ, σὺ μάκαρ,
 σὺ ψυχροβόρος
 ἀπέρυκε κινῶας
 ψυχᾶς ἀπ' ἐμᾶς,
 δ' ἡχῆς ἀπ' ἐμᾶς,
 ζῶας ἀπ' ἐμᾶς,
 ἔργων ἀπ' ἐμῶν.
 ἂδ' ἀμετέσθ
 τραπιδὼν λοιβὰ·
 σοῖς ἐντίμοις
 μελέτω περσέλοις,
 πορθμεῦσι σοφοῖς,
 ἀγίων ὕμνων.
 ἤδη φέρομαι
 ὅτι βαλβίδας
 ἱερῶν ἐπέων.
 ἤδη κ' ἀναχθεῖ
 ὁμφὰ πρὶν νοῦν.

μάχῃ Ἰλαδί μοι,
 πάτερ Ἰλαδί μοι,
 εἰ πρὶν ἄνθρωπον,
 εἰ πρὶν ἄνθρωπον
 τῆς σῶν ἐστίν.
 τίνος ὄμμα σιφόν,
 τίνος ὄμμα πολὺ
 ταῖς σῶν σεροπῶν
 ἀνακατῶμενον
 ἢ χαταμύσει;
 ἀτειρὲς δὲ δρακὼν
 ὅτι σὺς πυρσὺς
 θέμις ἢ δὲ θεοῖς.
 πίπτων δὲ νόος
 ὑπὸ σῶν σκοπῶν,
 τὰ πέλας σείνῃ,
 ἀκίχῃτα κίχῃ
 ὅτι βαλλόμενος,
 περὶ δὲ αἴγλαν
 ἀνέμαντι βυθῷ
 ἀμαρυστομέναν.
 ἀβάπων δ' ὑποβάς,
 ὅτι πρωτοφανὲς
 εἶδες ἐρείδῃ

ὄμματος ἀλγάν.
 ὅθεν αἰνύμενος
 ὅπῃ σὺς ὕμνος
 ἀνθεα φωτὸς
 * ἀορίστοις ἀνέμοις
 * ἀναπαῦσαι βολάν,
 τὰ σὰ σοὶ πάλιν δοίς.
 τί γ' ὅ' σὸν ἀνάξ,
 πατέρων πάντων
 πάτερ αὐτοπάτωρ,
 πρόπάτωρ ἀπάτωρ,
 ἢ σεαυτῶ,
 ἐν ἐνὸς πρότερον,
 ὄντων σπέρμα,
 πάντων κέντρον,
 περσάνεσε νῦν,
 κόσμῳ ρίζα
 ὅς ἀρχόντων,
 ἀμφιφάε· φῶς,
 ἀτρεκέα σοφὰ,
 παρὰ σοφίας,
 κεκλυμμένε νῦν
 ἰδίαις αὐγαῖς,
 ὄμμα σεαυτῶ

ἀόρις

ἀνέπαυ

σε

ὀρησιροκράτορ,
 αἰωνοτόκε,
 αἰωνόβιε
 ἐπέκεινα θεῶν,
 ἐπέκεινα νόων,
 ὅτι δάτεσσιν ὡμῶν
 νοερίτοκε νῦν.
 ὀχετιγὲ θεῶν,
 πνιδματοεργὲ,
 καὶ ψυχροτρόφε,
 παρὰ παλῶν,
 ἀρχῶν ἀρχά,
 ῥιζῶν ῥίζα.
 μονὰς εἰ μονάδων,
 αἰετμῆ ἀριθμὸς,
 μονὰς ἢ δ' ἀριθμὸς,
 νοῦς καὶ νοερός,
 καὶ τὸ νοητὸν,
 καὶ πρὸς νοητῶ.
 ἐν καὶ πάντα,
 ἐν δ' ἀπάντων,
 ἐν τε πρὸ πάντων,
 σπέρμα τὸ πάντων,
 ῥίζα καὶ ὄρπαξ,

φύσις ἐν νοερῶις,
 θῆλυ καὶ ἄρρεν.
 μύσας δὲ νόος
 τά τε καὶ τὰ λέγει,
 βυθὸν ἄρρητον
 ἀμφιχορδαίων.
 σὺ τὸ πᾶν ἔφης,
 σὺ τὸ πικτόμενον·
 σὺ τὸ φωτίζον,
 σὺ τὸ λαμπρόμενον.
 σὺ τὸ φαινόμενον,
 σὺ τὸ κρυπτόμενον,
 φῶς κρυπτόμενον
 ἰδίαις αὐγαῖς.
 ἔν καὶ πάντα,
 ἔν καὶ ἑαυτὸ,
 καὶ διὰ πάντων.
 σὺ γὰρ ἔξεχύθης
 ἄρρητο τέκε,
 ἵνα παῖδα τέκῃς
 κλητὰν σοφίαν
 δημοεργόν.
 περὶ χυδαῖς δὲ μένεις,
 ἀτόμοισι τομαῖς

δαιδαλογλώσσων·

ἄθεοι πόλμοι.

οὐ δὲ φωτοδότας

φωτὸς νοερεῖ.

σκολιάς δ' ἀπάτας

ἀνεχέεις ὁσίων

παραπίδας μερόπων,

εἰς ζόφον ὕλας

μὴ καταδύῃαι.

Σὲ πάτερ κόσμων,

πάτερ αἰώνων,

ἀντυργέ θεῶν,

δαγὰς αἰνεῖν.

σὲ μὲν οἱ νοεροὶ

μέλπουσιν ἀναξ·

σὲ δὲ κοσμητοῖ

ὀμματολαμπεῖς

νόες ἀσέριοι

ὑμνεῖσι μάκρας,

οὓς πῆρι χλάνδον

σῶμα χορδίζει.

πᾶσα σε μέλπει

γλυκὴ μακάρων·

οἱ ὧς κόσμον,

ἡμεῖς τε καὶ πάντες

ἐν τοῖς σιγῇ καὶ

ἡμεῖς τε καὶ πάντες

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

ἐν τῇ σιγῇ καὶ

οἱ χρι

οἱ χητὶ κόσμον,
οἱ ζανᾶνοι,
οἱ τ' ἄζωνοι
κόσμου μοίρας
ἐφ' ἐπ' οὖσι σοφοὶ
ἀμφιβατῆρες,
οἱ δ' ἄλλοι κλειτοῖς
οἱς ἀγγελικὰ
πρωχεῖ σπειρά,
τό, τε κυδῆεν
χόος ἡρώων,
ἔργα τὰ δειπνῶν
κρυφίαισιν ὁδοῖς
διανιασόμενον,
ἔργα βροτῆας
ψυχὰτ' ἀκλινῆς
καὶ κλινόμενα
ἐς μελανωχθεῖς
χθονίοις ὄγκοις;
Σὲ μάκαρ φύσις,
φύσεώς τε γυνὰ
ὑμνέει μάκαρ
πᾶς ζῳόμοις
ἐφ' ἐπ' οὖσι πνοιᾶς,

ὑπὸ σῶν ὀχετῶν
κατασυρομένας
προκυκινδομένας.
σὺ γὰρ ἀχραίων
ἡγέτα κώσμων,
φύσις εἰ φύσιων.
σὺ φύσιν θάλπεις,
γῆρσιν ὕδατων,
τῆς ἀενάου

ἰνδαλ-
μαμο-
νῆς

* ἰνδαλμονα.
ἵνα καὶ πνύματα
μεεῖς ἐν κόσμῳ
λελάχη θωᾶς
ἐπαμβρομένας.
καὶ γὰρ θέμις κὺ
βύρα τὸν κόσμον
κορυφαῖς εἰσεῖσαι;
τὸ δὲ ταχθὲν ὅλως
ἐς χορὸν ὄντων
ἐκεῖ ὀλεῖται;
ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλου.
διὰ δ' ἀλλήλων
πάντ' ὑπολαύει
ὁ δὲ ὀλλυμένων

κύκλος αἰδίου,
 ταῖς σαῖς πνοιαῖς
 ἀναδαλπόμενος.
 σοὶ διὰ πάντων
 ἴσησι χοροῖς
 μάτρεφ φύσις,
 ἰδίαις χεραῖς,
 ἰδίοις ἐργαῖς
 δαιδαλλομένων.
 ἐκ δὲ ζώων
 ἑτεροφθόγων
 μίαν ἀρμονίαν
 ὁμῶ φωνὸν ἄγει.
 σοὶ πάντα φέρει
 αἶνον ἀγέρωνι
 αἶψα καὶ νύξ,
 σεροπαῖ, νιφάδες,
 ἔργονδ' αἰδῶν,
 καὶ γὰρ ῥίζαι,
 ὕδωρ, αἶθρ,
 σώματα πάντα,
 πνέματα πάντα,
 σπέρματα, καρποί,
 φυτὰ καὶ πύαι.

ρίζαι,

ρίζαι, βοτάναι,
βοτὰ καὶ πηλυὰ,
καὶ νηχομένων
νεπόδων ἀγέλαι.

Ιδε καὶ ψυχὰν
ὀλιγοδρανέα
ὀλιγηπελέα,
ὅπῃ σῆς λιβύας,
ὅπῃ σῆς σεπήας
ἱερηπολίας
ὀσίαις δ' ἡαῖς
ἐπιμελπομέναν;
τὰν ἀμφοιπολῆ
νέφος ὑλαῖον.
σὸν δ' ὄμμα πάτερ
κοπηικὸν ὕλας.
νῦν μοι κρηδία
ταῖς σοῖς ὕμνοις
παινομένα,
ἐδόωσεν νόον
πνεύματι ὀρμαῖς.
σὺ δὲ λάμψον ἄναξ
ἀνάγωγα φάη.
νεῦσον δὲ πάτερ

καὶ παιδὶ σοφῶ,
 σὺ τ' αὖ σὺν * αὐτᾷ σοφία,
 τὸν ἄπ' ἀρρήτων
 ἔχας κόλπων.
 ἐν σοὶ δὲ μένη
 σέθεν ἐκτροδορῶν,
 ἵνα πάντα σοφαῖς
 ἐφέπῃ πνοιαῖς,
 διέπῃ πολιῶν
 βάδος αἰώνων,
 διέπῃ ταρσοῖς
 κραναῦ κόσμου
 μέχρι καὶ νεᾶτε
 πυθμένος, ὄντων
 χθονίας μοίρας,
 ὅσας περ ἀπίσιν
 ἔλλαμπέμενος·
 λυή δὲ πίνους
 καὶ μερίμνας
 διερῶν μερόπων,
 ἀγαθῶν κρανίων,
 ἐλατὶρ ἀχέων.
 τί δὲ θαῦμα, θεὸν
 τὸν κοσμοτέχνα

ἰδίων ἔργων
 κῆρας ἐρύκην·
 τόδε σοὶ, μέγαλυν
 κοίρανε κόσμου,
 πῶς ἔμολον
 χρέος ἐκ θρήκης,
 ἵνα τὴν βιέτῳ
 ῥῆκῃσ' ἀγυαὺν
 παρ' ἀνακτόριον,
 χαίτας μέλαθρον,
 ἔτλαν δὲ πόνοις,
 ἔτλαν δ' ὀδυίας
 πολυδακρύτοις,
 ὥμοισι φέρων
 ματέρα πάβαν.
 ραίνετο μὲν γὰρ
 ἰδρῶπι μελῶν,
 αἰεθλαδόντων
 ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ·
 ραίνετο δ' ἀνὰ
 κρητῶν λιβάσιν,
 ὀλοφυρομένων
 νύκτ' ἐπὶ νύκτα.
 νηοὶ δ' ὀπίσι

μάχῃ ἰλαδί μοι,
 πάτερ ἰλαδί μοι,
 εἰ πῶρ' ἄλυσμον,
 εἰ πῶρ' ἄμῃσιν
 τῆς σῶν ἐδῆρον.
 τίνος ὄμμα σφόν,
 τίνος ὄμμα πολὺ
 ταῖς σῆς σεροπαῖς
 ἀνακοπήμενον
 ἔκατα μύσει;
 ἀτειεὲς δὲ δρακῆν
 ὅπῃ σὺς πυρσὺς
 θέμις ἔδὲ θεοῖς.
 πίπλων δὲ νόος
 ὑπὸ σᾶς σκοπαῖς,
 τὰ πέλας σείνῃ,
 ἀκίχῃτα κίχῃν
 ὅπῃ βαλλόμενος,
 περὶ δὲν αἰγλαῖ
 ἀνέμαντι βυθῷ
 ἀμαρυσομένην.
 ἀβάπων δ' ὑποβάς,
 ὅπῃ φρωτοφανὲς
 εἶδες ἐρείδῃ

ὄμματος

ὄμματος ἀλγόν.
 ὅθεν αἰνύμενος
 ὅπῃ σὺς ὕμνος
 ἀνδρα φωτὸς
 * ἀοείσοις ἀνέμοις
 * ἀναπαῦσαι βολαῖ,
 τὰ σὰ σοὶ πάλιν δοίς.
 τί γὰρ ἔσόν ἀναξ,
 πατέρων πάντων
 πάτερ αὐτοπάτωρ,
 παροπάτωρ ἀπάτωρ,
 ἢ σεαυτῶ,
 ἐν ἐνὸς πρότερον,
 ὄντων σπέρμα,
 πάντων κέντρον,
 περὶ πάντας νῦν,
 κόσμων ῥίζα
 ὅλ' ἀρχηγόνων,
 ἀμφιφαῆς φῶς,
 ἀτρέκεια σοφῶν,
 παρὰ σοφίας,
 κεκαλυμμένε νῦν
 ἰδίαις αὐγαῖς,
 ὄμμα σεαυτοῦ.

ἀοείσ'
 ἀνέπαμ.
 σβ

τρηθηροκράτορ,
 αἰωνοτόκε,
 αἰωνόβιε
 ἐπέκεινα θεῶν,
 ἐπέκεινα νόων,
 ὅτι δάτεσθαι νόον
 νοερίτοκε νῦν,
 ὁχετήγῃ θεῶν,
 πνδματοεργῇ,
 καὶ ψυχροτρόφῃ,
 παρὰ πατρῶν,
 ἀρχῶν ἀρχῇ,
 ρίζῶν ρίζα.
 μονὰς εἰ μονάδων,
 αἰεὶ δ' μὴ ἀριθμὸς,
 μονὰς ἢ δ' ἀριθμὸς,
 νοῦς καὶ νοερός,
 καὶ τὸ νοητὸν,
 καὶ πρὸς νοητῶ.
 ἐν καὶ πάντα,
 ἐν δ' ἀπάντων,
 ἐν τε πρὸ πάντων,
 σπέρμα τὸ πάντων,
 ρίζα καὶ ὄρταξ,

φύσις ἐν νοερῶις,
 θῆλυ καὶ ἄρρεν.
 μύσας δὲ νόος
 τά τε καὶ τὰ λέγει,
 βυθὸν ἄρρητον
 ἀμφιχρᾶων.
 σὺ τὸ πικτόν ἔφης,
 σὺ τὸ πικτόμενον·
 σὺ τὸ φωτίζον,
 σὺ τὸ λαμπρόμενον.
 σὺ τὸ φαινόμενον,
 σὺ τὸ κρυπτόμενον,
 φῶς κρυπτόμενον
 ἰδίαις ἀνγῶις.
 ἔν καὶ πάντα,
 ἔν καὶ ἑαυτὸ,
 καὶ διὰ πάντων.
 σὺ γὰρ ἔξεχίδης
 ἄρρητοτάκε,
 ἵνα παῖδα τέκης
 κλέναν σοφίαν
 δημοεργόν.
 περὶ τοὺς δὲ μένεις,
 αὐτόμοισι τομαῖς

μαυρόμενος .
 ὑμῶ σε μοναῖς ;
 ὑμῶ σε τριαῖς .
 μοναῖς εἶ, τριαῖς ὦν ;
 βιαῖς εἶ, μοναῖς ὦν .
 νοερά δὲ τομά
 ἄχιστον ἐπ
 τὸ μελιθεῖν ἔχει .
 ὅπῃ παιδὶ χυδαῖς ,
 ἰόταπ σοφᾶ .
 αὐτὰ δ' ἰότας
 βλάσησε μέγα
 φύσις ἄρδεγκτος .
 τὸ περὶ σπον ὄν
 ἔδέμης εἶπῃν .
 δ' ἄτερον ἐκ σοῦ
 ἔδέμης εἶπῃν ,
 βίτον ἐκ πρώτης .
 ὠδὶς ἱερῆ ,
 ἄρρητε γοναῖ ,
 ὄρος εἶ φυσίων ,
 τὰς πικτοῖσας
 καὶ πικτομένας .
 σέβομαι νοερώων

κρυφαία τάξιν.
 χωρεῖ π μέσον.
 ἔ* καταχθέν.
 ἀφδεγκτε γόνε
 πατρὸς ἀφδέγκτε,
 ὠδὶς δὲ σέ;
 διὰ δ' ὠδίνος
 αὐτὸς ἐφάνθης,
 ἅμα παρὶ φανείς
 ἰόταπ παβός.
 ἰότας σὺ δ' αἰ
 πρὸ σείο παρὶ.
 ἔδ' ὁ βαδύρρης
 χρόνος οἶδε γοναί
 τὰς ἀρρήτης.
 αἰὼν δὲ γέρων
 τὸν ἀμήρυτον
 τέκον ἔκ ἐδάη.
 ἅμα παρὶ φάνη
 αἰὼν γυρόμενος,
 ὁ γυησόμενος.
 πὶς ἐπ' ἀφδέγκτοις
 ἐβρύβασε τόλμαν;
 ἀλαῶν μερόπων

δαδολογλώσων·

ἄθεοί τ' ὀλμοί.

σὺ δὲ φωτοδότας

φωτὸς νοερεῖ.

σκολιάς δ' ἀπύτας

ἀνέχεις ὁσίων

παραπίδας μερόπων,

εἰς ζόφον ὕλας

μὴ καταδυῖναι.

Σὲ πάτερ κόσμων,

πάτερ αἰώνων,

αὐτουργέ θεῶν,

διαγέσ αινεῖν.

σὲ μὲν οἱ νοεροὶ

μέλπουσιν ἀνάξ·

σὲ δὲ κοσμαγροὶ

ὀμματα λαμπέας

νόεας ἀσέειοι

ὑμνεῖσι μάκαρ,

οὓς πῆρι κλένδον

σῶμα χορδαίει.

πᾶσα σε μέλπει

γυνεὶ μακάρων·

οἱ δὲ κῶσμον,

οἱ καὶ

εἰ

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

καὶ τὸν κόσμον

οἱ καὶ

οἱ χτὶ κόσμον,
οἱ ζανᾶλοι,
οἱ τ' ἄζωνοι
κόσμου μοίρας
ἐφεπνυσι σοφοὶ
ἀμφιβατῆρες,
οἱ πρὸς χλεινοὺς
οὐς ἀγγελικὰ
προχει στερὰ,
τὸς τε κυδῆεν
γλῶσς ἡρώων,
ἔργα τὰ θεητῶν
κρυφίασιν ὁδοῖς
διανισόμενον,
ἔργα βρόττας
ψυχὰτ' ἀκλινῆς
καὶ κλινομένα
ἐς μελαναυγῆς
χθονίους ὄγκους;
Σὲ μάκαρ φύσις,
φύσεώς τε γυνὰ
ὑμνέει μάκαρ;
τὰς ζῆδ' ὥροις
ἐφέπεις πνοιᾶς,

ὑπὸ σῶν ὀχετῶν
 κατασυρομένας
 προκυκινδομένας.
 σὺ γὰρ ἀχραίων
 ἡγέτα κόσμων,
 φύσις εἰ φύσιων.
 σὺ φύσιν δάλπεις,
 γένεσιν ὕδατων,
 τὰς ἀενάω

ἰνδαλ-
 μαμο-
 νῆς

* ἰνδαλμονα.
 ἵνα καὶ πυμάτα
 μεεῖς ἐν κόσμῳ
 λελάχη θωᾶς
 ἐπαμβομένας.
 καὶ γὰρ θέμις ἱεῖ
 βύρα τὴν κόσμῳ
 κορυφαῖς εἰσαῖ;
 τὸ δὲ ταχρὲν ὅλως
 ἐς χορὸν ὄντων
 ἐκέτ' ὀλεῖται;
 ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλου.
 διὰ δ' ἀλλήλων
 πάντ' ὑπολαύει
 ὁξὸν λυμένων

κύκλος

κύκλος αἰδώς,
 ταῖς σῆς πνοαῖς
 ἀναδελφόμενος.
 σοὶ διὰ πάντων
 ἴσησι χοροῖς
 μάτρεφ φύσις,
 ἰδίαις χεραῖς,
 ἰδίῳις ἐργαῖς
 δαιδαλλομένων.
 ἐκ δὲ ζώων
 ἑτεροφθόγων
 μίαν ἀρμονίαν
 ὁμόφωνόν ᾄγει.
 σοὶ πάντα φέρει
 αἶνον ἀγέμων·
 αἶψα καὶ νύξ,
 σεροπαῖ, νιφάδες·
 ἔργον δὲ αἶδων,
 καὶ γὰρ ῥίξαι,
 ὕδωρ, αἶθρ,
 σώματα πάντα,
 πνέματα πάντα,
 σπέρματα, καρποί,
 φυτὰ καὶ πόαι.

ῥίξαι,

ρίζαι, βοτάναι,
βοτὰ καὶ πηλινὰ,
καὶ νηχομένων
νεπόδων ἀγέλαι.

Ιδε καὶ ψυχὰν
ὀλιγοδρανέα
ὀλιγηπελέα,
ὅπῃ σῆς λιβύας,
ὅπῃ σῆς σεπηᾶς
ἱερηπολίας
ὁσίαις δ' ἡαῖς
ἐπιμελπομέναν;
τὰν ἀμφιπολεῖ
νέφος ὑλαῖον.
σὸν δ' ὄμμα πάτερ
κοπηικὸν ὕλας.
νῦν μοι κρηδία
τοῖς σοῖς ὕμνοις
παινομένα,
ἐδόωσεν νόον
πνεύματις ὀρμαῖς.
οὐ δὲ λάμψον ἀναξ
ἀνάγωγα φέη.
νεῦσον δὲ πάτερ

σῶμα

πῶμα φουρῖσαν
 μήκέτι δῦναι
 εἰς χθονὸς ἄταν.
 ὄφρα δὲ ζῶας
 ὑλοδαίτου
 δεσμοῖσι μένω,
 τραῖα μάκαρ
 βόσκει με τύχα.
 μήδ' ἐμπόδιον
 πνέσσει, νόος
 φροντίσι λυγραῖς
 δάπτωπα βίον,
 ἵνα μὴ τὰ θεοῦ
 ἄχολος εἴλω,
 μηδέ τι τοίοις
 ἐναλινδοίμαν,
 ὅθεν ἐκπεφυγὼν
 δώροισι θεοῖς,
 σέφος δ' αἰγῶν
 ὑπὲρ λεγμώνων
 σοὶ τῷτο πλέκω,
 σοὶ τόνδε φέρω
 αἶνον, ἀχράντων
 ἡγέτα κόσμων,

καὶ παιδὶ σοφῶ,
 σὺ τ' αὖ σὺν * αὐτᾷ σοφία,
 τὸν ἄπ' ἀρρήτων
 ἔχας κόλπων.
 ἐν σοὶ δὲ μένη
 σέθεν ἐκτροδορῶν,
 ἵνα πάντα σοφαῖς
 ἐφέπῃ πνοιαῖς,
 διέπῃ πολιῶν
 βάθος αἰώνων,
 διέπῃ ταρσοῖς
 κραναῷ κόσμου
 μέγχι καὶ νεάτε
 πυρρμένος, ὄντων
 χθονίας μοίρας,
 ὅσας περ ἀπίσιν
 ἔλλαμπέμενος·
 λυή δὲ πίνους
 καὶ μερίμνας
 διερῶν μερόπων,
 ἀγαθῶν κραντῶν,
 ἐλατὴρ ἀχέων.
 τί δὲ θαῦμα, θεὸν
 τὸν κοσμοτέχνα

ἰδίων ἔργων
 κῆρας ἐρύκην·
 τόδε σοὶ, μεγάλη
 κοίρανε κόσμου,
 πῶτον ἔμολον
 χρέος ἐκ θρήκης,
 ἵνα τὰν βιέτιω
 ᾤκησ' ἀγυιὰν
 παρ' ἀνακτόριον,
 χαίτας μέλαθρον,
 ἔτλαν δὲ πόνοις,
 ἔτλαν δ' ὀδυίας
 πολυδακρύτοις,
 ὥμοισι φέρων
 ματέρα πάβαν.
 φαίνεται μὲν γὰρ
 ἰδρωπὶ μελῶν,
 ἀεθλαδόντων
 ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ
 φαίνεται δ' ἀνὰ
 χανθῶν λιβάσιν,
 ὀλοφυρομένων
 νύκτ' ἐπὶ νύκτα.
 νηοὶ δ' ὀπέσι

δόμηνδεν αἶαξ
 ὅπῃ σαῖς ἀγίαις
 τελέτηφορίαις,
 ὅπῃ πάντας ἔβαν
 ὠρλωῆς ἱκέτας,
 δάπεδον βλεφάρων
 δάδων νοτίσι.
 μή μοι κινεαὶ
 ὁδὸν ἀντάσαι,
 ἱκέτῳσα δεῦς
 δρησῆρας, ὅσοι
 γόνιμον θρήκης
 κατέχουσι πέδον,
 οἷτ' ἀντιπέφυ
 χαλχηδονίας
 ἐφέπουσι γῆρας.
 οὐς ἀγγελικῶς
 ἔσεψας αἶαξ
 ἀνγαῖσι, τεροῖς
 ἱεροῖς προπέλας.
 σὺν μοι μάχαρες
 ἑλάβοντο λιτᾶν;
 σὺν μοι πολέων
 ἑλαβοντο πόγων.

ἤμοι ζωὰ
 τᾶμος δὲ φίλα,
 διὰ γὰν πατρίαν
 συφελιζομέναν·
 τὰν δ' ἄχέων
 ἔσας ἀνὰ
 αὐτὸς ἀγῆρας,
 κοίρανε κόσμου.
 ἦδη ψυχᾶς
 ὑποβυομένας,
 ἦδη μελέων
 κατερειπομένων,
 ὑφ' ἑσας ἐμὴν
 ἀνδρῶν δυνάμιν,
 τλάμονι ψυχᾷ
 μένος ἐμπνέσας.
 χαμαίων δὲ γλυκὺ
 εὖρεο τέκνον
 ἧτι θυμὸν ἐμὸν,
 ἔργισιν ἀνὰ
 ὀπάσας δολιχῶν
 ἄμπαυμα πόνων.
 τὰ σὺ πάντα μάχαρ
 λιθύεσι σάε

ἐς μηκεδανὸν
 μῆρμα χρόνῳ,
 διὰ σὰς μνάμαν
 δ' ἐρχομένης,
 διὰ τε ψυχὰν
 αἰνὰ παδοῖσαν;
 ἰκέτα δὲ δίδου
 βιοτὰν ἄσινῃ.
 λύε με μόχθων,
 λύε με νοῦπων,
 λύε με μινᾶν
 κλειτρεφείων.
 νεῦσον νοερεὴν
 ποσπόλῳ ζῶαν.
 μή μοι χθινίους
 ὄμβρους ἀφένῃ
 κρήνης ἀνὰ ξ, ἵστα
 ἵνα μὴ τὰ θεῶ
 ἄχολος εἴλω.
 μηδὲ κατηρῆς
 πένια μελάρθροις
 ἐγχετομένα
 ὡεῖ γᾶν ἔλκοι.
 φροντίδα θυμοῦ.

78. κρι-

ἄμφω ψυχὰν
βρίθῃ θεὸν γὰν.

ἄμφω δὲ
ὀπίληδα πέλῃ,
ὅτε μὴ σὺ μάχαρ
ὀρέγοις ἀλκᾶν.

Ναὶ πάτερ, ἀγναῖς
παρὰ σοφίας,
λάμψον φραπίσιν
ὑπὸ πῶν κόλπων
νοερὸν φέγγος.

χάψον * καρδίαν
ὑπὸ σῆς ἀλκᾶς

σοφίας αὐγὰν,
καὶ τὰν ὅπῃ σοὶ
ἱερὸν ἀτραπὸν.

σωθήματα δίδε
σφραγίδα τεὰν,
κηειτρεφέας

δαίμονας ὕλας
σάων ζωᾶς

ἀχᾶς τ' ἀπ' ἐμῆς.

καὶ σῶμα σᾶς
ἀρτεμὶς, ἐχθραῖς

καρδία

ἀβατον λώβαις
καὶ πνεῦμα σὰς
ἀμόλυτον ἀνάξ.

ἢ μὰν ἦδη

δνοφερὸν ὕλας
κηλίδας φέρω.

ἔχομαι δὲ πέδοις,

χθονίοις δετμοῖς.

σὺ δὲ ρύπος εἶ.

σὺ κατάρπος εἶ.

ὑπόλυε κακῶν,

ὑπόλυε γόστων,

ὑπόλυε πέδας.

σὸν σπέρμα φέρω,

ἀπὸ γένους

σπινθῆρος νόκ,

εἰς βάθος ὕλας

κατακεκλιμένον.

σὺ γὰρ ἐν κόσμῳ

κατέδου ψυχὰν.

διὰ δὲ ψυχᾶς

ἐν σώματι νοῦν

ἔσφραξε ἀνάξ,

τὰν σὰν κούρεν.

ἑλέαιρε μάκαρ
 κατέβαν ὑπὸ στυ
 γθονὶ θητεῦσαι.
 αὐτὶ δὲ θήσας
 γυόμαν δρύλα.
 ὕλα με μάγρις
 ἐπέδησε τέχαις·
 ἔπ μαν ἐνὶ μοι
 βαίόν τι μένος
 κρυφίας * γαλιύας.
 ἔπω πῦσαν
 ἔσβεσεν ἀλγὸν.
 κέχρηται δὲ πολλὸς
 ἐφύπερθε κλύδων,
 * ἀλαμπὸς πιδεῖς
 τὰν δεσδεοκῆ.
 ἑλέαιρε πάτερ
 κούρην ἰκίπν,
 τὰν πολλάκι δὴ
 νοεραῖς αὐτόδοις
 ὀπβαλλομένηαν.
 λαμπερῆς ὕλας
 ἡμέρος ἄγχει.
 σὺ δὲ λάμπον ἀναξ

Γηλύας

ἀλαῶ

πα

ἀνάγωγα φάη .
 ἄψον δὲ σέλας ,
 καὶ πυρκαϊάν ,
 σπέρμα τὸ βαῖον
 αὖξων ἐν ἐμῷ
 κρατὸς αἰώπῳ .
 θρήνισόν με πάτερ
 φωτὸς ἐν ἀλκᾷ
 ζῶηφορίῃ ,
 ἵνα χεῖρα φύσις
 ὑκ ὀπιβάλλῃ .
 ὅθεν ἐκέπῃ γᾶ ,
 ἔμοιραία
 κλῶσις ἀνάγκης
 παλίνροτον ἄγει .
 λιπέτω , φυγέτω
 δολερά ἧλύσις
 δειράποντα τέον .
 ἐμέθεν δὲ πάτερ
 χλονίς τε κλόνε
 πῦρ μέσον εἴη .
 νεῦσον ἧλύετα ,
 νεῦσον περὶ πύλῳ
 ἥδη νοεραῖς

πετάσαι τάρσοις .
 * ἢ φερέτω
 σφραγίδα παρδός
 ἰκέπς ψυχὰς,
 δῆμα μὲν ἐχθροῖς
 δαίμοσιν, οἳ γὰς
 ὑπὸ κελυφῶν
 ἀναπαλλόμενοι,
 πνέουσι βροτοῖς
 ἀθέοις ὁρμαῖς .
 σωῦθιμα δὲ σοῖς
 ἀγνοῖς περπόλοις,
 οἳ χτὶ κληνῷ
 βένθεα κόσμῳ
 πνεύων ἀνόδων
 κληῖδφοροί,
 ἵνα μοι φάεος
 πετάσωσι πύλας .
 ἔπι δ' ἀλεμάτας
 ὅπῃ γὰς ἔρπων
 μὴ χθονὸς εἴλω .
 πνεύων δ' ἔργων
 χὺ τῇδε δίδυ
 πάρτυρα καρπὸν,

ἔμφας ἀτρεκέϊς,
 ὅσαι τ' ἐν ψυχῇς
 τὰν ἀμβροσίαν
 ἐλπίδα δάλπει.
 μετὰ μοι μέλειται
 χθονίας βιοτᾶς.
 ἔρρετε λῆμαι
 ἀδέων μερόπων,
 πολλοῖωντε κρέτη.
 ἔρρετε πᾶσαι
 ἄται γλυκεραί,
 ἄχαρίς τε χάρις.
 οἷσι ψυχὰν
 δωπδομένην
 γὰ λάτριν ἔχει.
 ἄμέγα δειλὰ
 ἰδίων τ' ἀγαθῶν
 ἔπεν λάδαν,
 μέχρ' ἐγκύρσῃ
 φθονεῖα μερίδι.
 δοῖας γὰρ ἔχει
 μακρωπὸς ὕλα.
 ὅς δὲ βαπέζας
 ἐπορεζάμενος

μελιχρῶν ἔδιχον,
 ἥ μέγα κλαύσει,
 πικρὸν μερίδα
 τῷ ἀντίξων
 συμφελομένων.
 ὅδε γὰρ χθονίας
 δεσμὸς ἀνάσχει
 διχόθεν διαποῖς
 εἶον οἶνοχοῖ.
 τὸ δ' ἀκηρόστον
 ἀμιγές τ' ἀγαθὸν
 θεὸς, ἡ τὰ θεοῦ.
 μεθύοισι γλυκεῖ
 χρητῇ, γῆας
 ἔψαυσα κακῶν,
 ἐνέκυρσα πάγα,
 ἐδάλω ἄταν
 ὅτι μηδείαδα.
 συζέω δὲ νόμοις
 ἀλλοπερσάλλοις.
 εἰς τὸν ἀκηδῆ
 λειμῶνα πατρὸς
 σπᾶδων, τανύω
 φυγάδας ταρσοῖς,

φυγάδας διδύμων
ύλης δώρων.

Ιδε με ζωαῖς
νοεραῖς ταμίαι.
Ἴδε σὺν ἰκέτην
ψυχὰν ὅπῃ γᾶς
νοεραῖς ἀνόδοις
ὀπιβαλλομένην.
σὺ δ' ἰλάμενον αἶψα,
ἀνάγωγα φάη,
πῆρεθ' κῆφα διδύκας.
ἄμμα δ' ἰκόψον,
χάλαστον περόναν
διδύμων πατρίων,
οἷσιν ψυχὰς
δολόεσσα φύσις
κάμπηθ' ἔτι γᾶς.
δός με φυγῆσαν
σώματος ἅπαν,
δοὸν ἄλμα βαλεῖν
ὅπῃ σὰς αὐλάς,
ὅπῃ σὺς κόλπους.
ὅθεν αἰ ψυχᾶς
περρέει παρὰ,

λιβαῖς ἐρσνία.
 κεύμαι κτ' γᾶς.
 παγᾶ με δίδυ,
 ὅθεν ἔξεχύθω
 φυλαῖς ἀλήτης.
 νεῦσον περὶ γένω
 φωτὶ μινύται.
 νεῦσον δ' ὑπὸ σοὶ
 ταμιφομέναν,
 σὺν ἀνακτι χρῆσθ
 ἀνάγην ὁσίως
 νοερὰς ὕμνας.
 νεῦσον δὲ πάτερ
 φωτὶ μινύσαν
 μηκέτι δύναι
 εἰς χθονὸς ἄταν.
 ὅσρα ὃ ζῶας
 ὑλοδαίτῃ
 δεσμοῖσι μένω,
 τραῖα μάκαρ
 βόσκοι με τύχη.

ΥΜΝΟΣ Β.

ΣΕ' μὲν ἀρχομένας,
 σὲ δ' ἀεζομένας,
 σὲ δὲ μετόισας,
 σὲ δὲ παυομένας
 αἰοῖς ἱερῶς,
 ζαδέας νυκτὸς
 μέλπω χυέτα,
 παίων ψυχῶν,
 παίων γῶν,
 δῶτορ σοφίας,
 ἐλατὴρ νέσων,
 δῶτορ ψυχῶν
 ὑπὲρ βιοτᾶς,
 αὐτὴ μὴ σείβει
 χθονία φροντὶς,
 μάτηρ ἀχέων,
 μάτηρ παθέων.
 ὦν μοι ζῶα
 χαδαργὸν μενέτω,
 ἵνα τὰν πάντων
 χρυφαίαν ῥίζαν

Ἰ δ' ἀμενοῖσα λέγω.

μήδ' ἀπαρωγῶς.

ἄτῃσι θεῷ

νοσφίζοίμαν.

Σὲ μάκαρ μέλπω

κοίρηνε κόσμου.

γὰρ δὲ σιγάτω

ὅππῃ σοῖς ὕμνοις.

ὅππῃ σαῖς δ' ἄχαις

ἀφ' αὐμείπω

ὅσα κόσμος ἔχει.

(σαὶ γὰρ ἔργ' ὦ πάτερ.)

καταπαυέσσω

ἀνέμων ῥοίζος,

ἦχος δένδρων,

θρόος ὀρνίθων.

ἦπυχος αἰθέρος,

ἦπυχος αἰὲρ

κλυέτω μελ' πάς.

ὑδάτων δὲ χύσις

ἄψορος ἦδη

σηπὼ κτ' ἄς.

Οἱ δ' ἐμπόδισιν

ἀγίων ὕμνων,

ὕμνοι

σα

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

κλυθωνοχαρεῖς
 καὶ τυμβονόμοι
 δαίμονεν ἦδη
 φυγέτωσαν ἐμὰν
 ὅσιν δ' ἄν.
 ἀγαθοὶ δ' ὅποιοι
 μάκαρες νοερεῖ
 πρέπολοι χυέτω
 κατέχουσι βᾶθρ
 ἄκρ τε κόσμῳ,
 ὕμνων ἱλεω
 πᾶ' δ' οἰντο παβὸς
 ἱλεω ὃ λιτὰς
 ἀνὰ γριεν ἐμάς.
 μονὰς ὦ μονάδων,
 πάτερ ὦ πατέρων,
 ἄρχων ἀρχὰ,
 παῶν παῖς,
 ριζὼν ρίζα,
 ἀγαθῶν ἀγαθόν,
 ἄσρων ἄσρον,
 κόσμων κόσμος,
 ἰδεῶν ἰδέα,
 βύθιον κάλλος,

κρύφιον

κρύφιον σπέρμα,
 πάτερ αἰώνων,
 πάτερ ἀφθέγκτων
 νοερῶν κόσμων,
 ὅθεν ἀμβροσία
 θαλάοισα πνοαῖ,
 σώματος ὄγκοις
 ὀπνηξάμενα,
 δάτερον ἦδη
 κόσμον ἀνάπτει.

Ὑμνῶ σε μάκαρ
 καὶ διὰ φωνᾶς
 Ὑμνῶ σε μάκαρ
 καὶ διὰ σιγᾶς.
 ὅσα γὰρ φωνᾶς,
 τόσα καὶ σιγᾶς
 αἶψα νοεράς.

Ὑμνῶ δὲ γόνον
 τὸν πρωτόγονον
 καὶ πρωτοφαῖν.
 γόνα κύδισε
 πατρὸς ἀφθέγκτον,
 σὲ μάκαρ μεγάλῳ
 πατρὶ συνυμνῶ,

καὶ τὰν ὅπῃ σοὶ
 ὠδῖνα πατρὸς,
 γόνιμον βελαν,
 μεσάταν ἀγχαν.
 ἀγίαν πνοιάν,
 κέντρον γλυέτις,
 κέντρον δὲ κόρυ.
 αὐταμάτης,
 αὐταγνωτῆς,
 αὐταθυγάτης,
 μισωσιμένα
 κρυφίαν ρίζαν.
 ἵνα γὰρ προχυθῇ
 ὅπῃ παιδὶ πατὴρ,
 αὐτὰ πρόχυσις
 εὗρετο βλάσαν.
 ἔστι δὲ μέσα
 θεὸς ἔκτε θεῶ.
 * διὰ παῖδάτε
 καὶ διὰ κλητὴν
 πατρὸς ἀδανάτε
 πρόχυσιν ἡὸς
 εὗρετο βλάσαν.
 μοιὰς εἰς τριας ὦν,

μονὰς ἃ δὴ μένει .
 καὶ τριας εἰ δὴ .
 νοερά δὲ τοιαῖα
 ἄχισον ἐπ
 τὸ μεριδιὲν ἔχει .
 ποροδορῶν δὲ μένει
 γένος ἐς γένεταν .
 καὶ πάλιν ἔξω
 τὰ πατρὸς διέπῃ ,
 κόσμοις κατὰ γέν
 ὄλβον ζῶας ,
 ὅθεν αὐτὸς ἔχῃ .

Λόγος, ὃν μεγαλῶ
 πατρὶ συνημῶ .
 νόος ἀφῆρτα
 τίκτει σὲ πατρὸς .
 καὶ σὺ κληθεῖς
 λόγος * εἰ γένετα ,
 πρῶτος πρῶτας
 ποροδορῶν ρίζας .
 ρίζα δὲ πάντων
 τῷ μὲν κλεινὰν
 τὰν σαὺν γένεταν .
 μοιὰς ἀφῆρτος

ἀπέρμα

σπέρμα τὸ πάντων
σπέρμα σε πάντων
ἐσπέρμηνεν.

Σὺ γὰρ ἐν πᾶσι,
διὰ σοῦ ἡ φύσις
ὕπᾳτα, μεσᾳτα
νεᾳτα τε, θεῷ
ἀπέλαυσε πατρὸς.
ἀγαθῶν δώρων
γονίμους ζωᾷς.
σοὶ μὲν ἀγῆρας
ἄπονον τροχὸν
σφαῖραν κυλίνδρον.
ὑπὸ σὺν τάξιν
κύττος μεγάλης
βειραῖς δίναις
ἐβδουμάς ἄσρων
ἀνὰ χορδαίαι.
τὰ ἡ πολλὰ μίαν
πύχα καλλιῶν
φίγγεα κόσμους
διὰ σὺν βελαν
γόνε κύδισε.
σὺ γὰρ ἀμφοτέρων

κύτος ἐρύνιον,
 δρόμον αἰώνων
 ἄλυτον σωέχης,
 ὑπὸ σοῖς ὃ μάκαρ
 ἀγίοις δεσμοῖς
 ἐν ἀπειροβαδοῖς
 αἰθέρας λαγρόσι
 πολιῶν ἄσρων
 ἀγέλα νέμεται,
 σὺ μὲν ἐρυνίοις,
 σὺ δ' ἐν ηερείοις,
 σὺ δ' ὀπιχθονίοις,
 σὺ δ' ὑποχθονίοις
 ἔργα μεερίζεις,
 ζῶάν τε νέμεις.
 σὺ νόον περύτανις
 ταμίας τε θεῶις,
 διὰ τῆς δ' ὁ πόσι
 νοεῖς μοίρας
 ἑσπασαν ὁμβροῖς.

Σὺ ψυχροδέτας,
 οἷς ἐκ ψυχᾶς
 τέταται ζωὰ
 καὶ φύσις ἀκμῆς.

ἀλάδον ψυχᾶς

βλάβημα τεᾶς

κρέματα στερῆς.

τάς
σᾶς
χ' ὥπότα * πετάσας

σέρεται πνοιᾶς,

ὑπὸ σῶν κόλπων

δρέπεται σωιοχάν

* πορθ- πορθιζομένων

μολομέ διασᾶς ἀλκᾶς

ἔξ ἀρρήτων

παβικῶν κόλπων

κρυφίας μονάδος.

ὅθεν ὁ ζῶας

ὀχετὸς προρέων

φέρεται μέχειζας

διὰ σῶς ἀλκᾶς,

δι' ἀτεκμάρτων

νοερῶν κόσμων.

ἐνθεν δέχεται

καταβαίνουσιν

ἀγαθῶν κέρναν

νερῶν μορῶν

κόσμος ὁρῶς.

ἄλιον ἔτος

Ἰδ' ἄτερον ἔχεν,
 ὑπεροφειγρῖς
 φωτὸς χυέταν
 ὀμματολαμπῇ,
 τῆς γιγνομένης
 καὶ φθιρομένης
 ταμίαν ὕλας.
 ὑδὸν νοερεῖς,
 τύπον * αἰδητὸν
 ἀγαθῶν παροχῶν
 ἐγκοσμογενῶν
 διὰ σὰν βελαυ
 γόνε κύδισε.

Πάτερ ἀγνώσε,
 πάτερ ἀρρήτε·
 ἀγνώσε νόω,
 ἀρρήτε λόγῳ.
 νοὸς ἐστὶ νόος,
 ψυχῶν ψυχὰ,
 φύσις εἰ φύσιων.

Τόνυ σοι χάμπων
 ἴδε τῶτο, λάβεις
 πίπλω κατὰ γᾶς
 ἱκέτας ἀλαός.

αἰδητ.

σὺ δ' ὦ φωτοδότας
 φωτὸς νοερεῖ
 ἑλθεῖς μάχαρ
 ἱκέτην ψυχάν.
 σεῦ δ' ὦ νέστες,
 σεῦ * μερίμνας
 τὰς ψυχοδόροις.
 σεῦ δ' ἀναιδῆ
 κινῶ τὸν χρόνιον,
 δαίμονα γαίης,
 ψυχᾶς ἀπ' ἐμαῖς,
 ἀλγῶς ἀπ' ἐμαῖς,
 ζῶας ἀπ' ἐμαῖς,
 ἐργῶν ἀπ' ἐμῆς.
 σώματος ἔξω,
 πνέματος ἔξω,
 πάντων ἔξω,
 τῆς ἀματέρων
 δαίμων μένετω.
 λιπέτω, φυγέτω
 δαίμων ὕλας,
 παθῶν ἀλγᾶ,
 ἀνάγκηρον ὁδὸν
 διατρίβων,

τὰς θεοδιφείς
 βλάβῃων ὀρμάς·
 ἔταρον δὲ δίδυ
 ξωνωνὸν ἀναξ
 ἀγίας ἄγον
 ἄγγελον ἀλῆας,
 ἄγγελον διχῆς
 τὰς θεολαμποῦς
 φίλον ἐὼ λοδόταν,
 φύλακα ψυχῆς,
 φύλακα ζωῆς,
 διχῆν φρερὸν
 ἔργων φρερὸν·
 σῶμα δὲ σώζοι
 καρδιὰν νέων·
 πνεῦμα δὲ σώζοι
 καρδιὰν λώβας·
 ψυχῆ δ' ἐπάγει
 πατέων λάβαν·
 ἵνα καὶ ζωὴν
 τὰν γαιοτρεφῇ
 τοῖς σοῖς ὕμνοις
 παίνηται
 * τὰρσὸς ψυχῆς

τὰρσὸς
 ἵνα

ἴκα καὶ ζῶαν
 τὰν μὲ μοίρας,
 τὰν μὲ δεσμοῖς
 τοὺς χθονοβειθεῖς,
 καὶ δαράν ὕλας
 ὅδον * ὅσον ἔξανύω
 ὅπῃ σὰς αὐλας,
 ὅπῃ σοὺς κόλπους.
 ὅθεν αἰ ψυχᾶς
 ποροῖε παζά.
 σὺ δὲ χεῖρα δίδυ,
 σὺ χάλει, σὺ μάκαρ
 ὕλας ἀνάγε
 ἰκέτην ψυχάν.

Τ Μ Ν Ο Σ γ'.

Τμνῶμεν κῦρον νύμφας,
 νύμφας ἔνυμφα δίδεις
 ἀνδρῶν μοιροῖαις καί ταις.
 ἄρρητοι πατρὸς βελαι
 ἔσπερον Χρυστοῦ γλῶσαν.
 ἄσπερον νύμφας ὡδὶς
 ἀνθρώπου φῆνεν μορφάν.

ὃς ἐν θνατοῖς πορθήματας
 ἦλθεν φωτὸς παλαις.
 αἰ δ' ἀρρήτος ἄβλάστα
 αἰώνων οἶδεν ῥίζαν,
 αὐτὸς φῶς εἰ παλαιόν,
 συλλάμψας ἀκτὶς πατρί.
 ῥήξας δ' ὀρφναίαν ὕλαν,
 ψυχᾶς ἐλάμπεις ἀγναῖς.
 αὐτὸς μὲν κόσμου κτίσας,
 κλεινῶν σφαιρωτὰς ἀστρον,
 κέντρων γαίης ῥιζωτὰς.
 αὐτὸς δ' ἀνθρώπων σωτὴρ,
 σοὶ μὲν πτάν ἰπώδεις,
 ἦοις ἄσβεστος παρὰ
 σοὶ δ' αἰταυρῶπις μέλωα
 τὰν νυκτῶν ὀρφνὰν λύει.
 σοὶ καὶ τίκτονται καρποὶ,
 σοὶ καὶ βόσκονται ποιῖμναι.
 ἐκ σᾶς ἀρρήτης παρὰς
 ζεῖδωρον πέμπων αἴγλαν,
 παίνεις κόσμων ταρτοῖς.
 ἐκ σῶν βλάστησε κόλπων
 καὶ φῶς καὶ νοῦς καὶ ψυχά.
 τὰν σὰν οἰκτφρον κούρειν.

σεῦ-
 βλάστα

γήοις εἰρχθεῖσαν δια τοῖς,
 μοίρας * δ' ὑλαίοις μέθοις.
 νέων ἐκσώζοις λώεας
 ἀσκηθῇ γήων ἀλγάν.
 νεῦσον μὲν μύθοις περὶ δὴ,
 νεῦσον δ' ἔργοισι κῦδος,
 ἀρχαίοις παρέλαι φάμαι.
 τὰς Κυρθνας καὶ Σπάφτας.
 λύπαις δ' ἀσκηθῇ ψυχὰ
 παραεῖαν ἔλκοι ζῶαν
 θρέπῃ φρον, διασὰς γλιώας
 ἐς σὸν τείνοισα φέτρως.
 ὡς δὲ ὑλας φοιβαθεῖς
 ἀσρέπῃοις οἴμης σπείσῃ
 φύξηλεις γαίας μόχθων,
 μιχθιῶαι ψυχὰς παγαῖ.
 τοίαν ἀχράντον ζῶαν
 περὶ σῶ κραινοῖς φορμικτῇ,
 εὖτ' αἶ σοι σέλλων μολπῶν,
 τὰν σὴν κυδαίνων ρίζαν,
 μήκιστος παρὸς κῦδος,
 καὶ τὰν στυδῶκον προιαὶ,
 μέσταν ρίζας καὶ βλάστας,
 καὶ πατρὸς μέλπων ἀλγάν,

τοῖς τοῖς ὕμνοις ἀμπαύω
κλεινὰ ὠδὶνα ψυχᾶς.

χαίροις ὦ παιδὸς πατὴρ.

χαίροις ὦ πατὸς μορφᾶ.

χαίροις ὦ παιδὸς κρηπίς.

χαίροις ὦ πατὸς σφηγίς.

χαίροις ὦ παιδὸς χάριτος.

χαίροις ὦ πατὸς κάλλος.

χαίροις δ' ἄχραντος πνοιά,

κέντρον κύρις καὶ πατὸς.

τάν μοι πέμπεις σὺ πατὴρ,

ἀφδοῖσαν ψυχᾶν ταραχάς,

κράντηραν δέω δώρων.

Τ Μ Ν Ο Σ δ'.

Μετὰ παλαιᾶς ἀγίας αὐτολοχίας τοῦ

ἀρρήτων ἐνοτήτων ἐπέκθηνα

θεὸν ἀμβρόσιον θεῶν κύδιμον ἦα

μόνον ἐκ μόνου πατὸς παῖδα δορόντα

σεφανώσωμεν σοφοῖς ἀνδρῶν ὕμνων.

ὃν βελαῖς παρῆχες ἀφρατος ὠδὶς

ἀγνώστην ἀνέδειξε παῖδα κόλπων,

ἃ πατὸς λογίης ἐφύγε καρπὸς,

καὶ

• σεφα-
νώσει

καὶ φηνασα φάνη μεσοπαθῆς νυῖς.

ἐν παγῇ δὲ μένεσι καὶ χυδέντες.

σοφία νόος παβὸς κάλλεος αὐγὰ,

σοὶ τεχθεῖν πατὴρ ἐνδύσε τίκσειν.

* ἐν ποί σὺ τὸ κρυπτὸν εἰ παβὸς ἀπέρμαι προλάμ-

λείπει, σὲ γὰρ ἀρχαὴν γλυέτας ἔδωκε κότμοις, (πον.

πον κατάρχειν ἐκ νοερώων σώμασι κορφαί.

σὺ μὲν ἔργον σοφὰν ἀντιγὰν κίμας,

ταὶ δ' ἄσρων ἀγέλαν αἰὶ νομίδης.

Γρ. ἀναξ σὺ δὲ τὰς ἀγγελικὰς ὦ * ἰαξ χορείας,

καὶ τὰς δαιμονίας φάλαγγας ἀρχάς.

σὺ δὲ καὶ φυσι φθιταὶ ἐμφιχορδίδης,

ἀμέειπον πρὶ γὰν πνεῖμα μείζεις,

καὶ παγῇ τὴν δοδὴν πάλιν σὺν ἀπῆς,

δινατοὶς ἐκ δανάτου λυών ἀνάγκας.

ἰλήκοις ὅτι σὺν σέμμασιν ὕμνων,

εἰοτὰς ὕμνοπόλων νέμων γαλάναν.

Δείπον προχαὴν σῆσον ἀλήτην,

τερσαίνων ὅλους κλίδωνας ὕλας.

ψυχῆς καὶ μελέων ἔρυκε νοῦσας,

παδέων ἐλομέναν κοίμισον ὅρμαν,

πλούτη καὶ πινίας ἀλαλκε κῆρος,

ἄλ, ὅπα ἔργοις κυδάλιμαν ὁμφαν ὅπασον,

σας ἐν λαοῖς ἀγαθὰν ἀνοίγε φάμαν,

πρὸς πρᾶν λόγῳ σέφ' αὐτῷ,
 ἵνα μοι νόος-δρέπῃ χολὰν ἀκύμων,
 μήδ' ἐν ταῖς χθονίαις σένῳ μείμναις,
 ἀλλ' ἐκ σῶν ὀχετῶν ὑψιφορήτων
 ὧδ' σιν σοφίας νόον κατάρδω.

Τ Μ Ν Ο Σ ε.

Πάλι φέγγος, πάλιν αἶψα,
 πάλιν ἀμέρῃ προλάμψῃ
 μὲν κυκλίσοιτον ὄρφνα.
 πάλι μοι λίτανε θυμὸν
 δειδὼν ὄρθεῖσι πιν ὕμνοισι
 ὃς ἔδωκε φέσχος αἰῶνι
 ὃς ἔδωκεν ἄσρα κυκλῖν
 περικκομίαν χορείαν.
 πελυκίμονος μὲν ὕλᾳς
 ἐκάλυψε νῶτον αἰθῆρ
 πυρὸς ἐμβεβᾶς αἰῶνι
 ἵνα κυδίμα σελεύῃ
 πυμάταν αἴτῃ τέμνῃ
 ἵδρ' ὀγδοῦν δὲ δίδαν
 ἐλίκων ἀσροφορήτων
 ῥόος ἀσέρων ἔρημος

ὑποκολπίες ἐλαύνων

πυχὰς

* πύχας ἀντίον θείσας,

μέγαν ἀμφὶ νοῦν χορδή,

ὃς ἀνάκτος ἄκρη κόσμῳ

ρψ

πολιῶς * ἔρψε ταρσοῖς.

Τὰ πρόσω μάχαιρα σιγᾷ

νδερῶν τε καὶ νοητῶν

ἄτομον τομὰν καλύπτει.

μία παρὰ, μία ρίζα.

ῥιπαῖς ἔλαμψε μορφά.

ἵνα γὰρ βυθὸς παβῶος,

τύδι καὶ κύδιμος ὕδης,

κρηδαῖόν τι λόχδμα,

σοφία κοσμοτεχνῆτις,

ἐνοτήσιόν τε φέγγας

ἀγίας ἔλαμψε πνοιάς.

μία παρὰ, μία ρίζα

ἀγαθῶν ἀνέχεν ὄλβον,

ὑπερσίον τε βλάσαν

γονίμοις ζέονταν ὀρμαῖς,

τάτ' ἐνεσίαν προλάμπει

μακάρων ἀγντὰ φέγγη.

ὃθεν ἐγκόσμος ἦδη

χορὸς ἀφδίπων ἀνάκτων

χυετήριόν τε κῦδος,
 τό τε πρωτόαπορον εἶδος
 νοεροῖς ἔμελψεν ὕμνοις
 πέλας δ' ἑμενῶν τοκήων.
 σρατὸς ἀγγέλων ἀγήρωσ
 τὰ μὲν ἐς νόον δεδουρκῶς
 δρέπεται χάλλεος ἄλχαν·
 τὰ δ' ἐς αἴγυιαις δεδουρκῶς
 διέπῃ βένθεα κόσμου,
 τὸν ὕπερθε κόσμον ἔλκων
 νεάτας καὶ μέγας ὕλας,
 ἵνα δαυμόνων ὁμιλον
 φύσις ἰζάνοιται πικτῇ
 πολύθρονον καὶ πολυμήταν.
 ὅθεν ἦρωσ, ὅθεν ἦδη
 πρὸ γὰρ ἀπαρεῖται πνοιαὶ
 χθονὸς ἐζώωσεν μοίρας
 πολυδαίδαλοισι μορφῶν.
 τὰ δὲ πάντα σεῖο βελαῖς
 ἔχεται. σὺ δ' ἐσὶ ρίζα
 παρεόντων πρὸτ' ἐόντων
 μετεόντων, ἐνεόντων.
 σὺ πατὴρ, σὺ δ' ἐσὶ μάτηρ·
 σὺ δ' ἄρ' ἔκω, σὺ δὲ θῆλῃς·

ἀρχάν

σὺ δὲ

σὺ δὲ φωνὰ, σὺ δὲ σιγὰ
 φύτρεως φύσις γυνῶσα·
 σὺ δ' ἀνάξαι ἁῶνος αἰῶν·
 τὸ μὲν εἰ θέμις βοῆσαι.
 μέγα χαῖρε ρίζα κόσμου,
 μέγα χαῖρε κέντρυν ὄντων,
 μόναν ἀμβρότων ἀριθμῆς,
 πωρανυσίων ἀνάκτων·
 μέγα χαίροις, μέγα χαίροις·
 ὅτι παρ' θεῶν τὸ χαίρειν.
 ἐπ' ἐμοῖς ἴλαον ἕας
 τάνυσσον χοροῖσιν ὕμνων,
 σοφίας ἀνοιγέ φέγγος,
 χατὰ χεῖ κύνειμον ὄλβον,
 χατὰ χεῖ χάριν λιπῶσαν
 βιοτᾶς ἰγαλινωῖσας,
 πενίαν ἐκτὸς ἐλάυνων,
 χθονίαν τε κῆρα πλῆττα.
 μελέων ἔρυκε νύσσις·
 παδέων δ' ἄκοσμον ὄρμαν,
 φρενοκηδεῖς τε μερίμνας
 ὑπό μοι ζῶας ἔρύκοις·
 ἵνα μὴ τὸ νῦν πῆρωμα
 ἐπιβείσῃ χθονὸς ἄτα·

ἄνετον ὃ ταρσὸν αἶρων
 ὡς πᾶς ὀρμαβλάσας
 τὰ πανάρρητα χορᾶσω.

Υ Μ Ν Ο Σ εΐ.

Πρῶτος νόμον δρόμαν,
 ὅπῃ σοὶ μάχαρ ἄμβροτε
 γόνε κύδιμε παρθένα,
 Ἰητοῦ Σιλυμῆϊε,
 νεοπιγέσιν ἀρμόγαῖς
 κρέξαι κιθάρας μίτοις.
 ἄλλ' ἄμενέοις ἄναξ,
 καὶ δέχνυτο μουσικᾶν
 ἔξ ἀαγέων μελῶν.
 ὑμνήσωμεν ἄφθιτον
 θεὸν ἦα θεῶ μέγαν
 αἰωνοτόκε παῖδος,
 τὸν κοσμογόνον κόρον,
 τὰν παντομιγῇ φύσιν,
 σοφίαν ἀπφρέσιον.
 τὸν ἐπεργασίῳις θεὸν,
 τὸν ὑποχρονίῳις νέκυον.
 ἐχύθησ' ὅτ' ὅπῃ χρονὶ

βροτέας ἀπὸ νηδύος,
 μάργος ἂ πολύφρων τέχνα·
 ἔξ ἀέρος ἀντολᾷ
 δάμβησεν ἀμήχανος.
 τί τὸ πεκτόμενον βρέφος;
 τίς ὁ κρυπτόμενος θεός;
 θεὸς ἢ νέκεις, ἢ βασιλῆς;
 ἄγε δῶρα κομίζετε·
 σμύρνης ἐναγίσματα,
 χρυσὸν τ' ἀναθήματα,
 λιβαίνετε δὴν χαλὰ·
 θεὸς εἴ· λίβανον δέχου.
 χρυσὸν βασιλεῖ φέρω.
 σμύρνη τάφος ἀρμόσει.
 καὶ γὰρ ἐκάσθρας,
 καὶ πόντια κύματα,
 καὶ δαιμονίας ὁδοὺς,
 ῥαδιανὰ χύσιν αἴρος,
 καὶ νερτεῖας μυχοῖς,
 φθιμένουςι βοηθόους·
 θεὸς εἰς αἰδ' ἰω σαλείς.
 ἀλλ' ὀμνέουσιν αἶαξ,
 καὶ δέχνυσσιν μεσικὰν
 ἔξ ἀγέων μελῶν.

Τ Μ Ν Ο Σ Ζ.

Ὑπὸ δώριον ἀμμογὰν
 ἐλεφαντοδέτων μύτων*
 εὐπώλιον ὅπα
 ὅπῃ σοὶ μάχαρ ἄμβροτε,
 γόνε κύδιμε παρθένα.
 σὺ δὲ με βιοτὰν σάκ-
 παναπήμονα, κοίρυνε,
 λύπης ἄβατον διδοίς.
 καὶ νυκτὰ καὶ αἰέρον
 λάμπουσιν ὡραῖσι σέλας
 νοεῖς ὑπὸ παγῆς.
 ὀδύνης ἀρτεμέων μελῶν,
 καὶ κῦδος ἐπ' ἔργμασιν
 νεόταπ νέμοις ἐμᾶ.
 λιπαρὸν δὲ φέροις ἔπος
 ἐς γήραος ἀδοναῖ,
 εἰπὺμον ἄέξων
 πνυτὰν σὺν ὑγίᾳ.
 γυναικὸν δὲ φυλάσσοις
 τὸν μοι νέον ἄφθιτε
 ἥδη χθονίαν πύλαν

λύρας

ὄφρα μιν βόμενον ποδὶ
 ἄφορρον ἀνήγαγες,
 ἔμα κήδεα καὶ γόους,
 ἔμα δάκρυα καὶ φρενῶν
 σβέσας αἰδομένην φλόγα.
 ἐβίωσας καὶ νέκυν
 διὰ σὸν πάτερ ἰκέταν.
 γνωτὰν τε σωυεῖδ' αἰ
 τεκίων φυλάσσους.
 ὅλον ἡσυχίδαν δόμον
 ὑπὸ σ' αἶ χεῖρὶ κρύπτεις.
 καὶ μοι ζυγίων ἀνάξ'
 ξυνήονα δεμνίων
 ὑπόνυστον, ἀπήμονα,
 ἐέηρον, ὁμόφρονά,
 κρυφίαν ἀδαήμονα
 ὁσίων ἀλοχον σάκ.
 ὅσον δ' ἐφέποι λέχος
 πανακήρετον, δ' αἰγές,
 ἀδίκους ἄβατον πίδους.
 ψυχὰν δὲ λυθεῖσαν
 χθονὶς βίότης πέδους
 ἔξαινυσο πημάτων
 καὶ λήθαλέας αἵτας.

σὺ δ' ἀγέων χοροῖς
ὕμνοις ἀνάγειν δίδου
ὅππῃ κῦδεῖ σε πατρὸς
καὶ καρτεῖ σὺ μάχῃ.
πάλιν ὕμνοπολίσσω.
πάλιν σοι μέλος ἄσσω.
τάχα καὶ κιδάρεν πάλιν
ἀκήρετον ἀρμόσσω.

Τ Μ Ν Ο Σ η'.

Πολυήρατε κύδιμε
σὲ μάχῃ γόνε παρδίνῃ
ὕμνῳ * Σολυμήιδος
ὃς τὰν δολίαν πάσαν,
χθόνιον μεγάλων ὄφιν
πατρὸς ἥλαπας ὀρχάτων,
καταβὰς μέγχι καὶ χθονὸς
ὀπίδημος ἐφαμέεις.
κατέβας δ' ὑπὸ τάρταρα
ψυχῶν ὅθι μνεία
δαίνατος νέμεν ἔθνεα.
φείξεν σε γέρον τότε
κῆρας ὁ παλαιγυρῆς.

ἄλ. γρ.
πολυ-
μήιδος

καὶ λαοδόρος κύων
 ἀνέχασατο βηλῆ.
 λύσεις δ' ὑπὸ πημάτων
 ψυχῶν ὅσους χορὸς,
 διάποισιν ἀκηρότοις
 ὕμνος ἀνάγεις πατρί.
 ἀνιόντα σὲ κοίρανε
 τὰ κατ' ἥeros ἄσπετα
 βέσεν ἔθνεα δαμόνων.
 δάμβητε δ' ἀκηρότων
 χορὸς ἄμβροτος ἀτέρων.
 αἰθὴρ δὲ γελᾶσαι,
 σοφὸς ἀρμονίας πατήρ,
 ἔξ ἐπ' αὐτὸν λύρας
 ἐκέρχασατο μουσικᾷ
 ὀπνίχιον ἐς μέλος.
 μείδησεν ἑωσφόρος,
 ὁ διάκτορος ἀμέρας,
 καὶ χρύσεος ἑπέρως,
 κυδερήϊος ἀστὴρ.
 αἱ μὲν κερόεν σέλας
 πλήσασα ῥόε πυρὸς
 ἀγῆτο σελάνα
 ποιμὴν νυχίων θεῶν.

τὰν δ' ἄρυφαῖν κόμαν
 πτὰν ἐπιτάσας το
 ἄρρητοι ὑπ' ἰχθιον.
 ἔγνω δὲ γόνον θεοῦ,
 τὸν ἀίσοτέχνην νόον,
 ἰδίῃ πυρὸς ἀρχάν.
 οὐ δὲ τασὸν ἐλάσας
 κυανάντυγος ἑρᾶν
 ὑφ' ἡλάω νώτων.
 σφαίρησι δ' ἐπιτάσας
 νοεραῖσιν ἀκηρότοις
 ἀγαθῶν ὅδι παρὰ,
 σιγῶμενος ἑρσνός.
 ἔνθ' ἔτε βαδύρροος
 ἀχμαντοπόδας χροῖνος
 χροῖνος ἔκρηνα σύρων,
 ἑ κῆρες ἀν' αἰθέρας
 βαθυκύμονος ὕλας
 ἀλλ' αὐτὸς ἀγήραος
 αἰὼν ὁ παλαιόχρῃς
 νέος ὢν ἅμα καὶ γέρον
 τὰς ἀενάων μόνας
 ταμίης πέλειται θεοῖς.

Τ Μ Ν Ο Σ Ζ.

Ἀγε μοι λίγεια φόρμιγγε
 μὲ Τηϊάν ἀοιδάν.
 μὲ Λεσβίαν τε μολπὴν
 γεραωτέροις ἐφ' ὕμνοισι
 κελεύει δάειον ᾠδάν.
 ἀπαλαῖς ἐκ ὅπῃ νύμφαις
 Ἀφροδίτην γελώσας,
 θαλερῶν ἐδ' ὅπῃ κούρων
 πολυκρύτοισιν ἦβαις.
 θεοκύμενος γὰρ ἀγνά
 σοφίας ἄχραντος ᾠδῆς
 μέλος ἐς θεῖον ἐπέχῃ
 κιθάρας μύτοις ἐρέσσειν.
 μελιχρὰ δ' ἀνώγει ἅπαν
 χθονίων φυγεῖν ἐρώπων.
 τί γὰρ ἀλκὰ, τί δὲ χάλλος,
 τί δὲ χρυσὸς, τί δὲ φάρμακον
 βασιλήϊοι τε πῆμα
 ἔσθ' αὖ τὰς θεῶν μερίμνας;
 ὁ μὲν ἵππον εὖ δῶκοι
 ὁ δὲ τόξον εὖ πταίνοι·

ὁ δὲ θε-

ὁ δὲ Δημῶνα φυλάσσοι
 κτεάνων, χρύσειον ὄλβον.
 ἑτέρω δ' ἀγαλμα * χαίροι
 καταφύμενη τενόντων.
 πολύυμνος δὲ τις εἴη
 πρὸς αὐτοῖς, πρὸς αὐταῖς
 ἀμαρύνμασι προσώπων.
 ἐμὲ δ' ἀψόφητον εἴη
 βιοτὰν ἄσημον ἔλκεν.
 τὰ μὲν ἐς ἄλλοις ἄσημον,
 τὰ δὲ πρὸς θεὸν εἶδότη.
 σοφία δὲ μοι παρείη,
 ἀγαθὰ μὲν νεότατα,
 ἀγαθὰ δὲ γῆρας ἔλκεν,
 ἀγαθὰ δ' ἀνάστα πλούτῃ.
 πενίαν δ' ἀμοχθος οἶσσι
 σοφία, γελῶσα πικρᾷς.
 ἄβατον * εἰς μερίμναις.
 μόνον εἰ τόσον παρείη,
 ὅσον ἄρχιον χαλκῆς.
 ἀπὸ γειτόνων ἐρύκεν.
 ἵνα μὴ χρεώ με κάμπησι
 ὅππῃ φροντίδας μελαινάς.
 Κλυε καὶ τέτιζες ὠδαί.

χαίτη

10. α-

βατον

βίον

δράσον ὀρδρίαν πόντος.

ἴδε μοι βοῶσι νύκτα

ἀκάλυτα, καὶ τις ὁμφὴ

πρὶν τ' ἀμφὶ με ποτᾶται.

τί ποτ' ἄρα τέξεταί μοι

μέλος ἀδέσκελος ὠδὶς;

Ο μὲν αὐτόστυτος ἀρχαί

ταμίας πατὴρ τε ὄντων

ἀλόχατος, ὑψιδάκων

ὑπὲρ ἔραν' ἡμετέρων

ἀλύτῳ κύνει γαίῳ

θεὸς ἐμπεδος θαλάσσης,

ἐνοτήτων ἑνὸς ἀγῆ,

μονάδων μονὰς τε πρῶτη,

ἀπλότητας ἀκροτήτων

ἐνώσασα καὶ τεκοῦσα

ὑπερβοίοις λοχείαις.

ὅθεν αὐτὴ προδορεῖσα

διὰ πρῶτόσπορον εἶδος

μονὰς ἀρρήτα χυδεῖσα

τρικάρυμβον ἔχεν ἀλγῆν.

ὑπερβόιος δὲ παρὰ

σέρεται κάλλει παίδων

ὑπὸ κέντρῳ τε δροόντων

ὡδὲ κέντρον τε ρυέντων.

Μένε μοι θρασεία φόρμιγξ.

μένε μηδὲ φαίνε δήμοις

τελετῆς * ἀνοργάστοις.

ἀνορ--

* Ἴδι καὶ τὰ νέρδε φώνη.

γιά

τὰ δ' αἴω σιγὰ καλυπτοί.

σοις

ὁ δὲ νοῦς οἷοιπν ἦδη.

ὁδὲ

μελέται νόοισι * κόσμοις.

κόσμων

ἀγαθὰ γ' ἔνθεν ἦδη

βροτέα πνέειν ἀρχαί

ἀμερίσως ἐμερίσθη.

ὁ καταβάτας ἐς ὕλην

νόος ἄφθιτος τοκήων

* θεοκτείνων ἀπορρώξ

θεοκτε

ὀλίγα μὲν, ἀλλ' ἐκείνων

νων

ὅλος ἔπος ἔειπε πάντη.

ὅλος εἰς ὅλον δεδουκώς

κῦτος ἐργῶν ἐλίσσει.

τὸ δ' ὅλον τῷ το φυλάσσει

γενεμημέναισι μορφαῖς

μεμεισμένως παρέστη.

ὁ μὲν ἀσέρον διφρεΐας.

ὁ δ' ἐς ἀγγέλων χρεΐας.

ὁ δὲ καὶ ῥέποντι δισμῶ.

χθορίαν εὔρετο μορφάν·
 ὑπὸ δ' ἐστάθη τοκήων.
 δνοφερὸν ἤρυσε λάθραν
 ἀλαωπὸς μεΐνναις,
 χθόνα θαυμάσας ἀτερπῇ
 θεὸς ἐς θνητὰ δεδορκώς.
 ἔνι μὲν, ἔνι πὶ φέγγος
 κεκαλυμμέναισι γλῶσσαις.
 ἔνικαὶ δεῦρο πεσόντων
 ἀναγνώγιός τις ἀλκή.
 ὅτε κυμάτων φυρόντες
 βιοτησίων ἀκηδεῖς
 αἴγας ἔσεικον οἴμοις
 πρὸς ἀνάκτορον τοκῆος.
 μάκαρ ὅς τις βυρὸν ὕλας
 προφυγὼν ὕλαγμα, καὶ γὰρ
 ἀναδύς ἄλματι κούφῳ
 ἵχθιος ἐς θεὸν πταίνει·
 μάκαρ ὅς τις καὶ μοίρας
 καὶ μόχθοις, καὶ πικρῶς
 χθονογενθεῖς μελεδῶνας
 ὀπιθεὶς νόον κελύδαν
 βυρὸν εἶδεν δεολαμπῇ.

μόνος

μόνος πόνος εἰς ὅταν τανύσῃ τοκῆος

ἐνὶ πύλῃ

κερ-

κερδίδαν ὅλοισι ταρσοῖς
 ἀναγωγίων ἐρώτων·
 μόνον ἐμπέδωτον ὄρμαν
 νοερηφόροισιν ὀρμῶν·
 ὁ δέ τοι πέλας φανῆται
 χυέτας χεῖρας ὀρεγνίς·
 περθεοῖτα γάρ τις ἀκτὶς
 καταλάμψῃ μὲν ἀταρτοῖς,
 πετάσει δέ τοι νοητὸν
 πεδίον, κάλλεος ἀρχάν·

Ἀγε μοι ψυχὰ ποῖσα
 ἀγαθοῖς ῥύτοιο παῖς,
 ἱκετάσασα τοκῆα,
 ἀνάβαινε, μηδὲ μέλλε,
 χθονὶ τὰ χθονὸς λιποῖσα·
 τάχα δ' αὖ μυχῷ σου πατρὶ
 θεὸς ἐν δεῶν χορδίσσει.

Τ Μ Ν Ο Σ ι'.

Μνώεο Χειρὲ,
 ἦε θεοῖο
 ὑψιμέδοντος,
 ἱκέτω σέο

κῆρ ἀλιτρώϊο,
 θράφαντος τὰ δὲ
 καὶ μοι ὅ πασον
 λύσιν παδέων
 κλειτρεφίων,
 τὰ μοι ἐμφύει
 ψυχᾷ ῥυπαρᾷ.
 δὸς δὲ ἰδέσθαι,
 σῶτερ Ἰησοῦ,
 ζαδέαν αἵ γλαυ
 σάν· ἔνθα φανείς,
 μέλψαι ἀοιδᾶν
 ψυχᾶν παίονι,
 παίονι γύων,
 παρὶ σὺν μεγάλῳ,
 πνέματί τ' ἀγνῷ.

ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ

Τ Μ Ν Ο Σ.

Σ Τόμιον πώλων ἀδελφῶν,
 πτερὸν ὀρνίθων ἀπλανῶν,
 οἶαξ * νηπίων ἀρεκῆς,
 ποιμὴν ἀρνῶν βασιλικῶν,
 τοῖς σοῖς ἀφελῆς
 παῖδας ἄχειρον
 αἰνεῖν ἀγίως,
 ὑμνεῖν ἀδόλως,
 ἀνέκοις σόμασιν
 παίδων ἡγήτορα Χριστὸν.
 βασιλεῦ ἀγίων,
 λόγε πανδαμάτωρ
 πατρὸς ὑψίστου,
 σοφίας πρύτανι,
 σῆμα πόνων
 αἰωνοχαρὲς,
 βροτέας χυεᾶς
 πῶτερ Ἰησοῦ,
 ποιμὴν, ἀφότης,
 οἶαξ, σόμιον,

νηῶν

σπέρνδ

πτέρων ἐσχάνιον
 παναγρὺ ποιμένης,
 ἁλίου μερόπων
 τῆς σωζομένων,
 πελάγους κακίας
 ἰχθῆς ἀγνοῖς
 κύματος ἐχθροῦ
 γλυκερῇ ζωῇ δελεάζων.
 ἡγεῖσθαι πρεβάτων
 λογικῶν ποιμνί.

ἀγε ἡγε

Βασιλεῦ παίδων ἀνεπάφον.

ἰχθία Χριστοῦ,
 ὁδὸς ἐσχάνια,
 λόγος ἀέννατος,
 αἰὼν ἀπλετος.

φῶς αἰδίδιον,
 ἐλέους πηγὴ.

ῥεκτὴρ ἀρετῆς

σεμνὴ βιοτὴ

θεὸν ὑμνουῦτων Χριστὲ Ἰησοῦ.

γάλα ἐσχάνιον

μασῶν γλυκερῶν

τύμφης χαρίτων

σοφίας τῆς γῆς ἐκθλιβόμενον.
 εἰ νηπίαχοι
 ἀταλοῖς σώμασιν
 ἀπιταλλόμενοι,
 δηλῆς λογικῆς
 πνύματι δροτερό
 ἐμπιμπλάμενοι,
 αἰνοῖς ἀφελεῖς
 ὕμνοις ἀρεκεῖς
 βασιλεῖ Χριστῷ,
 μιᾶς ὁσίως
 ζωῆς διδαχῆς,
 μέλπωμεν ὁμοῦ.
 μέλπωμεν ἀπλῶς
 παῖδα κρεττόν.
 χορὸς εἰρηνῆς
 ἢ χριστογόνοι
 λαὸς σώφρων
 ψάλλωμεν ξυγῇ θεῷ εἰρηνῆς.

THESE ARE THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

RECORDS OF THE

ΑΔΜΟΝΙΤΙΟ.

Hac paucis S. Patris Gregorij Theologi carmina Elegiaca visum est prater institutum adicere, ut iustum volumen efficeretur; quum praesertim non sint superioribus eiusdem odis inferiora.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ τῷ Διολόγῳ Ελέγεια.

ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΟΣ.

Σαρξ ὀλοή, βελίαιο κακόφρονος οἶδμα κελαινόν,
 Σαρξ ὀλοή, παδέων ρίζα πελυχιδέων,
 Σαρξ ὀλοή, κόσμοιο κάτω ρείοντος ἐταίρη,
 Σαρξ ὀλοή, ζῶης ἀντίπαλ' ἑρηνίης,
 Σαρξ ἐχθρὴ, φιλήντε, γλυκὺς μύθος, ἐσθ' ἅπασιν,
 Ανδροφόνουιο φυτῷ πάντοτε γδομένη,
 Βόρβορε, ἰλυόεσσα πέδι, βρίθουσα μολυβδῖς,
 Θῆρ ἀδάμαδ', ὕλης ἔκτρονε μαρναμένης,
 Βράσμα κακὸν καὶ σῆμα τεῆς καὶ δεσμὸς ἀνείας
 Εἰκόνας ἑρηνίης, τὴν λάχμεν θεόθεν,
 Οὐ λήξῃς κακότητος ἀναιδέος, ἔχ' ὑποείξεις
 Πνέματι καὶ πολὴν δύσμορε κακοφροδῆς;
 Ἦν χριστὸς παλάμῃσιν ἑαῖς μορφώσατο μὲνιν,
 Ἦν ἐκ' ἄκοσμον ὕλης κόσμον ἔθηκε λόγῳ.

Καὶ πῖματον θεότητι κερύσαστο, ὡς καὶ σαώσῃ
Πλάσμα φίλον, ζωῆς κληρονόμον μεγάλης,
Τειρόμενον παθέαςιν ἀμεροσίνοιο βελίαις.
Καὶ θανάτω θανάτω ρύσαιτ' ἀπληγέος.
Τένεκεν ἄζεό μοι, καὶ ἴχθεο μαρμαρυγῶν.
Μὴ δ' ἐπ' ἐμῇ ψυχῇ λύσαν ἀληκτον ἔχον.
Μαρτύρομι ἀθανάτοιο θεῷ χεῖρα, καὶ τὸ πόνηρον
Ἡμαρ, ὃ τὰ θνητῶν ὕστατον εἰς ἐν ἄρει,
Ὡς σε καταιχμάζων, καὶ ἄλγεσι παντοδαποῖσι
Κάμπῃων, καὶ νεκρῶν θήσομι ἀκιδνατέρῳ,
Εἰ μὴ μοι σήσεις ἀταδάλιόν τε, ῥόον τε,
Τῶν καθαρῶν χρεῖσ' ὀφραξαμένη δύσινων.
Ελθέ μοι ὦ θακρύων τε καθαῖρπε νήοδι πηγῇ,
Καὶ χερυννίῃ μοιρεῖ σώματος ἡδὲ νόου,
Οφρα καταψύξεις ἐμὴν φλόγα, καὶ μυδρώσαν
Ρύψιαι παθέων σιπεδὸν ἀρταλέων.
Καὶ γαστὴρ ἀπόπεμπε κόρον, καὶ κείμεν' ἔρριζε
Γῆνα κατεσκληροί, καὶ κόνις εἴδαρ' ἔοι.
Καὶ τρηχὺς ἀπαλοῖσι πτεῖ ρέδεαςι τετάδω
Σάκκος, ἐμῆς ψυχῆς ἄλκαρ ἐλαυνομένης.
Ελθέ κατηφιόωσα χρὸς δμήτρεα μεληδῶν,
Αἰὲν ἐπερχομένης μάστιγας ὀδομένη.
Τοῖα μὲν ἀφραδίης ἐμὰ φάρμακα. σέϊο δὲ χρεῖσ' ἔ
Καὶ ζωὴν καθαρὴν, καὶ βίος ἐκ νεκρῶν.
Τίς πέρρονον κακίης τε καὶ αἵματος ἡμετέροιο
Δέξαιτ',

Δέξατ', ἐπεὶ γαῖαν μύρατο καὶ ἀπάτην;
Τίς σκολιὸν βασιλῆα γόοις ἐκάθηρε Μανασῆς;
Τίς Δαυὶδ μεγάλης λύσσατο ἀμπλακίης;
Τίς χαμαλλὶ ἐρλώοιπν ἰδὼν ἐσάωσε Νινυή;
Τίς δ' ὅπῃ περὶ βάλεν δάκρυον ὁ πλοτέρω;
Τίς χαίρων καρδαρόισιν ἐκασὶ βάλεν ἔδῃ τελώνας;
Τίς πρόβατον ὠμῶς ἀνθετο πλαζόμενον;
Τίς λευκὸς ἐκάθηρε; πικρὸς δ' ἀπὲρραδε νέσσις,
Σώματι καὶ ψυχῇ ἐσθλὰ χερσὶ χερσὶν;
Σεῖο μάκαρ τίθε δῶρε, βροτῶν φάος. ἀλλ' ὅπῃ αἴης
Οἶδματος ἡμετέρου, καὶ σάλος αἵψα πέσοι.

ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ

καὶ τῷ Χεῖρ ὁπίκλησις.

Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς καρδίας δολομήχανε, φεῦγε τάχιστα
Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς μελέων, φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς βιότου.
Κλῶψ, ὄφι, πῦρ, βελίη, κακίη, μύρε, χάσμα,
δράκων, θῆρ.

Νῦξ, λόχε, λύσσα, χάος, βάσκανε, ἀνδροφόνε.
Ὅς καὶ πρῶτο γόνοισιν ἐμοῖς ὅπῃ λοιπὸν ἐπῆρας,
Γόσας τῆς κακίης ἔλιε καὶ θανάτου.

Χεῖρὸς ἀναξ κέλεται σε φυγεῖν ἐς λαῖτμα θαλάσσης

Ἡ ἐκ σκοπέλων, ἢ ἐσὼν ἀγέλιω,

Η 2

Ως

Ὡς λεγαῖν αὖ πάροιθεν ἀτάσθαλον ἄλλ' ὑποείκε,
Μὴ σε βάλλω στυγρῶ, τῷ πατρὶ ὑποβορμῆει.
Σταυρὸν ἐμοῖς μελέεσσιν φέρω· σταυρὸν δὲ πορείη,
Σταυρὸν δὲ κραδίη· σταυρὸς ἐμοὶ τὸ κλέος.
Οὐ λήξεις λοχῶν με κακόχολος· ἔκ ὅπῃ κρημνύς;
Οὐ σόδομα βλέψεις; ἔκ ἀδύων ἀγέλας;
Οἱ μέγανυθ' ἀνδρῶν δαυτ' ἡμῶντες ἐλυσαν.
Ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν πολιὸν ἄλλ' ἐπ' ἐμὴν κραδίην;
Αἰεὶ με δνοφερῶσι νοήμασιν ἐχθρὲ μελαίνεις.
Οὔτε θεὸν προμέων, ἔτε θυῖ πολίης.
Οὔτος χυβρίστος νόος ἔπλετο ἡχέτα κήρυξ,
Καὶ νῦν τέρμα βλέπει· βορβόρε μή με δόλκ.
Ὡς καδαρὸς καδαρῶσι σιωνιτῆσιν φαέεσσιν
Οὐρανίοις, αἴγλαι εὐτ' ἐπ' ἐμὴν βιοτλή.
Τὰς δὲ χεῖρας τανύτω, δεξιοτέρη· χαῖρε σὺ κόσμῳ.
Χαῖρε μογηροφόρε, φείδεο τῆς μετ' ἐμέ.

Θ Ρ Η Ν Ο Σ .

ὦ μοι ἐγὼν, ὅπ' εἴ με πρὸς ἔρπονδ' ἠδὲ θεῶν
Χῶρον ἐπειγόμενον, σῶμα τὸδ' ἀμφὶς ἔχθ.
Οὐδέ πῃ ἐκβασίς ἐστὶ πολυπλάνεος βίοτοιο,
Καὶ συγερῆς κακίης, ἥ μ' ἐπέδησε κέτω,
Πάντοθεν ἀποφάτοισι πεικτυπέσσα μερίμναις
Βροσκομέναις ψυχῆς κάλλεα καὶ χερσείας.
Ἀλλὰ

Ἀλλὰ χελῦσον αἶαξ, λῦσον χθονίαν ἀπὸ θεσμῶν
Καὶ με χοροσασίλω τάξον ἐς ἐργόνω.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΤΤΟΥ

Δυμόν.

Θυμὲ, βλέφον αἶω, χθονίων δ' ὀπλήθεο πάντων,

Μὴ δέ σε νικήσῃ πρὸς κακότητα δέμας.

Τυτθὸς μὲν εἶος ἔπης· ὁ δ' ὀλβιος, ὡς ἐν ὀνείρῳ

Τέρπεται· ἀλλοίη δ' ἄλλος ἔκυρσε τύχη.

Μουῶος δ' αὖ ζῶης καθαρῆς βίος ἔμπεδος αἰεὶ,

Καὶ πολὺς, ὄνζωεν ὅσιν ἀμειότερον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙΚΗΡΟΥ ΤΗΣ

ἀνθρωπίνης φύσεως.

Κόσμε φίλ', ἐ φίλε πάντα, τί μ' ὡς προχὸς ἀμ-
φιέλικτος

Ροιζηδὸν φορέεις ἀντιπροσώμενον;

Μύρμηχ' ὡς ὀλίγον περὶ φορὰν ἀχαλόωντα;

Εμπαγε μὲν φορέεις πόσων ἑόντα, πόσος.

Οἶδα μὲν ὡς θεόθεν σὺ θεῖ κλέος· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς

Χειροῦ χρεὶ πάγῳ πλεκτὸς ἀπ' ἀμφοτέρων,

Οὐρανίων, χθονίων τε· τὸ μὲν δέμας, ἔνθεν ἐτύχθη,

Ψυχὴ δ' αὖ, μέγαλε ὅσιν ἀημανόε.

Αἱ αἰ τῆς παδείων τίπῃ ἤλιτον; ἢ ἄρα μοιῦος
 Σῶν καρδάρων θυέων ἀπομαίεχ' ὁσίως;
 Ἡ με πυροῖς παδέεσι καρδάσειε, ἢ τύπον ἄλλων
 Ιχθῆς, ἢ με φέρεις γυμνὸν ἐπ' ἀντιπάλῳ;
 Ταῦτα μὲν αὐτὸς ἀναξ νωμάς· λόγῳ· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 Βαιὸν ἔαθ' γαίης ἄδμα φέρω πύματον.
 Δάκρυα πάντ' ἐκένωσα, γῆος δέ μοι ἔρπον ἐτύχθη.
 Μέγχι τίνος παλάμαις κείμεθ' ἐν ἀσιβέων;
 Ἀλλὰ μάχαρ σῦτόν με· καὶ εἰ κακόν, ἀλλ' ἱερῆα,
 Μὴ τις ὀλιώδησιν πῆμασιν ἡμετέροις.
 Ὀλετο εὖχος ἔμοιγε, καὶ ἄλγεα σαρκοῦ ὅλοιτο
 Οἷχέτ' Ἀνάσσει, λῆγε καὶ ἀμπλακίη.
 Αἱ αἰ δάκρυά μοι καταλείβεται, ἐνδοθεν ἦτορ
 Πακνύεται· διπλῶν νῦσον ὀπίχες ἀναξ.
 ὕσον ὀπίχες ἀναξ· διολώλαμεν· ἢ ἄρα μοιῦος
 Οἶκτος ἀπεκλείσθη σῶ λάτρε Γρηγοίῳ;
 Σῆσον χακότητα καὶ ἱλαδί σῶ θεράποντι.
 Ἡ τὸ δίδου, θυμῷ τλήμονι πάντα φέρειν.

ΕΙΣ ΕΤΓΕΝΗ ΔΥΣΤΡΟΠΟΝ.

ἱματος ἐξ ἀγαθῆς, ἄπαν κακόν· ἀνδρὶ γέ-
 νος μὲν

Οὐδ' ἔτι

Οὐ γὰρ αἱ πατέρες, τ' ἄλλα ὅσα μακάριον,
Πρέφερε τὰς προγόνους· καὶ ὅς μάλα ἠδὺ γελᾶσθαι
Εἶπε λόγον μνήμης ἄξιον, ὥς τὸ γένος
Ἔστιν ὄνειδος ἔμεινε, γῆρας ὅσον· τὸ φύλακός,
Ὡς μὴ τῆς ἀφ' ἧς ἄλλο τι πῶρ' ἔδεν ἄριστον.
Εἴ σου τις τὸ δουρὶδὲς ἐκερτόμνηται, ἢ τὸ δουρὶδὲς,
Εἶπες αὖ ὡς ὁ πατὴρ ἰὼ χαλὸς, ἢ μυρίπνυς;
Εἰ δέ σε τις ὡς δειλὸν ἐπέσκωπεν, καὶ ἄνδρ' ὄν;
Ὡς πρόγονοι πολλὰς εἰλὸν ὀλυμπιάδας;
Οὕτως εἴ σε κακὸν τις ἐλέγχῃ καὶ ἀνοήτῳ,
Μὴ μοι τὰς πατέρας, κινδὲ τὰ νεκρὰ λέγει.
Χρυσόδετον κιθάριόν τις ἔχων, ἔκρεξε χάκισον;
Ἄλλος ἀπ' εἰργάνης, δ' ἡγυῖς ἦκε μέλος.
Τίς τούτων ὦ λῶσέ ἀμείνων σοὶ κιθαριστής;
Ὅς σώζει τεχνικοῖς κρέμασιν ἀρμονίας.
Ἀλλὰ σὺ χρυσῶν μὲν πατέρων ἔφης, ὥς σε λέρουσιν;
Αὐτὸς δ' ἐκ ἀγαθῆς εἶτα μεταφρονέεις;
Τὸ λαμπρὸν σοὶ γῆρας ὅστιν, οἱ παρ' ἅλαιοι
Νεκροὶ, καὶ μῦθων πλάσματα, καὶ χαϊδεύεις;
Παίξεις πρὸς σέ δ' ἐγὼ γὰρ βλέπω μόνον, εἰ δ' ἐκείνους τις
Ἡ χάκος· ἢ δ' ἀρχὴ, πηλὸς ἅπαντες ἴσους.
Δέρματα πάντες ὅμοια· φουσώμεθα δ' οἱ μετέωροι,
Πλέττω, καὶ δόξῃ, καὶ παβίσιν μεγάλαις.
Ὡς τί μοι τὰ φειδύα, πατὴρ, γῆρας; ἔτε με μῦθος
Τέρπειν, ἔτε τάφοι· ἀλλ' ἄγαθὸν πρὸς σέ βλεπῶ.

Εἰς χροὺς πάντες. ἐνὸς πλάσου γένος. ἡ δὲ τυραννὶς

Εἰς δύο τὰ θνητῶν ἐχρίσεν, ἔχρι φύσιν.

Δῆλος ἐμοὶ πᾶς σκαιός· ἐλδ' ἄερος, ὅστις ἄριστος.

Εἰς τὸ πύφον ἔχρις, τὸ το πῖ πρὸς τὸ γένος;

Ἡμιόνοις τί πατήρ; πῶς δ' ὁ κύνων ὄξιν ὀνείδος;

Οὐδέν. τίς δέ τ' ὄνοις δόξα παρ' ἡμιόνων;

Οἱ δ' αἰετοί, τί κτεσι, καὶ οἷς ῥίπησι νεοσφές.

Ωσε τί μοι πατέρας, σαυτὸν ἀφείς, σὺ λέγεις;

Κρεῖσσον ἄριστον ἐόντα κακὸν γένος, ἢ ἐκείσιν

Εμμεναι δ' ἡλύετ' ἔτι. καὶ ῥόδον ἐκ τρεαχέος

Εβλάσησε φυτοῖο, ῥόδον μὲν, εἰ δ' ἀπὸ γαίης

Ἡλθεσ' ἀκύνθ' ἀπαλῆς, τὸ πυρὸς ἄξιός ἐστι.

Πῶς σὺ ἐκείσιν ἐὼν, τόσσον φρονέεις πορογόνοισιν;

Ὡς κύνων μυλίκῃ, ἵππων ὕψος ἔχων.

Εἰς τὸν μέγαν βασιλεῖον

ὀπκήδιστά, εἴτε ὀπτάφιστά.

ἀ

Σῶμα δίχα ψυχῆς ζώειν πάρος, ἢ ἐμὲ σέιο,

Βασιλῆε Χριστοῦ λάτρε φίλ' ὠϊόμην.

Ἀλλ' ἔτλιω, καὶ ἔμψνα. τί μέλλομεν; ἔμ
ἀκαίρως,

Θήσεις ἐς μακάρων σιῶν τε χοροσασίω;

Δὴ μελίπης μὴ (πύμβον ἐπόμενυμι) ἔποτε σέιο

Δύσσομαι, εἰ δ' ἐδέλων. Γληγορείοιο λόγος.

Ἡνίκα

β'

Ηνίκα Βασιλείοιο Δείφρονος ἤρπασε πνεῦμα,
 Η βίαις, ἀπασίως ἐνθεν ἐπειγμένε,
 Πᾶσα μὲν ἐργνίη σραπὴ γήθησεν ἰόντι,
 Πᾶσα δὲ χαππαδοκῶν ἐσονάχητε πόλεις,
 Οὐκ οἶον, κόσμος δὲ μέγ' ἴαχεν, ὦλετο κήρυξ
 ὦλετο εἰρμύης δεσμός ἀντιφρεπέος.

γ'

Κόσμος ὅλος μύθοισιν ὑπ' ἀντιπάλοιςιν ἀξκῶς
 Σείεται, ὁ τριάδος κληῖρος ὁμοαδενέος.
 Αἱ αὖ Βασιλείε δὲ μεμυκότα χεῖλεα σιγῇ.
 Ερχεο, καὶ σήτω σοῖσι λόγοισι σάλος,
 Σαῖς τε δυηπολίησι· σὺ γὰρ μόνος ἴσον ἔφηνας
 Καὶ βίοτον μύθῳ, καὶ βιότητι λόγον.

δ'

Εἰς θεὸς ὑψιμέδων, ἕνα δ' ἄξιον ἀρχιερεῖα
 Ημετέρη γλυκερὴ εἶδέ σε Βασίλιδε,
 Ἀγγελον ἀτρεκίης ἐριήχεα, ὄμμα φαεινὸν
 Χειστανόϊς, ψυχῆς κάλλεσι λαμπόμενον.
 Πόντε χαππαδοκῶν τε μέγα κλέος, εἰσέπῃ καὶ νυκτὶ
 Λίσσομ' ὑπὲρ κόσμου ἴσασο δῶρ' ἀνάγων.

ε'

Ενθάδε Βασιλείοιο Βασίλειον ἀρχιερεῖα
 Θέντο με καισαρεές, Γρηγορίοιο φίλον,
 Ον ὧδε κῆρι φίλησας, θεὸς δὲ οἱ ὀλβια δοίη.

Ἀλλὰ

Αλλα τε, καὶ ζῶης ὡς τάχος ἀνπάσαι
Ἡμετέρης. πῶ δ' ὄνειρα ὅτι χθονὶ δημιῶντα
Τήκεαδ' ἐργάνης μνωόμενον φιλήεις;

Τυτθὸν ἐπὶ πνείεσκες ὅτι χθονὶ, πάντα ὃ Χεῖσῳ
Δῶκας ἄγων, ψυχῇ, σῶμα, λόγον, πα-
λάμας,

Βασιλίξε Χεῖσῳ μέγα κλέος, ἔρμ' ἱερήων,
Ερμα πολυχίστου νυῶ πλέον ἀβελήης.

Ω λόγοι, ὦ ξυῶς φιλήεις δόμος, ὦ φίλ' ἀθλιῶαι
Ω θεῖς βιότα τιλόδι σιωδεσίαι,
σε τόδ' ὡς Βασίλφος ἐς ἐργάνον, ὡς ποδέεσκε,
Γρηγόριος δ' ὅτι γῆς, χείλεσι δεσμά φέρων

αιπαρέων μέγ' ἄσσημα φαάντα τε ὦ Βασίλειε,
Βροντῇ σεῖο λόγος, ἀσεροπῇ ὃ βίος.
ἀλλὰ καὶ ὡς, ἑδρῶν ἱερῶν λίπες· ἦδελεν ἔτω
Χεῖσος, ὅπως μίξη σ' ὡς τάχος ἐργάνοις.

ἐνδεα πάντ' ἐδάης τὰ πνέματος, ὅσα τ'
ἔασι

Τῆς χθονίης σοφίης, ἔμπροσθ' ἱερὸν ἔης,
κταεπὶ λαοῦ διεφρονος ἡνία τέρας.

Τὸ το μόνον τῆς σῶν ὦ Βασίλει' ὀλίγον.

καὶ

Χαίροις ὦ Βασίλῃ, καὶ εἰλίπες ἡμέας, ἔμπης
Γρηγρεῖς πόδε σοι γράμμ' ὅπι τυμβίδιον,

Μῦθος ὅδ' ὃν φιλέεσκες· ἔχης χρέος ὦ Βασίλῃ
Τῆς φιλῆς, καὶ σοὶ δῶρον ἀποκτότατον.

Γρηγόριος Βασίλῃ τεῇ κονίῃ ἀνέδνηκα
Τῶν ὀπιγραμμάτων τῶνδε δωδεκάδα

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΘΡΗΝΟΣ ΔΙΑ ΤΩΝ
αὐτῶν μόρων, καὶ πρὸς Χριστὸν δέησις περὶ
λύσεως τῶν αὐτῶν βίβ.

ΓΑῖα φίλη, καὶ πόντε, πάτρη πέσον, ἄλλοδα-
πῆς τε

Καὶ νεότης, πολιῆτε βίβ δύσι, καὶ πηρόεντες
Μῦθοι, μόχθ' ὡρεῖσθ' καὶ ἔς τέκε πνεῦμα φανόν,
Καὶ πόλεις, σκόπελοι τ' ἐμὸν σκέπας, ὧν δὲ πάντως
Ἠλυθον, ἰχθυόων Χριστῷ θεότῃ πελάσας,
Πῶς μοῦνος βῆχῃς ἐβλῆ ὁδὸν ἔνδα καὶ ἔνδα;
Σβώφῶν ἀργαλέοιο βίβ τύπον· ἔδ' ἐδυνάδην
Οὐδ' ὅσον ἔνποτ' ἐλαφρόν ὅτι χθονὸς ἵχθους ἐρεῖσαι,
Ἀλλ' αἰεὶ με μόρσι μοῖραι πέμπουσι κακοῖσιν.
Ω σφίη, σὺ δίδαξον ὅθεν τόσον ἄχθος ἔμοιγε.

Πῶς

Πῶς μόρος ἀσεβέεσσι, καὶ ἔμμερος ὀλλυμένοισιν;
Ἡρά τις ἀμπλακίης ποινὴ τέθεικε; ἢ ῥα βίοιο
Ἀνθρακες ὡς χευστοῖο καθευρομένης χράνισιν;
Ἡρά μ' ὀλυσσώδης καὶ βάσκανος οἶά πιν' ἰῶε
Εἰς δῆειν καλέει; σὺ δ' ἀλείφα πόν με παλαισὴν
Τρίψας, εὖτε πάροιθε μέγαν γυμνοῖς πρὸς ἀγῶνα
Ωσκειν ἀεθλάσαντι γέρας, καὶ κῦδος ὀπάσσης.
Ταῦτα μὲν αὐτὸς αὔαξ οἶδας λόγῳ. καὶ γὰρ ἅπαντα
Κόσμον ἄρεις, μεγάλοισι λόγοις κρυπτοῖσιν ἐλίσσων
Ὡν ὀλίγη τις πάμπαν ἐς ἡμέας ἔρχεται αὐγὴ
Πηλὸν ἔτ' εἰλυμένοις, καὶ ὀμματα νωθρὰ φέροντας.
Αὐτὰρ ἐγὼ κέκμηκα βίῳ, τυτθὸν δ' ὅππῃ γαίης
Λαθμα φέρω, πολλῇσιν ἐλαυνόμενος κακότησι,
Δυσμενέων, φιλίων τε, τὸ καὶ πεινώσιον ἄλγος.
Τούτῳ κεν αἰάζω. πῆπῳ δ' ὑπὸ γυνῆσιν σέιο.
Δὸς λῦσιν βίοτοιο νεκρῷ σέο. δὸς καμῖτοιο
Ἀμπνύουσιν, ζωῆς δέ μ' ἐλαφροτέρης ὀπίβησεν,
Ἡς χάριν ἀχαλώω, κήδεα μύει' ἀνέτληω
Ἀγγελικοῖς ὃ χοροῖσι φέρων πελάσσης ὁδίτῳ
Οὐρεγνίε πυλεῶνος, ὅθι κλέος ἀφράπτηντος
Τεισσοῖς ἐν φάεσσιν ἐνὸς μεγάλοιο θεοῖο.

ΠΡΟΣ ΕΛΥΤΟΝ ΚΑΤΑ ΠΕΡΣΙΝ

καὶ ὑπέκεισιν.

Πῦρ ὃ λόγῳ πηρόεντες; ἐς ἡέρα. πῦρ νεότητος
 Αἰδοῦς ἐμῆς; δούλωλε. τὸ ὃ κλέος; ὥχρε' αἶσιν.
 Πῦρ δένος δ' παγέων μελέων; κτ' νεσος ἐγαμψε.
 Πῦρ κτῆσις κ' πλῆτες; ἐχρ' θεός. ἀλλὰ δ' ἀλιβῶν
 Αρπαλέαις παλάμησι πῖρε φθόνος. οἱ ὃ τοκῆες,
 Ἡ ὃ κασιγνήτων ἱερὴ δῖας, ἐς τάφον ἦλθον.
 Μοιῶν μοι πάτρη φειλείπετο. ἀλλ' ἄρα κ' τῇ
 Ορσας οἶδμα κελαϊνὸν ὁ βάσκανος ἦλασε δαίμων
 Καὶ νῦν ξείνος, ἔρημος, ἐπ' ἀλλοτρίης ἀλάλημαι
 Ελκων ζωὴν τε λυτρίων, κ' γῆρας ἀφαιρὼν,
 Ἀδρονος, ἀπὸ πολλῶν. θροῶς ἀπαις, τεκέεσσι μεμκλῶς;
 Ζῶων ἡμαρ ἐπ' ἡμαρ ἀπλανέεσσι πίδεσσι.
 Ποῖ ρίψω τόδε σῶμα; τί μοι τέλος αἰπιβολήσῃ.
 Τίς γῆ; τίς δέ τάφος με φιλόξενος ἀμοιχαλίψῃ;
 Τίς δ' ὅσσοις μινύθεσιν ἐμοῖς ὅπῃ δάκτυλα δῆσει;
 Ἡ ῥά τις δ' οὐ βέων. Χρῖς ὅ φίλος; ἢ ῥα χάκισος;
 Ταῦτα μὲν αὔρα φέρει. τυτθῆς φρενὸς ἦδε μεληδῶν.
 Εἴτε τάφῳ σώσει τις ἐμὸν δέμας, ἀπνοον ἄχθος,
 Εἴτε κ' ἀκτερέϊσον ἔλαρ δῆρεσσι γῆροιο,
 Θήρεσιν, ἢ ἐκ κώεσσιν ἐλώειον, ἢ πετελωῖς.
 Εἰδ' ἐθέλεις, πνεύκαυσον ἐς ἡέρα χεῖρεσι πάσσοις,
 Ἡ ἐκτ' σκοπέλων μεγάλων ρίψας ἀτυμβον,

Ἡ πο-

Η πῦτα μοῖσι πύδοιτο, καὶ ὑεπήσι ροῇσιν .
 Οὐδ' αἶσος ἐγὼ μόνος ἔσσομαι, ἔδ' ἀσυνάκτος.
 Ως ὄφελον . πολλοῖς τόδε λῶϊον . ἀλλ' ἤμα πάντας
 Τσατον ἤμαρ ἄγει περὶ των ἀπο νάμασι θεοῖς ,
 Εἶπον καὶ αποδίη τις, ὁλώλота δ' ἀψα νέσω .
 Εἴν' ὃ τόδ' αἰάζω καὶ δείδια βῆμα θεοῖο ,
 Καὶ ποταμοὺς πυρόεντας, ἀφειγγά τ' αἰνὰ θέρεδρα .
 Χεῖρὲ ἀνάξ, σὺ δέ μοι πάτρη, δένος, ὁλβος, ἅπαντα
 Σοὶ δ' ἄρ' ἀνάψύξαιμι βίον καὶ κήδε' ἀμείψας .

Τ Ε Λ Ο Σ .

ROMAE,
 Apud Aloysium Zannettum. 1599.

SVPERIORVM PERMISSV.

ΚΕΒΗΤΟΣ

ΘΗΒΑΙΟΥ

ΠΙΝΑΞ.

CEBETIS

THEBANI

TABVLA.

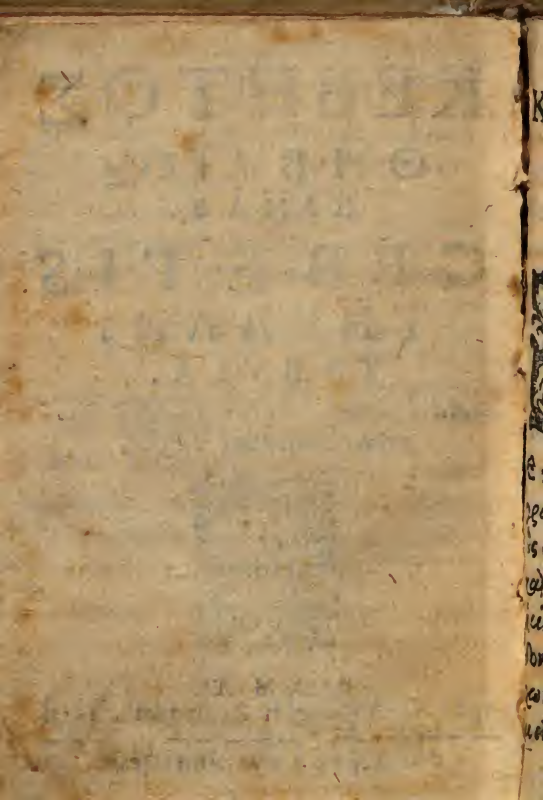
*Ad Vsum Scholarum Collegij Ro-
mani Societatis IESV.*

R O M Æ,

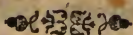
Apud Bartholomæum Zannettum . 1613.

SVPERIORVM PERMISSV.

Κ Ε Β Η Τ Ο ³ Σ

ΘΗΒΑΙΟΥ ΠΙΝΑΞ.

Τυγχάνομεν *ὡς* πατῶν-
τες ἐν τῷ τῷ κρόνῳ ἰε-
ραί, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ
ἄλλα ἀνὰθήματα ἐθε-
ωροῦμεν, | ἐνέκειτο δὲ

ἡ πίναξ τις ἔμπροσθεν τῷ νέῳ | ἐν ᾧ ἡ
γραφὴ τις ξένη, ἡ μύθοις ἔχουσα ἰδίους, |
ἧς οὐκ ἠδυνάμεθα συμβαλεῖν τίνας,
καὶ πότε ἦσαν. | οὔτε γὰρ πόλις ἐδόκει
ἡμῖν εἶναι τὸ γεγραμμένον, ὅτε στρατόπε-
δον, ἀλλὰ *ὡς* βόλος ἡ ἐν αὐτῷ, ἔ-
χων ἐπείρου *ὡς* βόλους δύο | τὸν μὲν
μαίζω, τὸν δὲ, ὅσῳ τῷ, ἡ δὲ καὶ πύλη

ὅτι τὸ πρῶτον πειβόλου. πρὸς δὲ
 τῇ πύλῃ, ὄχλος ἐδόκεῖ ἡμῖν πολὺ ἐφε-
 σάνα. | ἐν δὲ τῷ πειβόλῳ, πλῆθος
 τι Γευαικῶν ἐωρεῖτο. | ὅτι δὲ τῆς εἰσόδου
 τῷ πρῶτον πυλῶνος, καὶ πειβόλου,
 γέροντις ἐστὼς, ἔμφρασιν ἐποίει, ὥς πρὸς
 σάττων τὴν πρὸ εἰσιόντι ὄχλῳ. | ὁπορευ-
 των δὲ ἡμῶν πρὸς τῆς μυθολογίας πρὸς
 ἀλλήλους πολὺ χρόνον, ἡμεῖς βύτης τὴς
 παρεστῶς, ἐδὲν δεινὸν παχετε ὡς ξένοι,
 εἶπε, ὁπορευῶντες πρὸς τῆς γραφῆς ταύ-
 της. | οὐ γὰρ τὸ ἐπιχωρίων πολλοὶ ἴσασιν
 τίποτε αὕτη ἡ μυθολογία δυνάται. | ἐ-
 δὲ γάρ ὅτι πολιτικὸν ἀνάθημα, ἅλ-
 λα ξένος τις πάλαι ποτὲ ἀφίκετο δεῦρο,
 ἀνὴρ ἔμφρον, καὶ δεινὸς πρὸς σοφίαν,
 λόγῳ δὲ καὶ ἔργῳ πρὸς θαυμάσιον ἦν,
 παρμένιδεον ἐσηλωτικὸς βίον. | ὅς τὸ,

ἱερὸν τοῦτο, καὶ τὴν γραφὴν αἰέθηκεν παρ
 κρόνῳ. πότερον οὐκ ἔφλω ἐγώ, καὶ αὐτὸν
 πὺν αἴδρα γινώσκεις ἐωρακώς { καὶ ἐ-
 θαύμασά γε ἔφη αὐτὸν πολὺν χρόνον. /
 νεώτερος γὰρ ὢν, πολλὰ, καὶ σπεδαία
 διελέγετο, καὶ περὶ ταύτης δὲ τῆς μυθο-
 λογίας, πολλὰκις αὐτὰ ἠκηκέναι διε-
 ξιόντος. περὶ δὲ τοίνυν ἔφλω ἐγώ,
 εἴ μὴ τίς σοι μεγάλη ἀχολία τυγχάνῃ
 αὔσαι, διήγησάμην ἡμῖν. πάντῃ γὰρ ἔπειθου.
 μοῦ μὲν ἀκοῦσαι, τί ποτέστιν ὁ μῦθος.
 οὐδεὶς φθόνος ὧς ξένοι ἔφη, ἀλλὰ τοῦ π
 δεῖ ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ὅπῃ ἐπικίνδυνόν τι
 ἔχῃ ἢ ἐξήγησις. οἷόν τι ἔφλω ἐγώ. ὅπῃ εἰ-
 μηὶ περὶ τῆς ἔφης, ἔσσωσέτε τὰ λε-
 γόμενα, φρόνιμοι, καὶ βίβλαιμονες ἔσε-
 σθε. εἰ δὲ μὴ, ἀφρονεῖτε, καὶ κακοδαί-
 μονες, ἔπικροτε, καὶ ἀμαθῆς γηρόμα-

νοι, κακῶς βιώσαθε. ἔτι γὰρ ἡ ἐξηγή-
 σις, εἰκοῦα πρὸ τῆς σφιγρὸς ἀνίγμῃ,
 ὁ ἐκείνη περὶ βάλλετο τοῖς ἀνθρώποις.
 εἰ μὲν οὐκ αὐτὸ σωίη τίς, ἐσώζετο, εἰ
 δὲ μὴ σωίη, ὑπόλλυτο ὑπὸ τῆς σφιγ-
 ρός. ὡς αὐτὰς δὲ καὶ ὅτι τῆς ἐξηγήσεως
 ταύτης. ἡ γὰρ ἀφροσύνη τοῖς αἰσθητοῖς,
 σφίγξ ὅσιν. ἀνίττεται δὲ καὶ τὰς. πὶ ἀ-
 γαθὸν, πὶ κακὸν, πὶ ἔτε ἀγαθὸν, οὐτε
 κακὸν ὅσιν ἐν τῇ βίῳ. Ταῦτ' οὐκ εἰ μὴ
 πὶ σωίη ὑπόλλυται ὑπ' αὐτῆς ἐκ ἐσά-
 παξ, ἅσπερ ὁ ὑπὸ τῆς σφιγρὸς κατα-
 βροθὴς ἀπέθνησκεν, ἀλλὰ καὶ μικρὸν
 ἐν ὅλῳ τῇ βίῳ καταφθείρει, καθάρ-
 περ οἱ ἐπὶ πτωχεύῃ παρὰ διδόμενοι.
 αὐτὸς δὲ πὶ γινώσκων, ἀπ' ἀπαλιν ἡ μὲν ἀφρο-
 σύνη ὑπόλλυται, αὐτὸς δὲ σώζει, καὶ
 μακάριος, καὶ εὐδαίμων γίγνεται ἐν παν-
 τὶ τῇ

τὴ παρ' βίῳ . ὑμεῖς οὐδ' ἀποσέχετε ,
 μὴ ἀκούετε . ὦ Ηράκλεις , ὡς εἰς
 μέγα λυγρὰ πινὰ ὅπιθυμίαν ἐμβέβληκας
 ἡμᾶς , εἰ ταῦτ' ἔπας ἔχῃ . ἀλλ' ἔστιν ἔφη
 ἔπας ἔχοντα . οὐκ' αὖ φθάνοις τείνουσιν
 γούργους , ὡς ἡμῶν ἀποσσεζόντων οὐ
 παρίεργος , ἐπεὶ περὶ τὸ ὅπιτίμιον τοῖς
 τὸν ὄσιν . ἀναλαβὼν οὐδ' ῥάβδον πινὰ ,
 καὶ ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφὴν , ὁρᾷ
 ἔφη τὸν ἀείβον τῆτον ; ὁρᾷμεν . τῆτο
 ἀφ' οὗτο δ' εἰ εἰδέναι ὑμᾶς , ὅτι καλεῖται
 ὁ πέπος τοῦ Βίος . καὶ ὁ ὄχλος ὁ πολὺς
 ὁ ἀπὸ τῆς πύλλης ἐφεισὼς οἱ μέλλον-
 τες εἰς πορεύεσθαι εἰς τὸν βίον , ἐπεί εἰ-
 σιν . ὁ δὲ γέρον ὁ αὐτὸς ἐσηκὼς ἔχων χερ-
 τὴν πινὰ ἐπὶ τῇ χεὶ . καὶ τῇ ἐπείρα ὡσπερ
 δεικνύων τί , τοῦ Δάμων καλεῖται .
 ἀποσσεζόμενοι δὲ τοῖς εἰς πορεύεσθαι , πᾶσι

δ' ἢ αὐτοῖς ποιῆν, ὡς αὖ ἐσέλθωσιν εἰς
 τὸν βίον, καὶ δ' ἡκνύει ποῖαν ὁδὸν αὐτοὺς
 δ' ἢ βαδίζειν, εἰ σὺ ζεῶσαι μέλ λουσιν ἐν
 τῷ βίῳ. ποῖαν οὖν ὁδὸν κελεύει βα-
 δίζειν, ἢ πῶς; ἔφω ἐγώ. ὁρᾷς εἴ πε-
 ραζέτω πύλλω θρόνον πνὰ κείμενον
 καὶ τὸν τόπον τῆτον, καθ' ὃν εἰσπορεύε-
 ῃ ὁ ὄχλος, ἐφ' ἧς κἀθίη ἡ γυνὴ πεπλα-
 σμένη τῷ εἶθι, καὶ πιθανὴ φαινομένη, καὶ
 ἐν τῇ χερὶ ἔχουσα ποτήριον τί; ὀρεῶ,
 ἀλλὰ τίς ὅστις αὐτὴ ἔφω. Ἀπάτη κα-
 λῆταί φησιν, ἢ πάντας τοὺς ἀνθρώπους
 πλατῶσα. εἴτα τί φεράτῃς αὐτὴ; τοὺς
 εἰσπορευομένους εἰς τὸν βίον ποτίζεῖ τῇ
 ἑαυτῆς διωδύμῃ. τῆτο δὲ τί ὅστις τὸ πο-
 τόν; πλάγη ἔφη, καὶ ἄγνοια. εἴτα τί;
 πίνοντες τῆτο πορῶν ἔειπεν εἰς τὸν βίον. πό-
 τερον οὖν πάντες πίνουσι τὸν πλάρον, ἢ ὅστις

πάντες πίμπειν ἔφη, ἀλλ' οἱ μὲν πλεῖστον,
 οἱ δὲ ἥττον, ἔτι δὲ ἔχ' ὄρεας ἐνδον τῆς
 πύλης πληθὺς τι γυναικῶν ἐταίρων παν-
 τοδαπαῖς μορφαὶ ἐχουσῶν; ὁρῶ. αὐταὶ
 τοίνυν Δόξαι, καὶ Επιθυμίαι, καὶ Ἡδοναὶ
 καλουῦν. ὅταν οὖν εἰς πορεύῃ ὁ ὄ-
 χλος, αἰαπηδῶσιν αὐταὶ, καὶ συμπλέ-
 κωνται πρὸς ἕκαστον, εἴτα ἀπάγουσι.
 ποῖ δὲ ἀπάγουσιν αὐτοὺς, αἱ μὲν εἰς τὸ
 σώζειν ἔφη, αἱ δὲ, εἰς τὸ ἀπολλύσθαι
 δεῖ. Τὴν ἀπότην. ὦ δαιμόνιε ὡς χαλε-
 πὸν τὸ πόμα λέγεις; καὶ πᾶσά γε ἔφη
 ἐπαγγέλλουσι ὡς ὅτι τὰ βέλτερα ἄξου-
 σαι, καὶ εἰς βίον εὐδαιμόνα, καὶ λυσιτε-
 λῇ. οἱ δὲ δεῖ τὴν ἀγνοίαν, καὶ τὸν πλά-
 νον, ὃν πεπώκεσι πρὸς τῆς ἀπάτης, ἔχ' ἄ-
 ρεισκεσι ποῖα ὅτιν ἢ ἀληθινὴ ὁδὸς,
 ἢ ἐν τῇ βίῳ, ἀλλὰ πλανῶν εἰκῇ,
 ὡσαύτως

ὡς ἐρῶντες, καὶ τοὺς περὶ τὸν εἰς πο-
 ρεύομένους, ὡς περὶ τὸν εἰς πο-
 ρεύομένους, ὡς περὶ τὸν εἰς πο-
 ρεύομένους. ὁρῶ τὸν ἴφλω. ἡ
 δὲ γυνὴ ἐκείνη πὶς ὅτιν, ἡ ὡς περὶ τυ-
 φλή, καὶ μαυνομένη πὶς ἐστὶ δοκοῦσα, καὶ
 ἔστηκεν ὅτι λίθου πρὸς στρογγύλου;
 καλὴ ἢ μὲν ἴφη Τύχη. ἔστι δὲ ὁ μόνον
 τυφλή, ἀλλὰ καὶ μαυνομένη, καὶ κωφή.
 αὐτὴ αὖτὴ πὶς ἔργον ἔχει; περὶ πορεύεται
 παρὰ τὸν ἴφλω, ὅτι παρ' ὧν μὲν ἀρπάζει
 τὰ ὑπερῶντα, καὶ ἐπὶ τοῖς δίδωσι,
 περὶ δὲ τὴν αὐτὴν πάλιν ἀφαιρῆται
 περὶ τὸν ἴφλω. καὶ ἀλλοις
 δίδωσιν εἰκὴ, καὶ ἀβεβαίως. διὸ καὶ τὸ
 σημεῖον καλῶς μὲν ὡς τὸ φύσιν αὐτῆς.
 ποῖον τὸ ἴφλω ἰσχύ; ὅτι ἐπὶ στρογγύλου
 λίθου ἔστηκεν. ἔστι πὶς τὸ σημαίνει;
 ὅπου ἄσφαλής, ὅτι βεβαία ὅτιν ἡ
 παρ'

παρ' αὐτῆς δέσσις. ἐκπύωσθε γὰρ μαγά-
 λαι, καὶ σκληραὶ γίγνων, ὅταν τις αὐ-
 τῇ πισύσῃ. ὁ δὲ ὄχλος ὁ πολὺς εἶπεν
 ὁ παρ' αὐτῆς ἐσηκας, τί βέλε, καὶ
 πίνε καλοῦ; καλοῦ καὶ εἰσι ἀ-
 ποροῦντες. αὐτοῖσι δὲ ἕκαστος αὐ-
 τῶν, ἀρίστη. πῶς οὐκ οὐχ ὁμοίαν ἔ-
 χουσι τὴν μορφὴν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν,
 δοκοῦσι χαίρειν, οἱ δὲ ἀθυμοῦσιν ἐκ-
 τετακότες τὰς χεῖρας; οἱ μὲν δοκοῦ-
 ντες ἔφη χαίρειν, καὶ γαλᾶν αὐτῶν, οἱ ἐ-
 ληφότες τί παρὰ τῆς τύχης εἰσίν. εἰσι
 δὲ καὶ ἀγαθὴν τύχην αὐτῇν καλοῦσιν.
 οἱ δὲ δοκοῦντες κλαίειν, ἐπὶ τὰς χεῖρας
 ἐκτετακότες, εἰσι παρ' ὧν ἀφείλετο, ἀ-
 δίδωκε πρότερον αὐτοῖς. εἰσι πάλιν
 κακὴν τύχην αὐτῇν καλοῦσι. πῶς
 οὐκ ὅτιν ἀδίδωσιν αὐτοῖς, ὅτι ἔτι οἱ

μὴ λαμβάνοντες, χαίρουσιν, οἱ δὲ ὑπο-
 βάλλοντες, κλαίουσιν· Ταῦτα ἔφη ὁ ᾠδῶν
 τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις δοκεῖ εἶναι ἀγα-
 θά· Ταῦτα οὐκ ἴνα ὅτι; πλεῖστος δη-
 λαδὴ, καὶ δόξα, καὶ εὐχρύστα, καὶ τέ-
 κνα, καὶ τυραννίδες, καὶ βασιλείαι, καὶ
 ἄλλα ὅσα τοῦτοις ᾠδῶν πλήσια· Ταῦ-
 τα οὐκ πῶς οὐκ εἰσιν ἀγαθά; ὥρῃ μὲν
 τούτων ἔστι, καὶ αὖτις δὲ λελθόμεθα,
 καὶ δὲ ὥρῃ τὴν μυθολογίαν γηρώμεθα.
 ἔστω ἔτι· ὅρας οὐκ ὡς αὖ παρέλθοις τὴν
 πύλιν ταύτην ἀνώτερον ἄλλον ὥρῃ βο-
 λον, καὶ γυναῖκας ἔξω τῆς ὥρῃ βόλῃ ἐση-
 κῆας κακοσμημένας ὥσπερ ἐταῖρας εἰσά-
 θησι; Ὁ μάλιστα· αὗται τῶντιν, ἡ μὲν
 Ἀκρασία καλεῖται, ἡ δὲ Ασωτεία, ἡ δὲ
 Ἀπλησία, ἡ δὲ Κολακεία· τί οὐκ ὥρῃ
 εἰσήκασι αὗται; ᾠδῶν θεοῦσιν ἔφη τοῖς
 εἰλη-

εὐληφότες τὴν ὥρην τῆς τύχης . ἔτα πῆ;
 αἰαπηθῶσι, καὶ συμπλέκοντο αὐτοῖς,
 καὶ κολακεύουσι, καὶ ἀξιοῦσι παρ' αὐτὰς
 μέλειν, λέγουσαι ὅτι βίον ἔξεπνῃ ἡδυνῶ,
 ὃ ἀπόνον, καὶ κακοπάθειαν ἔχοντα ἐδε-
 μίαν . εἰὰ οὐκ τις περὶ ἡ ὑπὸ αὐτῶν εἰσ-
 ελθεῖν εἰς τὴν ἡδονήν, μέλει
 μέλι πνος ἡδονῆς δοκεῖ εἶναι ἢ δ' ἄρα βῆ,
 ἕως αὐτὴν γαργαλίζει τὸν αἰθερόπον, εἰ
 οὐκ ἔστιν . ὅταν γὰρ ἀναστήσῃ, ἀφ' αὐτῆς
 ὅτι οὐκ ἦσθιεν, ἀλλ' ὑπὸ αὐτῆς κατε-
 στίστο, καὶ ὑβρίζειτο . διὸ καὶ ὅταν, ἀνα-
 λώσῃ πάντα, ὅτα ἔλαβε ὥρην τῆς τύ-
 χης, ἀνατρεῖτο ταύταις αἰς γυναιξὶ
 δουλεύειν, καὶ πάντ' ὑπομένειν, ὃ ἀ-
 γχημονεῖν, καὶ ποιεῖν ἕνεκεν τούτων ὅτα
 ἐστὶ βλαβερά . οἷον, ἀποσερεῖν, ἰερο-
 συλεῖν, ὀπιορκεῖν, περὶ δίδοναι, ληΐζε-

ὦτα, καὶ πάντ' ὅσα τοῦτοισι ᾠδα πλή-
 ςια. ὅταν οὖν πάντα αὐτοῖς ὑπολεί-
 πῃ, ᾠδαδίδον τῇ Τιμωρίᾳ. ποῖα δὲ
 ὅσιν αὕτη; ὁρᾷς ὀπίσω τὴν αὐτῶν ἔφη ὡ-
 σπερ θύειον μικρὸν, καὶ τόπον σενόν τινα,
 καὶ σκοτεινόν; ἐκ οὐκ καὶ γυναικὶ ἀγχαί,
 καὶ ῥυπαρά, καὶ ῥάκη ἡμφιεσμένααι δο-
 κοῦσι συνεῖναι; καὶ μάλα. αὗται τοί-
 νυν ἔφη, ἢ μὲν τὴν μέστιγα ἔχουσα,
 καλεῖ τὴν Τιμωρίᾳ, ἢ δὲ τὴν κεφαλῶν
 ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα, Λύπη. ἢ δὲ τὰς
 ξίχας πύλλεστα ἐαυτῆς, ὀδύνη. ὁ δ' ἄλ-
 λος ὅστις ὁ παρεστηκὸς αὐταῖς δυσφθής
 τις, καὶ λεπθὸς, καὶ γυμνὸς, καὶ μὴ ταῦ-
 τά τις ὁμοία αὐτῶν ἀγχαί, καὶ λεπτή,
 τίς ὅστις; Οδυρμὸς καλεῖ τὴν ἔφη, ἢ δὲ, ἀ-
 δελφὴ αὐτῶν, Αθυμία. Τούτοις νυν
 ᾠδαδίδον, καὶ μὴ τοῦτων συμβιοῖ τι-
 μωροῦ-

μωροῦμενος, εἴτα πάλιν ἐνταῦθα εἰς
 ἕτερον οἶκον ῥίπτει· εἰς τὴν κακοδαιμο-
 νίαν, καὶ ὥστε τὸν λοιπὸν βίον κατασφύβη
 ἐν πάσῃ κακοδαιμονίᾳ, ἀλλ' μὴ μετάνοια
 αὐτῷ ἀπὸ τῆς τύχης σωαντήση. εἴτα
 τί γίγνεται; εἰὰν ἡ μετάνοια αὐτῷ σω-
 αντήση, ὁξαίρει αὐτὸν ἐκ τῶν κακῶν, καὶ
 σωίσησιν αὐτῷ ἑτέραν δόξαν, καὶ ἐπι-
 θυμίαν, τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν
 ἄγουσαν, ἅμα δὲ ἐκ τῶν εἰς τὴν ψυ-
 δοπαιδείαν καλουμένων. εἴτα τί γί-
 γνεται; εἰὰν μὲν φησι τὴν δόξαν ταύτην
 περὶ δέξῃ, τὴν ἄγασαν αὐτὸν εἰς τὴν
 ἀληθινὴν παιδείαν, καθαρεῖς ὑπὸ αὐ-
 τῆς, σώζει, καὶ μακάριος, καὶ δού-
 μων γίγνεται ἐν παντί τῷ βίῳ, εἰ δὲ μὴ,
 πάλιν πλανᾷ ὑπὸ τῆς ψευδοδοξίας.
 Ὁ Ηράκλειος, ὡς μέγας ὁ κίνδυνος ἀλ-

λος οὐκ ἔστι. ἡ δὲ Ψυδοπαῖδεία, ποία
 ὅστις ἐφίω ἐγώ; εἴχ' ὅρα'ς πὺν ἕτερον φεί-
 βολον ἐκείνον; καὶ μάλα ἐφίω ἐγώ. οὐ-
 κοῦν ἐξω τ' ὡς βόλ'α φείβ'α τὴν ἔσο-
 δον γυνή τις ἔσηκεν. ἡ δοκεῖ πάνυ κα-
 θαρά, καὶ δ' ἄτακτος εἶναι; καὶ μάλα. ταύ-
 τιν τοίνυν οἱ πολλοὶ, καὶ εἰκαῖοι τῆς ἀν-
 θρώπων, Παῖδείαν καλοῦσιν οὐκ ἔστι
 δὲ. ἀλλὰ Ψυδοπαῖδεία ἔφη. οἱ μὲν
 τοι σωζόμενοι ὅποταν βούλωνται εἰς τὴν
 ἀληθινὴν παιδείαν ὑθῆναι, ὥς δὲ φεί-
 βον φείβ'α γίγνονται. πότερον οὐκ ἀλλή-
 ὁδος οὐκ ἔστιν ὅπῃ τ' ἀληθινὴν παιδείαν
 ἄγρουται; ἔστιν ἔφη. οὗτοι δὲ οἱ ἀνθρώ-
 ποι οἱ ἔσονται φείβ'ου ἀνακράμπτον-
 τες, τίνες εἰσίν; οἱ τῆς Ψυδοπαῖδείας
 ἔφη ἐρασταί, ἡπατημέναι, καὶ οἰόμενοι
 μὴ τῆς ἀληθινῆς παιδείας σκυομιλεῖν.

αὐταὶ εἴσω πρὸς τὰς ἀρετὰς εἰσπορεύ-
 ον)· ἔφη δ'· οὐ γὰρ θέμις δοῦναι εἰσπο-
 ρεύεσθαι πρὸς τὴν Ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῇ
 παιδείᾳ ὡδιδιδάσκειν αὐτοὺς· εἴτα
 ὅταν ἡ παιδεία ὡδιδάβῃ, ἀναγκά-
 πτεσιν αὐταὶ πάλιν ἄλλοις ἄξουσιν·
 ὥσπερ αἱ νῆες τὰ φορτία ὀξεύμεναι,
 πάλιν ἀναγκάμπτεσιν, καὶ ἄλλων π-
 νῶν γαμίζον). Αὐτὰ μὲν δὴ καλῶς
 μοι δοκεῖς ἔφην ὀξυγῆσθαι· ἀλλ' ἐκεί-
 νο δὲ πῶς ἡμῖν δειδήλωκας, τί πρὸς
 σάτις τὸ δαιμόνιον τοῖς εἰσπορευομέ-
 νοις εἰς τὸν βίον ποιεῖν· θάρρειν ἔφη· διὸ
 καὶ ὑμεῖς θάρρειτε, πάντα γὰρ ὀξυγῆ-
 σθαι, καὶ εἰδέναι ὡδιδείψω· καλῶς
 λέγεις, ἔφην ἐγώ· ἐκτείνας οὖν τὰ χεῖ-
 ρα πάλιν, ὁρᾶτε ἔφη τὴν γυναικα
 ἐκείνῃ, ἢ δοκεῖ τυφλή τις εἶναι, καὶ ὅτι
 C λίθου

δ' αὖ αὐτοῖς ποιῆν, ὡς αὖ εἰσέλθωσιν εἰς
 τὸν βίον, καὶ δ' ἑκινύει ποῖαν ὁδὸν αὐτοὺς
 δ' αὖ βαδίζειν, εἰσώζεσθαι μέλλουσιν ἐν
 τῷ βίῳ. ποῖαν οὖν ὁδὸν κελδέει βα-
 δίζειν, ἢ πῶς; ἔφλω ἐγώ. ὁρᾷς εἴπε
 ὡς δὲ τὴν πύλιν θρόνον πνὰ κείμενον
 καὶ τὸν τόπον τῆτον, καθ' ὃν εἰσπορεύεῃ
 ὁ ὄχλος, ἐφ' ἧς κἀθηῃ ἡ γυνὴ πεπλα-
 σμένη τῷ εἶθι, καὶ πιθανὴ φαινομένη, καὶ
 ἐν τῇ χεὶ ἔχουσα ποτήριον τί; ὀρθῶ,
 ἀλλὰ τίς ὅστιν αὐτὴ ἔφλω. Ἀπάτη κα-
 λῆταί φησιν, ἢ πάντας τοὺς ἀνθρώπους
 πλατῶσα. εἴτα τί φεράτῃς αὐτῇ; τοὺς
 εἰσπορευομένους εἰς τὸν βίον ποτίζει τῇ
 ἑαυτῆς διωδύμῃ. τῆτο δὲ τί ὅστις τὸ πο-
 τόν; πλαγίῃ ἔφη, καὶ ἄγνοια. εἴτα τί;
 πτόντες τῆτο πορεύοντ' εἰς τὸν βίον. πό-
 τερον οὖν πάντες πίνουσι τὸν πλάρον, ἢ ἔ;

πάντες πίνουσιν ἔφη, ἀλλ' οἱ μὲν πλεῖστον,
 οἱ δὲ ἥττον, ἐπὶ δὲ ἔχ' ὀρεῖας ἐνδον τῆς
 πύλης πληθὺς τι γυναικῶν ἐταίρων παν-
 τοδαπαῖς μορφαὶ ἐχουστῶν; ὁρῶ. αὗται
 τοίνυν Δόξαι, καὶ Επιθυμίαι, καὶ Ηδοναὶ
 καλουῦνται. ὅταν οὖν εἰσπορεύῃ ὁ ὄ-
 χλος, αἰσπηδῶσιν αὗται, καὶ συμπλέ-
 κωνται πρὸς ἑκάστην, εἴτα ἀπάγουσι.
 ποῖ δὲ ἀπάγουσιν αὐτοὺς, αἱ μὲν εἰς τὸ
 σωζέσθαι ἔφη, αἱ δὲ, εἰς τὸ ὑπόλλυσθαι
 δεῖν τὴν ἀπότην. ὦ δαιμόνιε ὡς χαλε-
 πὸν τὸ πόμα λέγεις; καὶ πᾶσαι γὰρ ἔφη
 ἐπαγγέλλονται ὡς ὅτι τὰ βέλπιστα ἄξυσ-
 σαι, καὶ εἰς βίον εὐδαίμονα, καὶ λυσιτε-
 λῆ. οἱ δὲ δεῖν τὴν ἀγνοίαν, καὶ τὸν πλά-
 νον, ὃν πεπώκασι πρὸς τῆς ἀπάτης, ἔχ' ὀ-
 ρείσκειν ποία ὅτιν ἢ ἀληθινὴ ὁδοῦς,
 ἢ ἐν τῇ βίῳ, ἀλλὰ πλανῶνται εἰκῇ,
 ὡσπερ

ὥσπερ ὁρᾷς, καὶ τοὺς πρῶτερον εἰσπο-
 ρφούμενους, ὡς πωλεύοντας, ὅπῃ αὐ-
 αῦται δεικνύουσιν. ὁρᾷ τὸν ἔφελον. ἡ
 δὲ γυνὴ ἐκείνη τίς ὅτιν, ἡ ὥσπερ τυ-
 φλή, καὶ μαινομένη τίς ἐστὶ δοκοῦσα, καὶ
 ἐσηκῆα ὅπῃ λίθου πινὸς σρογγύλου;
 καλεῖται μὲν ἔφη Τύχη. ἔστι δὲ ἕκ μόνον
 τυφλή, ἀλλὰ καὶ μαινομένη, καὶ κωφή.
 αὕτη οὐκ ἐργον ἔχει; πωλεπορεύεται
 πανταχοῦ ἔφη, ὅ παρ' ὧν μὲν ἀρπάζει
 τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἑτέροις δίδωσι,
 πᾶσι δὲ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀφαιρεῖται
 πᾶσι χρηῖμα ἃ δίδωκε. καὶ ἄλλοις
 δίδωσιν εἰκῇ, καὶ ἀβεβαίως. διὸ καὶ τὸ
 σημεῖον καλῶς μινύει τὴ φύσιν αὐτῆς.
 ποῖον τὸ ἐφελον ἐγώ; ὅπῃ ἐπὶ σρογγύλου
 λίθου ἔσηκεν. εἴτα τί τὸ σημαίνει;
 ὅπῃ οὐχ ἀσφαλῆς, ἔστι βεβαία ὅτιν ἡ
 παρ'

παρ' αὐτῆς δέσιν. ἐκπύωσθε γὰρ μαγά-
 λαι, καὶ σκληραὶ γίγνων, ὅταν τις αὐ-
 τῇ πισύσῃ. ὁ δὲ ὄχλος ὁ πολὺς εἶδε
 ὁ πρὸς αὐτὴν ἰσηκῶς, πῖ βέλε, καὶ
 πίνε καλοῦν; καλοῦν καὶ ἔτοι α-
 ποροβούλδοι. αὐτοῦσι δὲ ἕκαστος αὐ-
 τῶν, ἀρίπτε. πῶς οὐ οὐχ ὁμοίαν ἔ-
 χουσι τὴν μορφὴν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν,
 δοκοῦσι χαίρειν, οἱ δὲ ἀθυμοῦσιν ἐκ-
 τετακότες τὰς χεῖρας; οἱ μὲν δοκοῦν-
 τες ἔφη χαίρειν, καὶ γελᾶν αὐτῶν, οἱ ἐ-
 ληφότες τὸ πρὸς τῆς τύχης εἶσιν. ἔτοι
 δὲ καὶ ἀγαθὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσιν.
 οἱ δὲ δοκοῦντες κλαίειν, ἐπὶ τὰς χεῖρας
 ἐκτετακότες, εἰσὶ παρ' ὧν ἀφείλετο, ἀ-
 δίδωκε πρῶτον αὐτοῖς. ἔτοι πάλιν
 κακὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσι. τίνα
 οὐ ὅτιν ἀδίδωσιν αὐτοῖς, ὅτι ἔτι οἱ

μὴ λαμβάνοντες, χαίρουσιν, οἱ δὲ ὑπο-
 βάλλοντες, κλαίουσιν· Ταῦτα ἔφη ὁ ὡσεὶ
 τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις δοκεῖν εἶναι ἀγα-
 θά· Ταῦτα οὐκ ἴνα ὅσι; πλεῖτος δη-
 λαδὴ, καὶ δόξα, καὶ εὐχύφια, ἔτε-
 κνα, καὶ τυραννίδες, καὶ βασιλείαι, καὶ
 τ' ἄλλα ὅσα τοῦτοις ὡσεὶ πλήσια· Ταῦ-
 τα οὐκ πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθά; ὥε μὴ
 τούτων ἔσθι, καὶ αὖτις δὲ λαλεζόμεθα,
 καὶ δὲ ὥε τ' μυθολογίαν γινώμεθα·
 ἔστω ἔτι· ὁρᾷς οὐκ ὡς αὖ παρέλθοις τ'
 πύλλω ταύτην ἀνώτερον ἄλλον ὡσεὶ βο-
 λον, καὶ γυναῖκας ἔξω τῆς ὡσεὶ βόλῃ ἐση-
 κίας κακοσμημένας ὡς περ ἐταῖρας εἰσά-
 θασιν; ἔτι μάλιστα· αὗται τίνυν, ἡ μὴ
 Ἀφροδισία καλεῖται, ἡ δὲ Ασπασία, ἡ δὲ
 Ἀπλυσία, ἡ δὲ Κολακία· τί οὐκ ὡσεὶ
 ἐσηκασιν αὗται; ὡσεὶ περὶ οὗτων ἔφη τοῖς
 ἄλλοις

εὐληφότες τὴν ὥρην τῆς τύχης . ἔτα πῆ;
 αἰαπηδῶσι, καὶ συμπλέκοντ' αὐτοῖς,
 καὶ κολακεύουσι, καὶ ἀξιῶσι παρ' αὐταῖς
 μένειν, λέγουσιν ὅτι βίον ἔχουσιν ἡδυν,
 ὃ ἀπόνον, καὶ κακοπάθειαν ἔχοντα εὐδε-
 μίαν . εἰάν οὐκ τις περὶ τῆς ὑποαὐτῶν εἰσ-
 ελθεῖν εἰς τὴν ἡδονήν παύσεται, μέχρι
 μύθου ἡδονῆς δοκεῖ εἶναι ἢ διαβίβῃ,
 ἕως αὐτὴν γαργαλίξῃ τὸν αἰθεροπον, εἴτ'
 οὐκ ἔστιν . ὅταν γὰρ ἀναστήσῃ, ἀφ' αὐτῆς
 ὅτι οὐκ ἦσθιεν, ἀλλ' ὑποαὐτῆς κατε-
 στίετο, καὶ ὑβρίζειτο . διὸ καὶ ὅταν, ἀνα-
 λώσῃ πάντα, ὅτα ἔλαβε ὥρην τῆς τύ-
 χης, ἀναγκάζετ' αὐταῖς αἷς γυναιξὶ
 δουλεύειν, καὶ πάντ' ὑπομένειν, ὃ ἀ-
 ρημονεῖν, καὶ ποιεῖν ἐνεκεν τούτων ὅτα
 ὅτι βλαβερά . οἷον, ὑποσερεῖν, ἱερο-
 συλεῖν, ὀπισθεῖν, περὶ δίδουαι, λιγύ-
 σται,

ὄσα, καὶ πάνθ' ὅσα τοῦτοίς ὠδρα πλή-
 ρια. ὅταν οὖν πάντα αὐτοῖς ὑπολεί-
 πῃ, ὠδραδίδον τῇ Τιμωρίᾳ. ποία δὲ
 ὅστιν αὕτη; ὁρᾷς ὀπίσσω τὴν αὐτῶν ἔφη ὥ-
 σπερ θύειον μικρὸν, καὶ τόπον σενόν τινα,
 καὶ σκοτεινόν; ἐκ οὐνοῦ καὶ γυναικὶ ἀγχαί,
 καὶ ῥυπαρά, καὶ ῥάκη ἡμφιεσμένα δο-
 κοῦσι σιωεῖναι; καὶ μάλα. αὗται τοί-
 νυν ἔφη, ἡ μὲν τὴν μέστιχα ἔχουσα,
 καλεῖ τὴν Τιμωρίαν, ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν
 ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα, Λύπη. ἡ δὲ τὰς
 ξίχας τίλλουσα ἐαυτῆς, ὀδύνη. ὁ δ' ἄλ-
 λος ὅστις ὁ παρεσηκὸς αὐταῖς δυσφθό-
 ρος, καὶ λεπθὸς, καὶ γυμνὸς, καὶ μὴ ταυ-
 τά τις ὁμοία αὐτὰ ἀγχαί, καὶ λεπτή,
 τίς ὅστιν; Ὀδυρμὸς καλεῖ τὴν ἔφη, ἡ δὲ, ἀ-
 διλφὴ αὐτῆς, Αδυσμία. Τούτοις οὖν
 ὠδραδίδον, καὶ μὴ τοῦτον συμβιοῖ π-
 μωροῦ-

μωροῦμενος, εἴτα πάλιν ἐνταῦθα εἰς
 ἕτερον οἶκον ῥίπτει) εἰς τὴν κακοδαιμο-
 νίαν, καὶ ὧδε τὸν λοιπὸν βίον κατασφίβη
 ἐν πάσῃ κακοδαιμονίᾳ, αὐτὸν μὴ μετάνοια
 αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τύχης συναρτήσῃ. εἴτα
 τί γίγνεται; ἐὰν ἡ μετάνοια αὐτοῦ συν-
 αρτήσῃ, ἔξαιρει αὐτὸν ἐκ τῆς κακῶν, καὶ
 σωίσῃσιν αὐτοῦ ἑτέραν δόξαν, καὶ ἐπι-
 θυμίαν, τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν
 ἄγουσαν, ἅμα δὲ ἐκ τῆς εἰς τὴν ψευ-
 δοπαιδείαν καλουμένην. εἴτα τί γί-
 γνεται; ἐὰν μὲν φησὶ τὴν δόξαν ταύτην
 προσδέξῃ, τὴν ἄγουσαν αὐτὸν εἰς τὴν
 ἀληθινὴν παιδείαν, καθαρεῖς ὑπὸ αὐ-
 τῆς, σώζει, καὶ μακάριος, καὶ βουδαι-
 μων γίγνεται ἐν παντί τῷ βίῳ, εἰ δὲ μὴ,
 πάλιν πλανᾷ ὑπὸ τῆς ψευδοδοξίας.
 ὦ Ηράκλεις, ὡς μέγας ὁ κίνδυνος ἄλ-

αὐταὶ εἴσω πρὸς τὰς ἀρετὰς εἰσπορεύ-
 ον)· ἔφη δ'· οὐ γὰρ θέμις δοῦναι εἰσπο-
 ρεύεσθαι πρὸς τὴν Ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῇ
 παιδείᾳ ὡς αὐτὴ διδάσκει αὐτοὺς· εἴτα
 ὅταν ἡ παιδεία ὡς αὐτὴ λάβῃ, ἀναγκά-
 μπει αὐταὶ πάλιν ἄλλους ἄξουσιν·
 ὥσπερ αἱ νῆες τὰ φορτία ἐξελλόμεναι,
 πάλιν ἀναγκάμπευσιν, καὶ ἄλλων π-
 νων γαμίζον). αὐτὰ μὲν δὴ καλῶς
 μοι δοκεῖς εἶπεν ἐξηγήσῃς· ἀλλ' ἐκεί-
 νο δ' εἶπεν ἡμῖν δεδηλωκας, τί πρὸς
 σάτις τὸ δαιμόνιον τοῖς εἰσπορευομέ-
 νοις εἰς τὸν βίον ποιεῖν. θαρρῆν ἔφη· διὸ
 καὶ ὑμεῖς θαρρῆτε, πάντα γὰρ ἐξηγή-
 σμαι, καὶ εἰδέν ὡς αὐτὴ λέει· καλῶς
 λέγεις, εἶπεν ἐγώ· ἐκτείνας οὖν τὰ χεῖ-
 ρα πάλιν, ὁρᾶτε ἔφη τὴν γυναικα
 ἐκείνην, ἡ δοκεῖ τυφλή τις εἶναι, καὶ ἐπὶ
 C λίθου

λίθου σρογύλου ἐσάναι, ὡ καὶ ἄπ
 ὑμῖν εἶπον, ὅτι Τύχη καλεῖται; ὁρῶμεν.
 ταύτην καλεῖται ἔφη μὴ πισδεῖν, ἔβέ-
 βαιον μὴ δὲν πισδεῖν, μὴ δὲ ἀσφαλὲς
 ἔχῃν ὅ, τι αὐτῆς παρ' αὐτῆς λάβῃ τις, μὴ
 δι' ὧς ἴδια ἡγεῖσθαι. ἔδεν γὰρ καλύψ
 ταῦτα πάλιν ἀφελῆσθαι, καὶ ἑτέρω δι-
 δόναι. πολλάκις γὰρ τοῦτο εἶωθε ποιῆν.
 ἔδ' ἄ ταύτην οὐκ ἔ' αἰτίαν, καλεῖται μὴ
 πρὸς τὰς ἑαυτῆς δόσας ἢ τῶς γίγνε-
 σθαι, καὶ μήτε χαίρειν, ὅταν διδῶ,
 μήτε ἀθυμεῖν, ὅταν ἀφέλῃ, καὶ μήτε
 ψέξῃ αὐτήν, μήτε ἐπαμνῆν. ἔδεν γὰρ
 ποιῆν καὶ λογισμοῦ, ἀλλ' εἰκῇ, καὶ ὡς
 ἔτυχε πάντα, ὥσπερ πρῶτερον ὑμῖν
 ἔδειξα. ἔδ' ἄ τοῦτο οὐκ, τὸ δαιμόνιον κα-
 λεῖται, μὴ θαυμάζειν, ὅ, τι αὐτῇ πρῶτ' ἔῃ
 αὐτῇ, μὴ δὲ γίγνεσθαι ὁμοίους τοῖς κα-
 κοῖς

κοῖς ῥαπεζίταις . κὴ γὰρ ἐκείνοι , ὅταν
 μὲν λάβωσι τὸ ἀργύριον ὡς ἀπὸ τοῦ αἰ-
 θεόπων , χαίρουσι , κὴ ἴδιον νομίζουσιν
 εἶναι . ὅταν δὲ ἀπαγαγῶν ὁ ἀνακτοῦσι ,
 κὴ δεινὰ οἶον ὅτι πεπονθέναι , οὐ μνημο-
 νοῦντες , ὅτι ὅτι τοῦτω ἔλαβον τὰ θέ-
 ματα , ἐφ' ᾧ ἔδεν κωλύειν , τὸν θέμε-
 νον πάλιν κομίσασθαι . αὐταῦται τοί-
 νυν κελούσιν ἔχειν τὸ δαιμόνιον κὴ πρὸς
 τὴν παρ' αὐτῆς δόξιν , κὴ μνημονεύειν , ὅτι
 τοιαύτην ἔχει φύσιν ἡ τύχη , ὥστε ἂν δέ-
 δωκεν , ἀφελέσθαι , καὶ ταχέως πάλιν
 δοῦναι πολλαπλάσια , αὐτοὶ δὲ μόνον
 ἀφελέσθαι , ἂν δέδωκεν , οὐ μόνον δὲ ,
 ἀλλὰ κὴ τὰ πρὸς ὑπάρχοντα . αὐτοὶ γὰρ
 διδῶν , κελούσιν λαμβάνειν παρ' αὐτῆς ,
 κὴ σιωπῶν ἀπελθεῖν ἔχοντα πρὸς τὴν
 βιβαίαν , καὶ ἀσφαλῆ δόξιν . ποία

Ταύτην ἔφω ἐγώ; καὶ λήψον ὧς
 τῆς παιδείας, καὶ διασωθῶσιν ἐκεῖ.
 αὐτὴ οὐκ ἐστίν; ἡ ἀληθὴς Ἐπιστήμη
 ἔφη τῇ συμφερόντων, καὶ ἀσφαλὴς δό-
 σις, καὶ βεβαία, καὶ ἀμετάβλητος. Φύ-
 γην οὐκ ἐκείνη σιωπῶντος πρὸς Ταύ-
 την, καὶ ὅταν ᾔθωσι πρὸς τὰς γυναι-
 κας ἐκεῖνας, αὐτὴ καὶ πρῶτον εἶπον, ὅτι
 Ἀκροσία, καὶ Ἡδυσπάθεια καλοῦνται,
 καὶ ἐντεῦθεν καλεῖται σιωπῶντος ἀπαλ-
 λάττεισθαι, καὶ μὴ πισδεῖν μὴ δὲ Ταύ-
 ταις μηδὲν, ἕως αὐτὴν πρὸς τὴν Ψυχο-
 παιδείαν ἀφίκεσθαι. καλεῖται οὐκ αὐτοῖς
 χρόνον πρὸς ἐκείνην εἶναι, καὶ λαβεῖν ὅ-
 τι αὐτὴ βέλωνται παρ' αὐτῆς, ἡσυχάζον-
 τιν. ἡ δὲ ἐντεῦθεν ἀπέναι πρὸς τὴν
 ἀληθινὴν παιδείαν σιωπῶντος. Ταῦτ'
 ἐστὶν αὐτὸ πρῶτον τὸ δαιμόνιον. ὅστις
 τοίνυν

τοίνυν παρ' αὐτὰ τί ποιῆς, ἢ ὠδρακίς,
 ὑπόλυτον κακὸς κακῶς. ὁ μὲν δὲ μῦ-
 θος ὁ ξένος, ὁ ἐν τῷ πίνακι, τοιῦτος ἡ-
 μῖν ὅστις. εἰ δὲ δὲ πωροστυθείσθαι
 ὠδὲ ἐκείνου τούτου, ἔδεις φθόνος. ἔ-
 γω γὰρ ὑμῖν φράσω. καλῶς λέγεις ἔ-
 φίω ἐγώ. ἀλλὰ τί κελούει αὐτοῖς τὸ
 δαιμόνιον λαβεῖν ὠδὴ τῆς Ψαλδο-
 παιδείας; Ταῦθ' αὖ δοκεῖ εὐχρηστα εἶναι.
 Ταῦτ' οὐκ ἔστι; γράμματα ἔφη, καὶ
 ἄλλων μαθημάτων, αὐτὰ καὶ Πλά-
 των φησὶν, ὥταν ἐκ χαλκῆς πινος δυνά-
 μιν ἔχον τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερον
 ὠδισσῶν. ποτερον δὲ ἀνάγκη ταῦτα
 λαβεῖν, εἰ μέλλοι τις ἥξειν πρὸς τὴν ἀ-
 ληθινῶς παιδείαν, ἢ οὐ; ἀνάγκη μὲν
 ἔδεμια ἔφη. χρήσιμα μὲν τοι ὅστις.
 πρὸς δὲ τὸ βελτίους γυμνάσιον οὐδὲν συμ-

βάλλει) Ταῦτα . οὐδὲν ἄρα λέγεις
 ταῦτα χήσιμα εἶ), πρὸς τὸ βελτίους
 γνέσθαι, αἰσθρας; εἴσι γὰρ καὶ αἶψα τούτων
 βελτίους γνέσθαι . ὁμως δὲ οὐκ ἀχρη-
 στα καὶ κενὰ ἔστιν . ὡς γὰρ δι' ἐρμηνεύσε
 συμβάλλομεν τὰ λεγόμενά ποτε, ὁ-
 μως μὴ τοιγε, οὐκ ἀχρηστοὶ καὶ ἡμεῖς
 αὐτοὺς τὴν φωνὴν ἀκρεβέστεραν ἔχον
 αἰπὴ σιωπήκαμεν, οὐτα καὶ αἶψα τούτων
 ἤν' μαθημάτων, οὐδὲν κωλύσει γνέ-
 σθαι . πότερον εἶδεν πρὸς ἔχουσιν οὗτοι οἱ
 μαθηματικοί, πρὸς τὸ βελτίους γνέ-
 σθαι, ἤν' ἄλλων αἰσθραίων; πᾶς μέλ-
 λουσι πρὸς ἔχον, εἰπεῖσιν φαίνων) ἡ-
 πατημένοι, πρὸς ἀγαθῶν, καὶ κακῶν,
 ὡς περ καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ ἐπὶ κατεχόμε-
 νοι ὑπὸ πόσε κακίας; οὐδὲν γὰρ κω-
 λυεῖ εἶδεναι μὴ γράμματα, καὶ κατέ-
 χον

χὴν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως δὲ
 μέθυτον, καὶ ἀκρατῇ ἐστὶ, καὶ φιλόργυ-
 ρον, καὶ ἄδικον, καὶ πορδέτην, καὶ τὸ
 πέρας ἄφρονα. ἀμέλει πολλοὺς τοιού-
 τοις ὅσιν ἰδεῖν. πῶς οὐκ ἔστι πορδέχ-
 σιν ἔφη εἰς τὸ βελτίους ἀνδρας γινέσθαι,
 ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων; ἐδα-
 μῶς φαίνει ὅτι ἐκ τούτου τῆς λόγου. ἀλ-
 λὰ τί ὅσιν ἐφίλω ἐγὼ τὸ αἶπρον; ὅτι ἐν τῇ
 δουλείᾳ δουλοβόλῳ διατίθεται, ὡ-
 σπερ ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν
 παιδείαν. καὶ τί τοῦτο ὡσελεῖ αὐτοῖς ἐ-
 φίλω; ὅταν πολλὰκις ὅσιν ἰδεῖν ὡσαύ-
 γιγνωμένους ἐκ τῆς πορδέτου δουλοβόλου
 ὑπὸ τῆς ἀκρασίας, καὶ τῆς ἄλλης κα-
 κίας εἰς τὸν ξίτον δουλοβόλον πρὸς τὴν
 παιδείαν τὴν ἀληθινὴν, εἰ πού τις τῶν
 μαθηματικῶν ὡσαύλατῆται. ὥστε

πῶς ἔπ' ἐρέχουσιν, ἄρα ἢ ἀκίνητό-
 περι, ἢ δυσμαθέστεροί εἰσι. πῶς ἔφη
 τοῦτο ἰγώ; ὅτι ἐν τῷ δότῳ περιβό-
 λῳ αἰ μὴ εἶναι ἄλλο, ὃ περιποιουῖται
 γὰρ ὅτις αὖτε, ἐκ' οἴσιν, ἔως δ' αὖ ἔ-
 χουσι ταύτην τὴν δόξαν, ἀκινήτους αὖ-
 τοὺς ἀνάγκη εἶναι πρὸς τὸ ὁρμαῖν πρὸς
 τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. εἴτα τὸ ἔπειρον
 οὐκ ὁρᾷς; ὅτι καὶ αἱ δόξαι ἐκ τῆς περὶ
 τοῦ περιβόλου ἐσσορδαίνονται πρὸς αὐ-
 τοὺς ὁμοίως. ὥστε ἐπὶ εἰς τοὺς ἐκείνων
 βελτίους εἰσὶν, εἰὰ μὴ καὶ τούτοις συνῇ
 μεταμέλεια, ὥς περὶ αὖτε ὅτι ἐπὶ παι-
 δείαν ἔχουσιν, ἀλλὰ ψευδοπαιδείαν,
 δι' ἣν ἀπατῶνται. ἔπειτα δ' ἁγασμένοι, οὐκ
 αὖ ποτε σαθεῖν. καὶ ὑμεῖς τίνυνν ὧ
 ξένοι ἔφη, εἰὰ μὴ ἔπειτα ποιῆτε, καὶ ἐπὶ
 ἁγασθῆναι τοῖς λεγομένοις, μέλει
 αὖ

αὐτοὶ ἔξιν λαβῆν. ἀλλὰ ὡς ἴδ' αὐτῶν
 πολάκις δεῖ ἐπιτροπῆν, καὶ μὴ δια-
 λείπεν, τὰ δὲ ἄλλα πάρεργα ἡγήτα-
 σται. εἰ δὲ μὴ, ἔδ' ἐν ὄφελος ἔσαι ὧν
 νῦν ἀκούετε. ποιήσομεν. τοῦτο δὲ
 ἐξήγηται, πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ ὅσα
 λαμβάνουσιν οἱ ἀνθρώποι ὡς ἀπὸ τύ-
 χης, οἷον τὸ ζῆν, τὸ ὑμᾶνεν, τὸ πλε-
 τεῖν, τὸ ἀδοξεῖν, τὸ τέκνα ἔχειν, τὸ
 νικᾶν, ἢ τὰ λοιπὰ ὅσα τοῦτοις ὡς ἀ-
 πλήσια; ἢ πάλιν τὰ ἐναντία πῶς ἐκ ἔσι
 κακὰ; πάνυ γὰρ ἡμῖν ὡς ἀδοξον, καὶ ἀ-
 πιστον δοκεῖ τὸ λεγόμενον. ἄγε τοίνυν
 παρὲν ἔρη ὀποκρίνασθαι τὸ φαινόμενον
 ὡς ὧν ἂν σε ἐροῦν. ἀλλὰ ποιήσω
 τοῦτο ἔφλω ἐγώ. πότερον οὐκ ἂν κα-
 κῶς περ ζῇ, ἀγαθὸν ἐκείνῳ τὸ ζῆν;
 οὐ μοι δοκεῖ, ἀλλὰ κακὸν ἔφλω ἐγώ.
 πῶς.

πῶς οὐκ ἀγαθόν ὅτι τὸ ζῆν ἔφη, εἴπερ
 πούτω ὅτι κακόν; ὅτι τοῖς μὲν κακῶς
 ζῶσι, κακόν μοι δοκεῖ εἶναι, τοῖς δὲ κα-
 λῶς, ἀγαθόν. καὶ κακόν ἄρα λέγεις τὸ
 ζῆν, καὶ ἀγαθόν εἶναι; ἔγωγε. μὴ οὐκ
 ἀπιδάνως λέγε. ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐ-
 τὸ πρᾶγμα, καὶ κακόν, καὶ ἀγαθόν εἶναι.
 ἔγωγε μὲν γὰρ καὶ ὠφέλιμον, καὶ βλαβερόν
 αὐτὸ εἶναι, καὶ ἀρετὴν, καὶ φθοκτὸν ἅμα αἰεί.
 ἀπίθανον μὲν. ἀλλὰ πῶς, εἰ τὸ κα-
 κῶς ζῆν, ὃ αὐτὸ ὑπάρχει, κακόν τι
 ὑπάρχει αὐτῷ, κακόν αὐτὸ τὸ ζῆν
 ὅτιν; ἀλλ' εἰ τὸ αὐτὸ ἔφη ὑπάρχει τὸ
 ζῆν πρὸς κακῶς ζῆν. ἢ ἔσσι φαίνεσθαι;
 ἀμείλιχ' ἐδ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ αὐτὸ εἶναι. τὸ
 τοίνυν ζῆν, εἰ κακόν ὅτιν, ἐπεὶ εἰ μὴ
 κακόν, τοῖς ζῶσι καλῶς, κακόν δὴ
 ὑπῆρχεν. ἐπεὶ τὸ ζῆν αὐτοῖς ὑπῆρ-

χεν, ὅπερ ὅτι κακόν. ἀληθῆ μοι δο-
 κεῖς λέγειν. ἐπεὶ τοίνυν ἀμφοτέρους
 συμβαίνει τὸ ζῆν, καὶ τοῖς κακῶς ζῶσι,
 καὶ τοῖς καλῶς, ἐκ αὐτῶν εἴη ἔτε ἀγαθὸν
 εἶναι τὸ ζῆν, ἔτε κακόν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ
 τέμνειν, ἢ καί ποτε ἐν τοῖς ἀρρώστοις ὅτι
 νοσερὸν, καὶ ὑγιαίνον. ἐκουῖ οὕτω καὶ
 ἐπὶ τῷ ζῆν ὅτι ταῦτα. σὺ τοίνυν οὕτω
 θεωρήσον. πότερον αὖ βέλτοιο ζῆν κα-
 κῶς, ἢ ὑποθανεῖν καλῶς ἢ ἀνδρείως;
 ὑποθανεῖν ἔγωγε καλῶς. ἐκουῖ οὐδὲ
 τὸ ὑποθανεῖν κακόν ὅτιν, εἴπερ αἰρε-
 τώτερόν ὅτι πολλάκις τὸ ὑποθανεῖν τῷ
 ζῆν. ἐστὶ ταῦτα. ἐκουῖ ὁ αὐτὸς λόγος
 καὶ περὶ τῷ ὑγιαίνειν, καὶ νοσεῖν. πολλά-
 κισ γὰρ οὐ συμφέρει ὑγιαίνειν, ἀλλὰ
 ταυτοπύον, ὅταν ἡ πείρασις τοιαύτη.
 ἀληθῆ λέγεις. ἄγε δὴ σκεψάμεθα
 καὶ περὶ

καὶ ὡς τὴν πλεῖστον ἔπος, εἴ γε θεωρεῖν
 ὅτιν ὡς πολλὰκις ὅτιν ἰδεῖν ὑπάρ-
 χοντά πινι πλοῦτον, κακῶς δὲ ζῶντα
 τὴν ἐν ἀφλίως. νῆ Δία πολλοὺς γε.
 οὐκοῦν, οὐδὲν τούτοις ὁ πλοῦτος βο-
 θεῖ εἰς τὸ ζῆν καλῶς. οὐ φαίνετ', αὐ-
 τοὶ γὰρ φαῦλοί εἰσιν. οὐκοῦν τὸ σω-
 δαίης εἶναι, οὐχ ὁ πλοῦτος ποιεῖ, ἀλλὰ
 ἡ παιδεία. εἰκός γε. ἐκ τούτου ἄρα
 τὴν λόγου που ὁ πλοῦτος ἀγαθὸν ὅτιν,
 εἴπερ οὐ βοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτὸν, εἰς
 τὸ βελτίους εἶναι; φαίνετ'. οὕτως οὐδὲ
 συμφέρει ἄρα εἰς τοὺς πλεῖστον, ὅταν μὴ
 ὁπίσαντ' τὰς πλούτους χρηστῶς. δοκεῖ
 μοι. πῶς οὐκ ἐστὶ το αὐτὸς περὶ τοῦ ἀγα-
 θοῦ εἶναι, ὁ πολλὰκις οὐ συμφέρει ὑ-
 πάρχειν οὐδαμῶς; οὐκοῦν εἰ μὴ περὶ
 ὁπίσαντ' πλούτῳ χρηστῶς καλῶς, καὶ ἐμ-
 πείρους,

πέρος, δὲ βιάσῃ. εἰ δὲ μὴ, κακῶς.
 ἀληθέστατά μοι δοκεῖς τοῦτο λέγειν. καὶ
 τὸ σμῖολον δὲ τὸ πρᾶν ταῦτα, ὡς ἀ-
 γασθὰ ὄντα, ἣ ἀπράξιν ὡς κακὰ, τῷ
 τόβῃ τὸ τραγῆτον τοῖς ἀνθρώποις καὶ
 βλάττον, ὅταν πρῶσί τ' αὐτὰ, καὶ ὄν-
 ται δὲ τούτων μόνων εἴη. Τὸ δ' ἴσα μο-
 νῆν. καὶ πάνθ' ἐπομένως τραγῆτσιν
 ἕνεκα πύτων, καὶ τὰ ἀσεβέστατα
 δοκουῖτα εἴη, ταῦτα δὲ
 πάχουσι δὲ τὴν τῷ
 ἀγασθῷ ἀ-
 γνοίαν.

∴

Τ Ε Λ Ο Σ.

Imprimatur, si videbitur Reueren-
dissimo Patri Magistro S. P. A.
Cæsar Fidelis Vicefg.

Imprimatur. Fr. Thomas Palla-
uicinus Bonon. Magister, & Reue-
rendissimi P. F. Ludouici Ystella,
Sacri & Apostolici Palatii Magistri
Socius, Ord. Prædic.

τ
τ
κ
κ
2
π
τ
κ
α
κ
ν
τ
κ
π
κ
ς
Α
μ

τίνες οὐ καλοῦσι οὗτοι; οἱ μὲν, ποιη-
 ται ἔφη. οἱ δὲ ῥήτορες, οἱ δὲ ὁραλεκτι-
 κοί, οἱ δὲ μουσικοί, οἱ δὲ ἀριθμητι-
 κοί, οἱ δὲ γεωμέτραι, οἱ δὲ ἀστρολό-
 γοι, οἱ δὲ ἡθονικοί, οἱ δὲ ὥξεπατη-
 πκοί, οἱ δὲ κραιπκοί, καὶ ὅποι ἄλλοι
 τούτοις εἰσὶ πολλοὶ πλήσιοι. αἱ δὲ γυναῖ-
 κες ἐκείναι αἱ δοκοῦσαι ὡς ἐξέχον ὁμοί-
 αι τῷ περὶ ταῖς, ἐν αἷς ἔφησεν ἔτι τὴν Ἀ-
 κρασίαν, καὶ αἱ ἄλλαι αἱ μετ' αὐτῶν, τί-
 νες εἰσὶν; αὗται ἐκείναι εἰσιν ἔφη. πό-
 τερον οὐ καὶ ὧδε εἰσπορεύον; ἐνὶ Δία
 καὶ ὧδε, σπασίως δὲ, καὶ ἐχὲν ὡς αὖτε ἐν
 τῷ περὶ ταῖς ὡς ἐβόλῳ. πότερον οὐ
 καὶ αἱ δόξαι; ναὶ ἔφη. ἔτι μὲν γὰρ καὶ
 ἐν τούτοις τὸ πόμα, ὃ ἔπινον ὡς ἐκ τῆς
 Ἀπάτης, καὶ ἡ ἀγνοία μὲν ἐνὶ Δία, καὶ
 μετ' αὐτῆς γὰρ ἡ Αφροσύνη, καὶ οὐ μὴ

ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτῶν, ἔθ' ἢ Δόξα, ἔθ'
 ἢ λοιπὴ κακία, μέχρ' αὖ ἄπο γόν-
 τος τῆς Ψευδοπαιδείας, εἰσέλθωσιν
 εἰς τὴν ἀληθινὴν ὁδόν, ἢ πῶπ τὴν
 τούτου καρτερικὴν δυνάμιν, ἢ ἐκ-
 βάλλωσι τὰ κακὰ πάνθ' ὅσα ἔχουσιν, καὶ
 τὰς δόξας, καὶ τὴν Ἀγνοίαν, καὶ τὴν
 λοιπὴν πᾶσαν κακίαν. τότε αὖ ἔσται
 σωθήσονται. ὣς δὲ μένουντες ὡς
 τῇ Ψευδοπαιδείᾳ, οὐδέποτε ἄπολυ-
 θήσονται, ἐδὲ ἡλείψῃ αὐτοὺς κακὸν ἐ-
 δὲν ἐνέκα τούτων τῶν μαθημάτων.
 ποία οὐκ αὕτη ὁδὸς ὅστις, ἢ φαίεσθαι
 ὅτι τὴν ἀληθινὴν παιδείαν; ὁρᾷς ἔφη
 αὖ τὸν πῶπ ἐκείνον, ὅπου οὐδέ τις
 ἐπιχειροῖ, ἀλλ' ἔρημος δοκεῖ εἶναι;
 ὁρᾷς. ἐκκοῦν καὶ θύραν πῶπ μικράν, καὶ
 ὁδὸν πῶπ πρὸς τῆς θύρας, ἢ τις ἐπο-

λυὸν ὀχλῆν, ἀλλὰ πάντες ὀλίγοι πορεύ-
 οντες, ὥσπερ δυσανόδου πνύς, καὶ ξα-
 χείας, καὶ περὶ ὁδοῦς ἐστὶ δοκούσης; καὶ
 μέλα ἔφην. ἐκούῃ καὶ βουνοῦ περὶ ὑ-
 ψηλὸς δοκεῖ ἐστὶ, ὁ αἰάβαςτος σενὴ πᾶ-
 νυ, καὶ κρημνὸς ἔχουσα ἔνθεν καὶ ἐκεῖθεν
 βαθεῖς; ὁρῶ. αὕτη τοίνυν ὅστις ἡ ὁ-
 δὸς ἔφη, ἡ ἀγρουσα πρὸς τὴν ἀληθι-
 νὴν παιδείαν, καὶ μέλα γε χαλεπὴ
 προσδεῖν. οὐκοῦν καὶ αἶψα γε πρὸς τὴν
 βουνοὶν ὁρᾷς πέρας μετὰ ἄλλω, καὶ ὑ-
 ψηλὴν κύκλῳ ἀπὸ κρημνον; ὁρῶ ἔφην
 ὁρᾷς οὐκ καὶ ἱκανῶς δύο ἐσηκῆας ὅτι
 τῆς πέρας λιπαρὰς, καὶ δὲ εκτούτας
 τὰς στόματι, καὶ ὡς ἐκτετακται τὰς
 χεῖρας πρὸς ὅπως; ὁρῶ. ἀλλὰ τίνας
 καλοῦντες ἔφην αὐταί; ἡ μὲν, Ἐκρά-
 τεια καλεῖται, ἔφη. ἡ δὲ, Καρτεία.

εἰσὶ δὲ ἀδελφαί. τί οὐ ταῖς χεῖρας
 ἐκτετάκασιν ἔτι πρὸς θυμῶς; ὡδρα-
 καλοῦσιν ἔφη τοὺς ὡδραγνομένους ἐπὶ
 τὸν τόπον θαρρῆν, καὶ μὴ ἀποδηλιαῖν,
 λέγουσά, ὅτι βραχὺ ἐπὶ δεῖ καρτερεῖ-
 σαι αὐτοῖς, εἴτα ἥξουσιν εἰς ὁδὸν κα-
 λῶν. ὅταν οὐκ ὡδραγύων) ἐπὶ τῷ
 πέτρῃ, πῶς αἰαβαίνουσιν; ὁρῶ γὰρ ὁδὸν
 φέρεσαν ἐδεμίαν ἐπ' αὐτήν. αὗται
 ἀπὸ τῆς κρημνῆς πρὸς καταβαίνουσι,
 καὶ ἤκουσιν αὐτοὺς αἶψα πρὸς ἑαυτάς.
 εἴτα κελεύουσιν αὐτοὺς διαπραύσα-
 σθαι, καὶ μὴ μικρὸν διδόασιν ἰχθυῶν,
 θάρσος, καὶ ἐπαγγέλλον) αὐτὰς κα-
 ταστῆσαι πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν,
 καὶ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν, ὡς ἔστι
 καλήτε, καὶ ὁμαλὴ, καὶ ἀπὲρ βύτος, ὅτι
 καθαροὶ παντὸς κακοῦ, ὥσπερ ὁρᾷς.

ἐμφαίνῃ νῆ Δία . ὁρᾷς οὐδ' ἔφη κῆ ἔμ-
 ποραθε τῷ ἄλλοις ἐκείνῃς τόπον πινά ,
 ὅς δοκεῖ καλός τ' εἶναι , κῆ λυμῶνοειδής ;
 καὶ φωτὶ πολλὰ καταλαμβάνομενος ;
 καὶ μάλα . κατανοεῖς οὐδ' ἔγω μέσῳ
 τῷ λειμῶνος πείβοντον ἕτερον , κῆ πύ-
 λιν ἰτέραν ; ἔστιν ἔπος . ἀλλὰ τίς κα-
 λῆ ὁ τόπος οὗτος ; δ' δαιμόνων οἰκητή-
 ριον ἔφη . ὦδε γὰρ διατίβουσιν αἱ ἀρε-
 ταὶ πᾶσαι , ἔη Εὐδαιμονία . εἰς ἐ-
 φλω ἐγὼ , ὡς καλός πιν τόπον εἶναι . οὐ-
 κοιῦ ὡς τὴν πύλιν ὁρᾷς ἔφη , ὅπ-
 γυνή τίς ἐστὶ καλὴ , κῆ καθεστηκυῖα τὸ
 πρῶτον , μίσση δὲ κῆ κεκρυμμένη ἦδη
 τῇ ἡλικίᾳ , σολῶ δ' ἔχουσα ἀπλῶ ,
 κῆ καλλωπισμὸν , ἔσηκε δὲ ἐκ δὲ πρὸς
 γύλου λίθου , ἀλλ' ὅπῃ τετραγώνῃς ἀ-
 σφαλῶς κεκρυμμένη . κῆ μὲν ταύτης , ἀλ-

λαι δύο εἰσι θυγατέρες πνές δοκοῦσι
 εἶναι; ἐμφαίνε οὕτως ἔχειν. τούτων τοί-
 νυν ἡ μὲν ἐν τῷ μέσῳ, παιδεία ὅτιν.
 ἡ δὲ, ἀλήθεια, ἡ δὲ, πρῶτον. τὴ δὲ ἐ-
 σηκεν ὅτι λίθου τετραγώνου αὐτῇ; ση-
 μείον ἔφη, ὅτι ἀσφαλὴς ἔστι, ὅτι βεβαία
 ἡ πρὸς αὐτὴν ὁδὸς ὅτι πρὸς ἀφικνου-
 μένοις, καὶ τῇ διδομένων ἀσφαλὴς ἡ
 δόσις τοῖς λαμβάνουσι. καὶ τίνα ὅτιν, ἀ-
 δίδωσιν αὐτῇ; θάρσος, ὅτι ἀφοβία ἔφη
 ὁ κείνος. Ταῦτα δὲ τίνα ὅτιν; Επισήμη
 ἔφη τῷ μηδὲν αὐτὸ ποτε δεινὸν παθεῖν ἐν
 τῷ βίῳ. Ηράκλεις ὡς καλὰ ἔφην τὰ
 δῶρα. ἀλλὰ πίνος ἔνεκεν, ἔξω τῷ πρὸς
 βόλου ἔσηκεν οὕτως, ὅπως τοῖς πρὸς
 γυρομένοις ἔφη θεραπεύει, καὶ ποτίζη-
 τὴν καθαρτικὴν δυνάμιν, εἰς ὅταν
 καθαρθῶσιν, οὕτως αὐτοὺς ἐισάγη

πρὸς τὰς ἀρετὰς . πῶς τοῦτο ἔφην ἐ-
 γώ . οὐ γὰρ σιωπῶμι . ἀλλὰ σιωπήσας
 ἔφη . ὥς αὖ , εἴπας φιλοτίμως κλέμνων
 ἐτύγχανε , πρὸς τὸ ἰατρὸν αὖ δήπου γηρό-
 μενος , πρῶτον καταρπηκοῖς ἐξέβα-
 λε πάντα τὰ νοσοποιούτα , εἶτα οὐ-
 πας αὖ αὐτὸν ὁ ἰατρὸς εἰς ἀνάληψιν ,
 καὶ ὑγίαιεν κατέστηκεν , εἰ δὲ μὴ ἐπαίθε-
 το οἷς ἐπέταττεν , ἀλόγως αὖ δήπου
 ἀπωθεῖς ἐξώλετο ὑπὸ τῆς νόσου . ταῦ-
 τα σιωπῶμι ἔφην ἐγώ . τὸν αὐτὸν τοί-
 νυν ἔσπον ἔφη καὶ πρὸς τὴν παιδείαν ,
 ὅταν τις πρὸς αὐτὸν ἴδῃ , θεραπεύει αὐ-
 τὸν , καὶ ποτίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει ,
 ὅπως ἐκκαθάρῃ πρῶτον , ἔκβαλλῃ
 τὰ κακὰ πάντα , ὅσα ἔχον ἦλθε . ποῖα
 ταῦτα ; τὴν ἄνοιαν , καὶ τὸν πλάνον , ὃν
 ἐπεπώκει πρὸς τῆς ἀπάτης , καὶ τὴν

ἀλαζονείαν, καὶ τὴν ὀπίθυμίαν, καὶ τὴν
 ἀκρεσίαν, καὶ τὸν θυμὸν, καὶ τὴν φι-
 λαργυρίαν, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὧν ἀνέ-
 πλήθη ἐν τῷ περὶ τοῦ τοῦ βόλου. ὅ-
 ταν οὐκ καθάρῃ, ποῦ αὐτὸν ἄποσέλ-
 λει; ἔνδον ἔφη πρὸς τὴν Ἐπισήμην, καὶ
 πρὸς τὰς ἄλλας ἀρετάς. ποίας ταύ-
 τας; ἔχ' ὁρᾷς ἔφη ἔσω τῆς πόλεως χερὸν
 γυναικῶν, ὡς εἴδεις δοκοῦσιν εἶναι,
 καὶ εὐτακτοὶ, καὶ πολλὰ ἀξέφρετον, καὶ
 ἀπλῶς ἔχουσιν, ἐπὶ τὴν ὡς ἀπλαστοί εἰσι,
 καὶ οὐδαμῶς κακαλωπισμέναι ὡς περ
 αἱ ἄλλαι; ὁρᾷς ἔφη. ἀλλὰ τίνας αὐ-
 ται καλοῦσι; ἢ μὲν περὶ τῆς Ἐπισήμης
 ἔφη καλεῖται. αἱ δὲ ἄλλαι ταύτης ἀ-
 δελφαί, Ἀνδρεία, καὶ Δικαιοσύνη. Κα-
 λοκαγαθία, Σωφροσύνη, Εὐταξία,
 Εὐδοκία, Εὐκράτεια, Πραότης.

ὡ καλ-

ὦ κάλλισται ἔφλω ἐγὼ γε. ὡς ἐν μα-
 γάλῃ ἢ πύδι ἐσμέν. ἐὰν στυγῆτε ἔφη,
 ἔξιν ὥραιοποιήσεσθ' ὧν ἀκούετε. ἀλ-
 λά προσέξομεν ὡς μάλιστ' ἔφλω ἐ-
 γὼ γε. τοιγαροῦν ἔφη στωθῆσεσθε. ὅ-
 ταν οὐκ ὥραιο λάβωσιν αὐτὸν αὐταί,
 ποῦ ἀπάγρυσιν; πρὸς τὴν μητέρα ἔφη.
 αὕτη δὲ τίς ὅστιν; Εὐδαιμονία ἔφη,
 ποία δὲ ὅστιν αὕτη; ὁρᾷς τὴν ὁδὸν ἐκεί-
 νῃς τὴν φέρεσσαν ὅτι τὴν ὑψηλὴν ἐκείνην-
 ὁ ὅστιν ἀκρόπολις τῆς ὥρει βόλων πάν-
 των; ὁρᾷς. οὐκοῦν ὅτι τὴν πρὸς πυλαίαν
 γυνὴν καθεστηκυῖαν ἀφ' ἧς τις κἀθῆτο
 ὅτι θρόνον ὑψηλοῦ, κεκοσμημένην ἢ ἀ-
 δέσσοις, καὶ ἀπεριέργως καὶ ἐσεφαπώμι-
 νη σεφαίῳ διατεθεῖσιν πάνυ καλῶς; ἐμ-
 φαίνεσθαι ἔπος ἔχειν. αὕτη τοίνυν ὅστιν ἡ
 Εὐδαιμονία ἔφη ὅταν οὐκ ὥδε τις
 ὥραιο-

ὦδρα γῆν, τί ποιῶ; σεφαιῖ αὐτὴν
 ἔφη τῇ ἑαυτῇ δυνάμει ἡ Εὐδαιμονία,
 καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀρεταί, ὥσπερ τοὺς
 νενικηκότας τὰς μεγίστους ἀγῶνας. καὶ
 ποῖος ἀγῶνας νενίκηκεν αὐτὸς, ἔφλω ἐ-
 γώ; τοὺς μεγίστους ἔφη, καὶ τὰ μέγιστα
 θηρία, ἃ πρῶτον αὐτὴν κατήσθιε,
 καὶ ἐκόλαζε, καὶ ἐποίει δοῦλον. ταῦτα
 πάντα νενίκηκε, καὶ ἀπέρριψεν ἀφ' ἑαυ-
 τῆς, καὶ κεκράτηκεν ἑαυτῆς, ὥστε ἐκείνῃ
 νικῶν τούτῳ δουλεύει, καθάπερ ὁδοῖς
 ἐκείνοις πρῶτον. ποῖα λέγεις ταῦτα
 τὰ θηρία; πάνυ γὰρ ὀπιθυμῶ ἀκοῦ-
 σαι. πρῶτον μὲν ἔφη, τὴν ἄνοιαν, ἢ
 τὸν πλάγιον, ἢ τὴν δοκῆσαι θηρία ταῦτα
 εἶναι; καὶ πονηρά γε ἔφλω ἐγώ. εἶτα τὴν
 λύπην, ἢ τὸν ὀδυρμὸν, καὶ τὴν φιλαργυ-
 ρίαν, καὶ τὴν ἀκρεσίαν, καὶ τὴν λοιπὴν
 ἁπλ-

ἅπαντας κακίαν, πάντων τούτων κρα-
 τῆ. καὶ ἔκρατῆ) ὥσπερ τὸ πρῶτον
 εἶπεν. ὡς καλῶν ἔργων ἐφίλω ἐγὼ, καὶ
 καλλίστης νίκης. ἀλλ' ἐκείνο ἐπὶ μοι εἶ-
 πε, τίς ἡ δύναμις τῆς σεφαίης, ὥς εἴπῃς
 σεφανῆσαι αὐτόν; δὲ δαιμονικὴ ὡς νεανί-
 σκε. ὁ γὰρ σεφαιωθεὶς ταύτῃ τῇ δυνά-
 μεϊ δὲ δαίμων γίνε), καὶ μακάριος, καὶ
 ἐκ ἔχῃ ἐν ἑτέροις τὰς ὑπὸ δαί-
 μονίας, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ. ὡς καλὸν
 τὸ νίκημα λέγῃς. ὅταν δὲ σεφανω-
 θῇ, τί ποιῇ, ἢ ποῖ βαδίζει; ἄρουν
 αὐτὸν ὑπολαβῆσαι αἰ ἀρετὰς πρὸς τὸ
 τόπον ἐκείνον, ὅθεν ἦλθε πρῶτον, καὶ
 δεικνύουσιν αὐτῷ τοὺς ἐκεῖ διαφύγον-
 τας, ὡς κακῶς καὶ ἀθλίως ζῶσι, καὶ
 ὡς ναυαγῶσιν ἐν τῷ βίῳ, καὶ πλανῶν),
 καὶ ἄρουν) κατακρατημένοι, ὥσπερ

ὑπὸ πολεμίων . οἱ μὲν, ὑπ' Ἀκραι-
 σίας, οἱ δὲ, ὑπὸ Αλαζονείας, οἱ δὲ, ὑπὸ
 Φιλαργυρείας, ἕτεροι δὲ, ὑπὸ Κενοδο-
 ξίας, οἱ δὲ, ὑφ' ἐτέρων κακῶν, εἰς τῶν ἐ-
 δυνάων ἐκλυῖσαι ἑαυτοὺς τῶν δεινῶν,
 οἷς δίδεν, ὥστε σωθῆναι, καὶ ἀφι-
 κέσθαι ὧδε . ἀλλὰ τὰράττον, ὅθεν
 παντὸς τῆς βίης . τοῦτο δὲ πάχιστα, ὅθεν
 τὸ μὴ δυνάσθαι τὴν ἐνθάδε ὁδὸν εἰρεῖν .
 ἐπελάθοντο γὰρ τὸ πῶς τῆς δαιμονίου
 πρὸς τὰ μα . ὁρῶντες μοι δοκεῖς λέγειν .
 ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν ὑπορῶ, ὅθεν τί
 δεικνύουσιν αὐτὰς τὸν τόπον ἐκείνον αἱ
 ἀρεταί, ὅθεν ἢ καὶ τὸ πρῶτον ; καὶ ἀ-
 κριβῶς ἢ οὐκ, καὶ ἢ πῶς τοῖς ἐφ' ἑδὲν τῶν
 ἐκεί, ἀλλ' ἐπεδοίαζε, καὶ ὅθεν τὴν ἀγνοίαν,
 καὶ τὸν πλάνον, ὃν δὴ ἐπεπώκει, τὰ μὴ
 ὄντα ἀγαθὰ, ἐνόμιζεν ἀγαθὰ εἶναι, ὅ-
 τε μὴ

τὰ μὴ ὄντα κακὰ, κακὰ. διὸ καὶ ἔζη
 κακῶς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι οἱ ἑκὼν δα-
 ξίβοντες. νυνὶ δὲ ἀπειληφῶς τ' ἐπι-
 σήμιαν τῇ συμφερόντων, αὐτὸς τ' κα-
 λῶς ζῇ, καὶ τούτοις θεωρεῖ ὡς κακῶς
 πράσσουσιν. ἐπεὶ δ' αὖν οὐκ θεωρήσῃ
 πάντα, τί ποιῇ, ἢ ποῖ βαδίζει; ὅπου
 αὖ βέλη) ἔφη. πανταχοῦ γὰρ ὄντι
 αὐτῷ ἀσφάλεια. ὥσπερ τὸ κωρύκιον
 ἄρξον ἔχοντι. καὶ πανταχοῦ οὐκ αὖ ἀφί-
 κη), πάντα καλῶς βιώσει) μὴ πά-
 σης ἀσφαλείας. ὑποδέξον) γὰρ αὐ-
 τὸν ἀτμένως πάντες, καθάπερ τ' ἰα-
 ξὸν οἱ πάχοντες. πότερον οὐκ ἀκεί-
 νας τὰς γυναικας, αὖ ἔφης θηρία ἔει),
 οὐκ ἔπφοβεῖ), μή τι πάθῃ ὑπὸ αὐτῶν;
 οὐδὲν, οὐ μὴ διοχληθήσει), ἔτι ὑπὸ
 Λύπης, ἔτι ὑπὸ Οδυμῆς, οὔτε ὑπὸ Α-
 κρασίας,

κρασίας, οὔτε ὑπὸ Φιλαργυρίας, οὔτε
 ὑπὸ Πενίας, ἔτε ὑπ' ἄλλου κακοῦ ἐ-
 δινός. ἀπάντων γὰρ κυριεύει, καὶ ἐ-
 πάνω πάντων ἐστὶ τῷ περὶ αὐτὸν
 λυπούμενον, καὶ θάπερ οἱ ἐχρόδηκται.
 τὰ γὰρ θηρία δήπου πάντας τοὺς ἄλ-
 λους κακοποιουῦντα μέχρι θανάτου,
 ἐκείνους ἐ λυπεῖται δὲ τὸ ἔχον ἀνιφάρ-
 μακον αὐτοὺς τῷτο. καὶ τοῦτον ἐ δὲν λυ-
 πεῖται δὲ τὸ ἔχον ἀνιφάρμακον. κα-
 λῶς ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν. ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο
 μοι εἰπέ, τίνες εἰσὶν ἔτσι οἱ δοκουῦντες
 ἐκείθεν ὑπὸ τῆ βουλῆς τοῦ ἀγαθίνου,
 καὶ οἱ μὲν αὐτὰν ἐσεφανωμένοι, ἔμφα-
 σιν ποιοῦσιν ὠφροσύνης πνὸς, οἱ δὲ
 ἀσεφαίωτοι, οἱ μὲν, ἀπεγνωσμένοι καὶ
 τὰς κνήμας, καὶ τὰς κεφαλὰς δοκοῦσι
 τεξίφθαι, κατέχον δὲ ὑπὸ Γυνεκαῶν

τίνων; οἱ μὲν ἔσεφανωμένοι, σεσοσμέ-
 νοι εἰσὶ πρὸς τὴν παιδείαν, καὶ ἄφραϊ-
 νον ὅ τετυχηκότες αὐτῆς, οἱ δὲ ἄσε-
 φάωπι, οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι ὑπὸ
 τῆς παιδείας ἀναγκάμπησι, κακῶς,
 καὶ ἀθλίως διακείμενοι. οἱ δὲ, ὑπο-
 δεδειακότες, καὶ ἀαβεβηκότες
 πρὸς τὴν καρτερίαν, πάλιν ἀναγκάμπη-
 σι, καὶ πλανῶν ἁγνοῖα. αἱ δὲ γυναῖ-
 κες αἱ μετ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσαι, τίνες
 εἰσὶν αὗται; λύπη ἔφη καὶ ὁδύναι, καὶ
 ἀθυμία, καὶ ἀδοξία, καὶ ἄγνοια.
 πάντα κακὰ λέγει αὐτοῖς ἀκολουθεῖν.
 ἢ Δία πάντες ἔφη ἀκολουθοῦσι. ἔ-
 ταν δὲ οὗτοι ὡς ἀγρόν ὅς τις πρὸς
 τὸν πείβον πρὸς τὴν Ἡδυσπάθειαν,
 ἢ τὴν Ακρυσίαν, οὐχὶ αὐτοὺς αἰπῶν ὅς τις,
 ἀλλ' ἄλλοις κακῶς λέγουσι, ἢ τινὲς

παρδείαν, ἢ πρὸς ἐκείνους βαδίζοντας,
 ὡς Τελαίπωροι, ἢ ἄθλιοί εἰσι, καὶ
 κακοδαίμονες εἰ ἢ βίον τὸν παρ' αὐτοῖς
 ὑπολιπόντες, κακῶς ζῶσι, καὶ οὐκ
 ὑπολαύουσι τῇ παρ' αὐτοῖς ἀγαθῶν.
 ποῖα δὲ λέγουσιν ἀγαθὰ εἶναι; τὴν ἀσω-
 πτίαν, ἢ τὴν ἀκρασίαν, ὡς εἴποι αἱ πρὸς
 ὅττι κεφαλαία. τὴν δὲ δωχεῖσθαι βο-
 σκημάτων τρόπον, ὑπόλαυσιν μεγί-
 στων ἀγαθῶν ἡγουμένη εἶναι. αἱ δὲ ἕτε-
 ραι γυναικες αἱ ἐκείθεν πρὸς ἀγνοώ-
 μεναι ἰλαράι τε, ἢ γελοῖαι, τίνες κα-
 λεῖται; δοξαίεφη. ἢ ἀγαροῦσαι.
 πρὸς τὴν Παρδείαν τοὺς εἰσελθόντας
 πρὸς τὰς ἀρετάς, ἀνακλινόμεναι,
 ὅπως ἐπὶ τοῖς ἀγάγασιν, ἢ ἀναγείλω-
 σιν ὅτι κακοδαίμονες ἤδη γεγόνασιν, οὗς
 τότε ἀπήγαγον. πότερον οὐκ ἐφελὺ ἐχὼ
 αὐταί.

